

OPINNÄYTETYÖ

Tapoja palvella ja tapoja syventyä

Motivaatio, merkityksellisyys ja odotukset Suomen
Lähetysseuran nuorten aikuisten toiminnassa

Mari Chaulagai

Yhteisöpedagogi YAMK

(90 op)

Arvioitavaksi jättämisaika

4/2021

TIIVISTELMÄ

Humanistinen ammattikorkeakoulu
Yhteisöpedagogi (YAMK)

Tekijä: Mari Chaulagai

Opinnäytetyön nimi: Tapoja palvella ja tapoja syventyä. Motivaatio, merkityksellisyys ja odotukset Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toiminnassa

Sivumäärä: 102 ja 2 liitesivua

Työn ohjaaja: Arto Lindholm

Työn tilaaja: Suomen Lähetysseura

Tutkimusten mukaan nuoret aikuiset osallistuvat vapaaehtoistyöhön enemmän, motivoituvat auttamisesta ja arvostavat kristillistä auttamistyötä kehitysmaiden ihmisten hyväksi. Nuorille on Suomen Lähetysseurassa paljon toimintaa, mutta nuorille aikuisille vähemmän toimintamahdollisuuksia. Suomen Lähetysseuralla on tarve kehittääkseen nuorten aikuisten toimintaa sekä mahdollisuuksia toimia yhdistyksessä ja vaikuttaa globaalisti.

Tämän opinnäytetyön tavoitteena on selvittää, minkälainen toiminta Suomen Lähetysseurassa nuoria aikuisia kiinnostaa, minkälaisia odotuksia heillä on toiminnalle ja miten he haluavat tehdä vapaaehtoistyötä. Opinnäytetyön tavoitteena on myös tuoda esille, mikä motivoi nuoria aikuisia osallistumaan Suomen Lähetysseuran toimintaan, ja mitä yhdistyksessä toimiminen heille merkitsee. Opinnäytetyön tuloksena laaditaan toimintaideoita ja kehittämisehdotuksia Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaan ja vapaaehtoistyöhön. Opinnäytetyön kohderyhmänä ovat 20-29-vuotiaat Suomen Lähetysseuran toiminnassa mukana olevat nuoret aikuiset.

Opinnäytetyö on tutkimuksellinen kehittämistyö, jonka lähestymistapana on tapaustutkimus. Opinnäytetyössä on käytetty kehittämistyölle tyypillisesti useita eri menetelmiä, joita tässä opinnäytetyössä olivat vertaiskehittäminen, teemahaastattelut sekä yhteisöllinen ideointimenetelmä. Opinnäytetyön teoreettisena viitekehyksenä toimii nuorten hengellisyyden ja järjestötoiminnan, lähetystyön, vapaaehtoistyön, motivaation ja merkityksellisyyden tutkimuksia ja käsitteistöä.

Suomen Lähetysseuran toimintaan osallistumisessa nuoria aikuisia motivoi yhteisöllisyys, hyvän tekeminen ja kiinnostus ulkomaihin. Toiminnassa merkityksellistä heille on yhteisöön kuuluminen, uuden oppiminen, suuremmassa mukana oleminen ja kristittyjen yhteys. Nuoret aikuiset odottavat toiminnalta projektiluontoisuutta, mukavaa toimintaa, yhdenvertaisuutta, merkitykselliyyttä ja vaikuttavuutta. He ovat avoimia erilaisille vapaaehtoistehtäville, ja haluavat toimia monenlaisissa vapaaehtoisrooleissa niin organisoimassa toimintaa kuin vain osallistumassakin. Nuorten aikuisten toimintaideat liittyvät projekteihin, musiikkitoimintaan, leireihin, alueelliseen toimintaan, mediaan, workshoppeihin sekä ulkomaan toimintaan. Kehittämisehdotukset koskevat vapaaehtoistoiminnan organisoimista, vapaaehtoisten ohjausta, viestintää ja toiminnan järjestämisen mallintamista.

Asiasanat: Nuoret aikuiset, toiminta, lähetysjärjestö, vapaaehtoistyö, motivaatio, merkityksellisyys

ABSTRACT

Humak University of Applied Sciences
Master of Humanities, Community Educator

Author: Mari Chaulagai

Title: Ways to serve and ways to delve deeper. Motivation, significance and expectations of activities in Felm among young adults.

Number of Pages: 102 and 2 attachment pages

Supervisor: Arto Lindholm

Commissioned by: Finnish Evangelical Lutheran Mission (Felm)

According to the research conducted, young adults participate more in voluntary work, are motivated to help others and appreciate Christian philanthropic work for people of developing countries. The Felm has provided various activities to youths, however, there are not enough possibilities for young adults to participate in activities. Therefore, it is very important for Felm to develop activities for young adults as well as opportunities for them to act in the organization and impact globally.

The aim of this study was to find out what kinds of activities young adults are interested in Finnish Evangelical Lutheran Mission (Felm), what are their expectations regarding the activities and how would they want to volunteer in the Felm. In addition, the study also aims to find out what factors motivate young adults to participate in those activities and its significance. The intention of the study is to elaborate ideas of activities and to suggest developmental ideas for young adults' activities and voluntary work to the Felm. The target group of this study are young adults aged between 20-29 years, who are already involved in the activities of Felm.

This is a development research, which is delivered with a case study approach. The study is carried out by using three different methods. They are peer development, thematic interviews and brainstorming workshop. The study follows the theoretical framework of concepts of youth spirituality and organizational activities, voluntary work, missionary work, motivation and significance theory.

The study finds out that the main motivation of young adults to participate in the Felm activities are communality, philanthropy work and interest in foreign countries. The significance of the activities also lies on sense of belonging to certain community, learning new things, being part of something bigger and communion of Christians. Young adults expected activities to be project-like, pleasing, meaningful, equal and effective. They were open to different kinds of voluntary works and were also willing to participate in various tasks such as to be organizers as well as participants. Their ideas of activities were related to projects, musical activities, camps, medias, workshops and international activities. The study suggests few developmental ideas, which are organizing and guiding voluntary work, modeling event organization for participants and communication.

Keywords: young adults, activity, missionary organization, volunteering, motivation, significance

SISÄLLYS

1	JOHDANTO.....	6
2	NUORI AIKUISUUS.....	8
	2.1 Nuorten aikuisten hengellisyys.....	9
	2.2 Nuorten aikuisten järjestötoiminta.....	15
3	LÄHETYSTYÖ.....	17
	3.1 Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetystyö.....	17
	3.2 Suomen Lähetysseura.....	20
4	VAPAAEHTOISTYÖ.....	22
	4.1 Vapaaehtoisuus hengellisissä organisaatioissa.....	25
	4.2 Nuorten aikuisten vapaaehtoistoiminta.....	27
5	MOTIVAATIO JA MERKITYKSELLISYYS.....	31
	5.1 Motivaatio.....	31
	5.2 Merkityksellisyys.....	35
6	TYÖN MENETELMÄT JA TOTEUTUS.....	39
	6.1 Tutkimuksellinen kehittämistyö.....	39
	6.2 Vertaisjärjestöjen nuorten aikuisten toiminnan alkukartoitus.....	40
	6.3 Haastattelut.....	43
	6.4 Haastatteluaineiston analyysi.....	45
	6.5 Yhteisöllinen ideointi.....	48
7	TOIMINTAAN OSALLISTUMISEN MOTIVAATIO JA MERKITYKSELLISYYS.....	51
	7.1 Motivaatio osallistua Suomen Lähetysseuran toimintaan.....	51
	7.2 Toimintaan osallistumisen merkitys.....	55
8	ODOTUKSIA LÄHETYSSEURAN TOIMINNASTA JA VAPAAEHTOISTYÖSTÄ.....	62
	8.1 Nuorten aikuisten odotuksia toiminnan järjestämisestä.....	62
	8.2 Nuorten aikuisten ajatuksia vapaaehtoistyöstä.....	69

9	TOIMINTAIDEOITA JA KEHITTÄMISEHDOTUKSIA.....	72
	9.1 Toimintaideoita Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaan.....	73
	9.2 Kehittämissuhteet.....	84
	9.3 Eettisyys ja tulosten jalkauttaminen.....	87
10	YHTEENVETO	89
	LÄHTEET	95
	LIITTEET.....	103
	Liite 1. Saatekirje	103
	Liite 2. Haastattelurunko.....	104

1 JOHDANTO

Viimeaikaisten tutkimusten valossa nuorten aikuisten kiinnostus vapaaehtoistyöhön on kasvanut huomattavasti lähivuosina ja erityisesti halu auttaa toimii suurimpana motiivina vapaaehtoistyöhön (Myllyniemi 2012, 19–21). Nuoret aikuiset pitävät myös kirkon tekemää auttamistyötä erityisen tärkeänä (Hytönen, Ketola & Salminen 2020 168). Kuitenkin samaan aikaan nuorten aikuisten järjestöosallistuminen on vähentynyt (Myllyniemi 2012, 19–21, 49), sitoutuminen uskonnollisiin organisaatioihin on vähentynyt, uskonnon merkitys nuorille aikuisille on vähentynyt ja yhä suurempi osa nuorista aikuisista eroaa kirkosta (Ketola & Sohlberg 2020, 57–58, 65).

Heikompiosaiten auttaminen kiinnostaa nuoria aikuisia, ja halu auttaa kolmannen maailman ihmisiä on merkittävä kirkkoon kuulumisen syy nuorilla aikuisilla (Kirkon tutkimuskeskus 2015). Suomen Lähetysseura on yksi Suomen suurimmista ja vanhimista kehitysyhteistyötä, lähetystyötä sekä rauhan ja sovinnon työtä tekevästä kansalaisjärjestöistä, mutta silti moni nuori aikuinen ei ole löytänyt tapansa auttaa Suomen Lähetysseuran kautta. Suomen Lähetysseura tarvitsee keinoja tavoittaa paremmin nuoria aikuisia mukaan toimintaansa ja mahdollistaa nuorten aikuisten osallistumisen vapaaehtoistyöhön ja auttamiseen.

Kirkon hittituote rippikoulu säilyttää suosiotaan nuorten keskuudessa, sillä se tavoittaa lähes 80 prosenttia 15-vuotiaista nuorista. Kaikista 15-vuotiaista rippikouluun osallistuu yli 77 % ja kirkkoon kuuluvista 15-vuotiaista rippikouluun osallistuu 92 %. (Kirkon tiedostus 2020.) Kuitenkin täysikäisenä suuri määrä nuoria aikuisia ei ole millään tavalla kiinnostuneita uskonnollisuudesta ja moni eroaa kirkosta. Mitä tapahtuu näinä vuosina? Miksi kirkot ja kristilliset yhdistykset kadottavat nämä nuoret? Mitä olisi tehtävä toisin, jotta yhdistykset ja kirkot tavoittaisivat nämä nuoret toimintaansa? Kirkko ja kristilliset järjestöt tarvitsevat keinoja palvella tätä ikäryhmää, jotta jäseniä olisi vielä tulevaisuudessakin.

Suomen Lähetysseuran rippikoulun käy noin sata nuorta vuodessa, nuorten toiminta on suosittua ja toimintamahdollisuuksia on monenlaisia. Nuorten toimintaa ovat rippikoulut, nuorten leirit, varhaisnuorten leirit, opiskelijoiden lähetyskoulutus ja -matkat, talkootoiminta, musiikkiryhmä-toiminta, nuorten parlamentti sekä leiritiimi-toiminta. (Suomen Lähetysseura 2020 b.)

Nuorille aikuisille suunnattua toimintaa on puolestaan vain vähän. Erityisesti nuorille aikuisille kohdennettua toimintaa on varsinaisesti vain kaksi kertaa vuodessa järjestettävä nuorten aikuisten leiri. Myös Lähde liikkeelle-koulutus ja sen jälkeen mahdollinen Felm Volunteer -vapaaehtoisjakso ovat kohdennettuja niin nuorille aikuisille, kuin muun ikäisillekin. Suomen Lähetysseura haluaa nuoria aikuisia mukaan toimintaan edistämään ja ylläpitämään yhdistyksen teemoja inhimillisemmän ja oikeudenmukaisemman maailman puolesta. Laajasti nuorten toiminnalla tavoitettuja henkilöitä ei tulisi kadottaa, vaan tarjota mahdollisuuksia vaikuttaa ja jatkaa toimintaa myös aikuisena.

Nuorten aikuisten kiinnittyminen Suomen Lähetysseuran arvoihin ja toimintaan on tulevaisuuden kannalta tärkeää. Ilman nuoria aikuisia ei ole toiminnan tukijoita ja mahdollistajia tulevaisuudessa. Nuorten vaikuttaminen järjestöjen kautta on hiipumassa. Vain muutama prosentti nuorista aikoo varmasti osallistua yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen tulevaisuudessa järjestötoiminnan kautta (Mehtänen & Niilo-Rämö & Nissinen 2017, 45). Tarvitaan tekijöitä ja äänitorvia, jotka toimivat kaikkein heikoimmassa asemassa olevien lähimmäisten puolesta. Pidemmän päälle sitoutuminen ja vapaaehtoinen taloudellinen kannatus ovat tärkeitä, sillä yli 30 % Suomen Lähetysseuran tuloista koostuu yksityishenkilöiden, seurakuntien vapaaehtoistyön, yhdistysten ja yritysten lahjoituksista (Suomen Lähetysseura 2019). Tulevaisuudessa tarvitaan myös taloudellisia tukijoita, jotta toiminta oikeudenmukaisen ja inhimillisemmän maailman puolesta toteutuu jatkossakin yhdistyksen toiminnan kautta. Kehittämistyöni tavoitteena on vastata tähän haasteeseen.

Tämän opinnäytetyön tavoitteena on selvittää, minkälainen toiminta Suomen Lähetysseurassa nuoria aikuisia kiinnostaa, minkälaisia odotuksia heillä toiminnalle on ja miten he haluavat tehdä järjestössä vapaaehtoistyötä. Opinnäytetyön tavoitteena on myös tuoda esille, mikä motivoi nuoria aikuisia osallistumaan Suomen Lähetysseuran toimintaan, ja mitä yhdistyksessä toimiminen heille merkitsee. Opinnäytetyön tuloksena laadin toimintaideoita ja kehittämissuhteita Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaan ja vapaaehtoistyöhön. Tavoitteena on siis löytää nuorille aikuisille sopivia tapoja vaikuttaa Suomen Lähetysseuran kautta ja kehittää yhdistyksen toimintaa nuorten aikuisten näkökulmasta ja kiinnostuksen pohjalta. Kehittämistyön pohjalta Suomen Lähetysseura voi toiminnassaan vastata paremmin nuorten aikuisten tarpeisiin.

Opinnäytetyöni keskeisin tutkimuskysymys on, minkälaista toimintaa nuoret aikuiset haluavat Suomen Lähetysseurassa. Opinnäytetyöni toinen tutkimuskysymys on, mikä motivoi nuoria aikuisia osallistumaan Suomen lähetysseuran toimintaan, ja kolmas tutkimuskysymys selvittää, mikä on Lähetysseuran toimintaan osallistumisen merkitys nuorille aikuisille. Seuraavaksi paneudun näihin kysymyksiin hieman tarkemmin.

Ensimmäisenä teemana opinnäytetyössäni selvitän, minkälaiseen toimintaan Lähetysseuran toiminnassa mukana olevat nuoret aikuiset haluavat osallistua. Mitä odotuksia nuorilla aikuisilla on toiminnan järjestämiseen? Minkälaiseen vapaaehtoistyöhön he haluaisivat osallistua? Mitkä ovat nuoria aikuisia kiinnostavia globaaleja teemoja, ja miten he haluaisivat tukea Lähetysseuran kansainvälisiä hankkeita? Motivaatio on usein toimintaan sitoutumisen perusta. Toisena teemana opinnäytetyössäni selvitän, mikä motivoi nuoria aikuisia osallistumaan Suomen Lähetysseuran toimintaan. Mitkä ovat heidän toimintaan osallistumisen syyt? Kolmantena teemana opinnäytetyössäni perehdyn nuorten aikuisten toiminnan merkityksellisyyteen. Selvitän mitä Lähetysseurassa toimiminen ja lähetystyö merkitsee toiminnassa mukana oleville nuorille aikuisille. Mitä he pitävät toiminnassa tärkeänä? Tämän opinnäytetyön tavoitteena on kehittää ja ideoida huomisen nuorten aikuisten toimintaa Suomen Lähetysseurassa.

2 NUORI AIKUISUUS

Nuoren aikuisen määritelmä ei ole yksiselitteinen. Nuoruus on siirtymää lapsuudesta aikuisuuteen. Siihen kuuluu itsenäistymistä ja vastuun ottamista omasta elämästään. Nuoria aikuisia on vaikea määrittellä iän mukaan. Se on aikaa, jolloin siirrytään nuoren elämästä aikuisuuteen. Usein kyse on ennemminkin elämäntilanteesta, joka sijoittuu täysi-ikäistymisen ja tietyllä tavalla vakiintuneen elämäntilanteen välille, ja määräytyy paremmin tiettyjen ominaisuuksien perusteella. Nuorisolaki (L 1285/2016) määrittelee nuoren alle 29-vuotiaaksi. YK:n määritelmän mukaan nuori on 15–24-vuotias henkilö (United Nation 2018). Opinnäytetyössäni määritelen nuoret aikuiset 20–29-vuotiaiksi.

Nuoren aikuisuuden elämänvaihetta on pidetty perinteisesti identiteetin muodostumisen, elämänkumppanin löytymisen ja perheen perustamisen, uran rakentamisen ja oman yhteiskunnallisen paikan löytämisen aikana (Grönlund 2012,10.) Tämä määritelmä on hankala, sillä vain

harvoin nämä kriteerit täyttyvät yhden elämänvaiheen aikana. Dunderfeltin (2004, 95) mukaan identiteetin kehittyminen ja omana itsenä kasvaminen ovat oleellisia kehitystehtäviä nuoren aikuisuuden elämävaiheessa. Nuoret aikuiset ovat kirjava joukko, jota on vaikea rajata iän mukaan. Arnett Jeffrey Jensen (2000, 469) määrittelee nuoren aikuisuuden muotoutuvan aikuisuuden teoriolla. Muotoutuva aikuisuus on nuoruuden ja aikuisuuden väliin jäävä kehityspsykologinen siirtymävaihe, joka on teollistuneissa maissa ja pitkän itsenäistymisen sallivissa kulttuureissa tavattava ilmiö. Vaihe sijoittuu noin 18–25-vuoden välille. Tunnuspiirteenä muotoutuvan aikuisuuden kaudelle on kokeilemisen ja etsimisen vaihe, jolloin yksilö irtautuu lapsuuden ja nuoruuden vaiheesta ja saavuttaa itsenäisyyttä elämässä.

Muotoutuvaan aikuisuuteen kuuluu Arnettin (2015, 9–17) mukaan viisi ominaisuutta, jotka ovat identiteetin etsiminen, epävakaus, itsekeskeisyys, välitilassa olemisen tunne, sekä mahdollisuuksien optimismi. Identiteetin etsiminen tarkoittaa oman itsensä ja valintojen etsimistä elämässä. Silloin yksilö vastaa kysymyksiin: kuka minä olen ja mitä minä haluan elämältä? Yksilö kokeilee erilaisia valintoja rakkaus- ja työelämässä ja kehittää omaa identiteettiään. Toinen ominaisuus on epävakaus. Muotoutuva aikuisuus sijoittuu aikaan ennen suuria elämänvalintoja ja sitoumuksia. Epävakaus ilmenee esimerkiksi työelämässä, rakkauselämässä ja asuinpaikassa. Kolmas muotoutuvan aikuisuuden ominaisuus on itsekeskeisyys. Yksilöillä ei ole sitoumuksia tai vaatimuksia esimerkiksi vanhemmilta, vaan vapaus päättää omista asioista. Neljäntenä ominaisuutena on välitilassa olemisen tunne. Nuori aikuinen on elämässään eräänlaisessa siirtymävaiheessa. Hän ei ole enää murrosikäinen, mutta ei vielä aikuinenkaan. Muotoutuvalla aikuisuudelle on ominaista myös mahdollisuuksien optimismi. Tässä vaiheessa ihmisellä on monenlaisia mahdollisuuksia muuttaa elämäänsä, kokeilla eri töitä ja asuinpaikkoja ennen pitkäaikaista sitoutumista.

2.1 Nuorten aikuisten hengellisyys

Suomalaisten uskonnollisuus on muutoksessa. Ihmisten kuuluminen uskonnollisiin yhteisöihin ja koko uskonnollisten instituutioiden asema on Suomessa heikentynyt viime vuosikymmenten aikana. Myöskin sitoutuminen kirkon opetukseen on vähentynyt ja uskonnollisen osallistumisen muodot ovat laskeneet kaikissa ikäryhmissä. (Niemi 2006, 46.) Luterilaisen kulttuurin johto- asema on murtumassa sekä uskonnollinen ja katsomuksellinen moninaisuus on kasvussa (Ketola 2020a, 89).

Kiinnittyminen kirkkoon vähenee, mutta uskonnollisuus itsessään ei ole vähentynyt viimeisten vuosikymmenten aikana. Suomalaisten rukoileminen ja usko yliluonnollisen voiman olemassaoloon on säilynyt ennallaan. Uskonnolla on erilainen merkitys ihmisten elämässä. (Niemelä 2006, 47; Ketola 2020, 41–44.) Kansainvälisessä uskontososiologisessa tutkimuksessa henkisyiden (spirituality) on todettu kasvaneen viime vuosina uskonnollisuuden sijaan (religious). Pääkaupunkiseudun nuorista aikuisista lähes 70 % pitää itseään henkisenä, kun puolestaan 45 % pitää itseään uskonnollisena. (Niemelä 2006, 56.) Ihmiset uskovat edelleen vahvasti yliluonnolliseen todellisuuteen, mutta sitoutuminen kristillisiin oppeihin ja vähentynyt huomattavasti (Ketola 2020a, 88.)

Useiden tutkimusten mukaan nuorten ikäryhmien uskonnollisuus on vähentynyt runsaasti viime vuosikymmeninä (Myllyniemi & Pekkarinen 2019; Niemelä 2006; Ketola 2020; Kirkon Tutkimuskeskus 2019). Erityisesti nuoret aikuiset ovat irtautumassa kirkosta ja jumaluskosta kasvavassa määrin. Nuoret aikuiset ovat vähemmän uskonnollisia kuin vanhemmat ikäpolvet. Nuorista aikuisista vain 23 % pitää itseään uskonnollisena, kun puolestaan 59 % ei pidä itseään uskonnollisena ja 17 % pitää itseään ateistina (Ketola 2020, 38–39.) Nuoret aikuiset uskovat perinteisiin kristillisiin uskonkäsityksiin yhä vähemmän. Vain 15 % 15–29-vuotiaista uskoo kristinuskonopettamaan Jumalaan, 30 % ei usko ollenkaan ja 12 % epäilee, mikä on puolet vähemmän kuin väestö keskimäärin. Myöskin vaihtoehtoiset ja uushenkiset uskomukset ovat voimakkaasti yleistymässä nuorten aikuisten keskuudessa (Ketola 2020a, 76, 89.) Jumaluskosta luopuneiden suuri osuus kertoo nopeasta maallistumisesta nuorissa ikäryhmissä. (Sohlberg & Ketola 2020, 65; Kirkon tutkimuskeskus 2019, 2.) Uskonnollisuus ja henkisyys säilyttävät vanhasti asemaansa, mutta sen muodot ovat muutoksessa.

Uskonto ja uskonnollisuus kadottavat merkitystään nuorten aikuisten keskuudessa. Kun sotien ja jälleenrakennuksen sukupolvissa 3/5 pitää uskontoa tärkeänä, nuorista aikuisista uskontoa pitää tärkeänä vain viidesosa. (Ketola 2020, 17.) Ilmiö on vahva erityisesti pääkaupunkiseudulla. Joka viidennelle pääkaupunkiseudulla asuvalle nuorelle aikuiselle uskolla ei ole mitään merkitystä. Vain joka kymmenes nuori aikuinen pitää uskoa tai uskontoa erittäin tärkeänä ja vain 15 % melko tärkeänä. (Niemelä 2006, 49.)

Kirkkoon kuuluminen on lähivuosisikymmeninä vähentynyt huomattavasti 20–39-vuotiaiden keskuudessa. Kaikkein alhaisin kirkkoon kuulumisprosentti on nuorilla ja työikäisillä nuorilla aikuisilla. 30–39-vuotiaista suomalaisista kirkkoon kuuluu 53 % ja 20–29-vuotiaista 64 %. Koska kirkolla ei ole merkitystä nuorelle väestölle, myös kynnys erota kirkosta on matalampi kuin vanhemmalla väestöllä. Kaikista eniten kirkosta eronneita on 20–29-vuotiaissa nuorissa aikuisissa (Ketola & Sohlberg 2020, 57–58, 65.) ja kaikista kirkosta eroavista yli 70 % on nuoria aikuisia (Niemelä 2006, 58). 80 % heistä ilmoitti kirkosta eroamisen suurimmaksi syyksi sen, ettei kirkolla ole heille instituutiona mitään merkitystä. Toiseksi suurimpana syynä oli se, etteivät he koe olevansa uskonnollisia. (Ketola & Sohlberg 2020, 57–58.) Nuorten aikuisten keskuudessa miehistä joka seitsemäs ja naisista jopa joka viides ilmoitti todennäköisesti eroavansa kirkosta tulevaisuudessa. (Ketola 2020, a 60.) Kirkosta eroaminen on siis suuressa kasvussa erityisesti nuorten aikuisten keskuudessa, ja sillä tulee olemaan merkittäviä vaikutuksia kristillisten organisaatioiden toimintaan ja talouteen tulevaisuudessa.

Kirkkoon liitytään myös hiljaiseen, mutta tasaiseen tahtiin. Kun perinteisesti nuorten aikuisten kirkkoon kuulumisen syyt ovat olleet vahvasti elämänvaihesidonnaisia, ovat viime vuosina rinnalle nousseet yhteisölliset syyt. Tärkein kirkkoon kuulumisen syy nuorilla aikuisilla on ollut mahdollisuus kirkolliseen vihkimiseen ja mahdollisuus lapsen kristilliseen kasteeseen (Niemelä 2006, 58). 2020-luvulla tärkeimpänä kirkkoon liittymisen syynä nuorilla aikuisilla on halu kuulua kristilliseen yhteisöön (Ketola & Sohlberg 2020, 63.) Yhteisöllisyys pitää nuoret aikuiset kiinni kirkossa.

Kirkoissa tai uskonnollisissa tilaisuuksissa käyvien nuorten aikuisten määrä on vähentynyt huomattavasti. Vain seitsemän prosenttia nuorista aikuisista ilmoitti kävänsä uskonnollisissa tilaisuuksissa vähintään kerran kuukaudessa. Nuorista aikuisista puolet eivät käy uskonnollisissa tilaisuuksissa koskaan, tai käyvät harvemmin kuin kerran vuodessa. Kirkon tilaisuuksista parhaiten nuoria aikuisia tavoittavat kirkolliset toimitukset, kuten häät, ristiäiset ja hautajaiset. (Niemelä 2006, 43, 45, 50–52.) Kasvavalla joukolla ei ole yhteyttä kirkkoon tai se on hyvin ohut. Jos etäisyys ja suhde kirkkoon sekä kristillisyyteen on nuorella aikuisella jo hyvin etäinen, on todennäköistä, että etäännyminen kirkosta lisääntyy tulevaisuudessa ja nuorten aikuisten tulevilla sukupolvilla.

Merkittävä huomio on, että pääkaupunkiseudun nuorista aikuisista lähes puolet ilmoittavat, etteivät he osallistuisi kirkon toimintaan, vaikka kirkko järjestäisi mitä tahansa ja milloin tahansa. Kuitenkin on myös paljon niitä nuoria aikuisia, joilla olisi halua osallistua uskonnollisiin tilaisuuksiin enemmän. 21 % pääkaupunkiseudulla asuvista nuorista aikuisista olisi kiinnostunut käymään uskonnollisissa tilaisuuksissa vähintään kerran kuukaudessa, jos tarjonta olisi mielekästä tai sopivana aikana. Aktiivisesta osallistumisesta kiinnostuneita nuoria aikuisia on siis kolminkertainen määrä nykyiseen aktiivisten joukkoon verrattuna. Heidän joukossaan on myös useita, jotka nykyiseltään eivät käy kirkon tilaisuuksissa ollenkaan. (Niemelä 2006, 52–53.) Uskonnollisille toimijoille on tilausta. Kristillisten toimijoiden tulisi kehittää toimintaansa vastaamaan nuorten aikuisten toiveita ja antaa heille erilaisia mahdollisuuksia toimia.

Uskonnollisuus ilmiönä ei ole katoamassa, vaan nuoret aikuiset ovat riippumattomia uskonnollisista instituutioista ja uskonnon harjoittamisen muodot ovat muuttuneet yksilöllisemmiksi. Kulttuurin yksilöllistyminen johtaa uskonnon subjektivisaatioon. Ihmiset omaksuvat parhaiten ne uskonnollisuuden ja henkisyyden muodot, jotka perustuvat omaan määrittelyyn, yksilölliseen tulkintaan ja sisäisen aitouden kokemukseen ulkoisen auktoriteetin sijaan. (Hauta-aho ja Tornivaara 2009, 40–41). Tämä subjektiivinen käänne on siirtymistä ulkoisten roolien ja odotusten määrittelemästä elämästä kohti elämäntyyliä, jota määrittävät yksilön omat subjektiiviset kokemukset ja tunteet. Se ilmenee nuorten aikuisten kääntymistä pois uskonnollisista auktoriteeteista ja instituutioista kohti omaa ajattelua ja valintaa. (Salomäki 2020, 132.) Perinteistä nouseva auktoriteetti ei enää riitä perustelemaan kulutuskulttuurissa elävän nuoren aikuisen kirkkoon kuulumista tai uskonnollista näkemystä.

Nuorten aikuisten uskonnollisuudessa korostuvat omien valintojen korostaminen, yksilöllisyys, aitous ja vapaus. Uskonolta haetaan ennemminkin elämyksellisyyttä, mystiikkaa, hiljaisuutta ja kauneutta. Nuoret aikuiset etsivät kirkosta kokemuksia, jotka vahvistavat oman elämän ja minuuden etsimistä. Nuori aikuinen elää vaihetta, jossa on suuri tarve löytää vastauksia elämän ja arjen kysymyksiin. Itsenäisen elämän rakentaminen, ihmissuhteiden haasteet, työ- ja opiskeluelämän vaatimukset sekä globaalit ongelmat saavat nuoret pohtimaan maailmankatsomusta, elämän arvoja ja elämän tarkoitusta. Nuorten aikuisten hengellisyydessä suuri painoarvo on nuoren sisäisellä kokemuksella sekä omien tarpeiden tutkiskelulla ja toteuttamisella. (Hauta-aho ja Tornivaara 2009, 40–41).

Vaikka kirkon toimintaan aktiivisesti osallistuvia nuoria aikuisia on vähän, nuoret aikuiset suhtautuvat kuitenkin kirkkoon myönteisesti. Yli puolet nuorista aikuisista suhtautuu kirkkoon myönteisesti ja seitsemän prosenttia heistä suhteutuu kirkkoon kielteisesti ja vain yksi prosentti erittäin kielteisesti. (Niemelä 2006, 58, 60) Nuoret aikuiset arvostavat kirkon tekemää hyvän-
tekeväisyyttä. Joka viides 25–34 vuotiaista kirkon jäsenistä pitää ensisijaisena syynä kirkkoon kuulumiselle sitä, että kirkko auttaa heikompiosaisia. (Niemelä 2006.) Kaikista Suomalaisista 55 % pitää hyvin tärkeänä tai melko tärkeänä syynä kirkkoon kuulumiselle sitä, että kirkko auttaa kolmannen maailman ihmisiä, ja 75 % sitä, että kirkko puolustaa köyhiä ja syrjäytyneitä (Kirkon tutkimuskeskus 2015). Kuitenkaan lähetystyötä, joka toteuttaa näistä molempia tehtäviä, ei nähdä tärkeänä. Kirkon lähetysjärjestöjen tekemän työn teemat siis kiinnostavat ihmisiä ja ovat nuorten aikuisten arvostamia. Kirkon ja lähetysjärjestöjen tulisi aktiivisemmin sanoittaa toimintaansa ja ylläpitää mahdollisuuksia hyvän-
tekemisen kanavana.

Kirkon jäsenmäärän ennustetaan vähenevän viiden prosentin vuosivauhdilla, ja irtaantuminen näkyy erityisesti nuorten aikuisten keskuudessa. Kirkon täytyy uudistua. Kristillinen sanoma on kuitenkin sama ajasta aikaan. Kirkon ja kristillisten organisaatioiden on aktiivisesti etsittävä uusia keinoja tuoda esille kristillistä sanomaa nuorten aikuisten kontekstiin ja elämäntilanteisiin ja kertoa armahduksesta ja rakkaudesta tämän ajan kielellä, tämän ajan nuorille ihmisille.

Opinnäytetyöni kohderyhmä ovat Suomen Lähetysseuran toiminnassa mukana olevat nuoret aikuiset. Heillä on ennestään kosketuspintaa kirkkoon ja hengelliseen toimintaan toimiessaan evankelis-luterilaisen kirkon lähetysjärjestön toiminnassa. Voimme olettaa, että he kuuluvat siihen viidesosaan nuorista aikuisista, jotka pitävät uskoa tärkeänä asiana elämässä. On syytä tarkastella myös uskonnolliseksi itsensä kokevia nuoria aikuisia. Sara Bobergin (2020, 34–37, 47, 61.) tutkimuksen mukaan kristillinen vakaumus vaikuttaa nuoren aikuisen arvoihin, moraalisiin valintoihin, eettisiin periaatteisiin ja arkiseen toimintaan. Nuoret aikuiset kokevat hengellisyden pääosin hyvinvoinnin voimavarana, sekä perustana elämälle, merkityksen kokemiselle ja useille ihmissuhteille. Hengellisyys vaikuttaa myös nuorten aikuisten minäkuvaan, identiteettiin, ja maailmankuvaan.

Nuoret aikuiset kokevat yksityisen ja toisten kanssa jaetun hengellisyden sekä pyhiin toimi-
tukseen osallistumisen pääosin hyvinvointia vahvistavana. Usko antaa nuoren aikuisen elämään merkityksellisyttä, toivoa sekä luottamusta, ja jumalsuhde vahvistaa kelpaamisen kokemuksia

ja omanarvotuntoa. Rukouselämä ja luottamus Jumalan suunnitelmaan koetaan merkitykselliseksi erityisesti vaikeuksien koittaessa. Hengellisyys voi toisinaan myös edistää masennuksesta toipumista. (Boberg 2020, 62–63.) Suhde uskontoon on nuorissa ikäryhmissä herkkäliikkeistä, ja siihen vaikuttavat yksilön omat arvostukset ja elämäntilanne. Kotitausta on vahva uskonnollisuutta selittävä tekijä, mutta yksilölliset elämäkokemukset ja arvomaailma vaikuttavat siihen entistä enemmän. (Kirkon tutkimuskeskus 2019, 3.)

Jenni Hyvönen (2006, 102) on tutkinut uskonnolliseksi itsensä tuntevien nuorten aikuisten spiritualiteettia. Kristityiksi itsensä kokevat nuoret aikuiset jakautuvat pääosin kahteen ryhmittämään. Toisaalla ovat ne, jotka odottavat kirkolta selkeämpää evankeliumin julistamista ja syvempää uskon todellisuutta. Toisella puolella ovat ne, jotka odottavat kirkon olevan entistä suvaitsevaisempi ja ottavan kantaa yhteiskunnallisiin asioihin. Näiden kahden ryhmittämän väliin jää joukko nuoria kristittyjä, jotka ovat tyytyväisiä kirkkoon ja nojautuvat perinnesidonnaiseen uskonnollisuuteen. (Hyvönen 2006, 102).

Jenni Hyvönen (2006, 91–101) jakaa nuorten aikuisten spirituaalisen elämän kolmeen erilaiseen uskonnolliseen linjaan, jotka hän nimeää perusluterilainen spiritualiteetti, herätyskristillinen spiritualiteetti ja ideologiskriittinen spiritualiteetti. Perusluterilaiselle spiritualiteettityypille on ominaista uskonnon yksityisyys, uskonnolliset perinteet, uskon moraalinen perusta sekä alhainen osallistuminen jumalanpalveluselämään. Herätyskristilliseen spiritualiteettiin liittyy uskon kokonaisvaltaisuus elämässä, sitoutuminen uskonnolliseen yhteisöön, aktiivinen hengellisen elämän harjoittaminen sekä uskon ilmeneminen identiteetin ja konkreettisen toiminnan taustalla. Ideologinen spiritualiteetti puolestaan sisältää kritiikkiä kirkkoa kohtaan, individualistisia näkemyksiä kristinuskosta sekä kristinopin tulkintaa tilannesidonnaisesti esimerkiksi etiikan ja ihmisoikeuksien valossa.

Seurakuntayhteydellä ja osallistumisella hengelliseen toimintaan on vaikutusta nuorten aikuisten hyvinvointiin. Uskonnollinen yhteisö tarjoaa nuorille aikuisille merkityksellisen sosiaalisen verkoston, jossa yksilö voi kokea yhteenkuuluvuuden ja hyväksytyksi tuleminen tunnetta. Nuoret aikuiset kokevat hengellisen yhteisön tukiverkostoksi, ja välittäväksi yhteisöksi, jossa voi olla oma itsensä. Hengellisyys vaikuttaa pääosin myönteisesti nuorten aikuisten ihmissuhteiden

siin, ja se voi olla merkittävä osa nuoren ystävyysuhteita ja parisuhdetta. Toisinaan hengellisyys ja seurakunnan toiminta tuottavat nuorille aikuisille ulkopuolisuuden tunteita. (Boberg 2020, 51, 53, 59, 64.)

2.2 Nuorten aikuisten järjestötoiminta

Nuorten järjestötoimintaan osallistuminen on vähentynyt hiljalleen jo 1980-luvulta saakka. Erityisen suurta on ollut nuorten osallistumisen väheneminen poliittisissa järjestöissä. Osallistuminen harrastus- ja kulttuurijärjestöihin on pysynyt kuitenkin suosittuna. (Laitinen & Taavetti 2016, 56.) Nuoret aikuiset ovat kiinnostuneita kansalaisjärjestöistä vaikuttamisen ja toiminnan kanavina. Nuorisotutkimusverkoston toteuttaman nuorten vapaa-aikatutkimuksen mukaan 15–29-vuotiaista nuorista 54 % kertoo olevansa kiinnittyneenä vähintään yhteen kolmannen sektorin järjestöön. 20–29-vuotiaiden nuorten aikuisten osalta noin puolet kokevat olevansa kiinnittyneitä johonkin järjestöön. (Hakanen, Myllyniemi & Salosuo 2019, 62.)

Järjestötoiminnan rooli osana nuorten yhteiskunnallista osallistumista, kansalaistoimintaa ja vapaa-ajan viettoa on muuttunut. Painopiste nuorten järjestöaktiivisuudessa on siirtynyt yhä enemmän jäsenyydestä toimintaan. Jäsenten osuus järjestöjen toimintaan osallistuvissa nuorissa on vähäistä, mutta jäsenten osuus toimintaa järjestävissä vapaaehtoisissa on puolestaan yleisempää. (Laitinen & Taavetti 2016, 57, 62) Suurin osa, yli 80 % järjestöissä mukana olevista nuorista osallistuu järjestön konkreettiseen toimintaan, kun puolestaan 11 % kertoo olevansa yhdistyksessä mukana vain jäsenenä. (Hakanen, Myllyniemi & Salosuo 2019, 62–64.)

Toimiminen erityisesti urheilujärjestöissä ja yleishyödyllisissä järjestöissä on yleistä nuorten aikuisten keskuudessa. ICCS-tutkimuksen mukaan viimeisen vuoden aikana suomalaisnuorista 49 % on osallistunut urheilujärjestön toimintaan, 14 % uskonnollisen järjestön toimintaan, 8 % yleishyödyllisen järjestön toimintaan ja 7 % sosiaaliseen tarkoitukseen rahaa keräävän järjestön toimintaan. Nuoret osallistuvat huomattavasti vähemmän poliittisten järjestöjen ja ihmisoi-keusjärjestöjen toimintaan. (Mehtänen, Niilo-Rämö & Nissinen 2017, 42.)

Motiiveina nuorten ja nuorten aikuisten järjestötoiminnalle on nykypäivänä enemmän yhteisen hyvän tavoittelu kuin aatteiden, vakaumuksen ja ideologian merkitys. Nuorten järjestötoiminnan osallistumisen motiiveissa korostuvat yhteinen hyvä, sosiaalisuus ja hauskanpito. Kaikkein

yleisin syy, joka motivoivat nuoria toimimaan jonkin asian puolesta, on mahdollisuus edistää itselle tärkeää asiaa sekä yhteistä hyvää. Toiseksi yleisin syy on mahdollisuus toimia yhdessä ystävien kanssa. Myös uusien asioiden kokeminen ja oppiminen, sekä toiminnan merkityksellisyys ovat nuorille tärkeitä motiiveja osallistua järjestötoimintaan. (Myllyniemi 2014, 22–23.) Uskonnollisuudella ei ole yhteyttä yhteiskunnalliseen vaikuttamisaktiivisuuteen tai politiikassa toimimiseen, mutta vaikuttamisaktiivisuuden muodoista järjestövaikuttaminen painottuu uskonnollisina itseään pitävillä. (Myllyniemi & Pekkarinen 2019, 93).

On kiinnostavaa myös tarkastella, miksi järjestötoimintaan osallistumattomat eivät kiinnostu toiminnasta. Yleisin osallistumattomuuden syy on se, ettei nuori ole löytänyt mielekkäitä vaikuttamisen keinoja. Esteenä järjestötoimintaan osallistumiselle on myös ajan puute ja se, ettei nuorta ole pyydetty mukaan. Myös sosiaaliset syyt vaikuttavat osallistumattomuuteen, erityisesti se, ettei toiminnassa koettu olevan saman tyyppisiä ihmisiä. Huomiota herättävää on se, että jopa 29 % järjestötoimintaan osallistumattomista nuorista pitää merkittävänä perusteena osallistumattomuutensa sitä, ettei ole mitään sellaista asiaa, jonka puolesta haluaisi vaikuttaa. 31 % osallistumattomista nuorista ei puolestaan usko omiin vaikuttamismahdollisuuksiin. (Myllyniemi 2014, 23–24.)

Nuoret ikäluokat pitävät järjestötoimintaa tehokkaana vaikuttamisen tapana. Silti nuorten itsenäinen vaikuttaminen on huomattavasti yleisempää kuin vaikuttaminen kansalaisjärjestössä. Nuorten yhteiskunnallinen osallistuminen on lähivuosikymmeninä muuttanut muotoaan. (Laitinen & Taavetti 2016, 57.) Nuoret kokevat järjestöissä tai nuorisovaltuustoissa toimimisen äänestämisen jälkeen kaikkein tehokkaimmaksi tavaksi vaikuttaa. Vaikka toiminta järjestöissä mielletään tehokkaaksi vaikuttamiskeinoksi, aktiivinen järjestötoiminta näyttää jäävän vain pienen aktiivisen joukon vaikuttamiskeinoksi. Vain 7 % nuorista osallistuu itse aktiivisesti järjestön tai nuorisovaltuuston toimintaan, ja 18 % osallistuu kyseiseen toimintaan harvoin. (Myllyniemi 2014, 24.)

Nuorten yhteiskunnallisen vaikuttamisen muodot ovat nykyaikana enemmän yksilöllisiä tekoja kuin ryhmämuotoista toimintaa. 15–29-vuotiaiden nuorten yleisimmät tavat vaikuttaa yhteiskunnallisesti ovat palautteen antaminen, äänestämisen, aloitteiden allekirjoittaminen ja ostopäätöksillä vaikuttaminen. Monet nuoret osallistuvat kuitenkin silloin tällöin järjestö- ja vapaaehtoistoimintaan, ja pieni osa nuorista osallistuu toimintaan säännöllisesti. (Myllyniemi 2014,

27.) Tulevaisuudessa nuoret uskovat osallistuvansa yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen kaikista eniten äänestämällä valtiollisissa, kunnallisissa ja Euroopan vaaleissa. Toiseksi nuoret pyrkivät vaikuttamaan tulevaisuudessa yhteiskuntaan toimimalla ympäristön hyväksi. Viisi prosenttia nuorista aikoo varmasti tehdä tulevaisuudessa vapaaehtoistyötä, ja 36 % aikoo tehdä sitä luultavasti. Vain 2 % nuorista aikoo varmasti osallistua yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen järjestötoiminnan kautta. (Mehtänen, Niilo-Rämö & Nissinen 2017, 45.)

Nuoret kantavat huolta globaaleista ongelmista. ICCS-tutkimuksen mukaan kaikista suurimmiksi maailmanlaajuisiksi uhiksi suomalaisnuoret luokittelevat saastumisen ja ilmastonmuutoksen. Muita nuoria huolettavia asioita globaalisti ovat terrorismi, ruokapula, vesipula sekä köyhyys. Suomalaisnuoret eivät pidä rikollisuutta, väkivaltaisia konflikteja, energiapulaa tai liikakansoitusta suurina uhkina, toisin kuin tutkimukseen osallistuneet nuoret esimerkiksi Chilessä, Kolumbiassa, Meksikossa ja Venäjällä. (Mehtänen ym. 2017, 64–65.)

Arvot motivoivat nuoria vaikuttamaan järjestötoiminnan kautta. Oma terveys ja ihmissuhteet ovat nuorille ja nuorille aikuisille kaikkein tärkeimpiä motiiveja vaikuttaa itselle tärkeisiin asioihin. Toiseksi tärkein asia vaikuttamisen taustalla on ihmisoikeudet. 15–29-vuotiasta nuorista 62 % pitää ihmisoikeuksia erittäin tärkeänä asiana vaikuttamisen taustalla, ja jopa 92 % pitää ihmisoikeuksia vähintään melko tärkeänä. Myös tasa-arvo ihonväristä ja kulttuurista riippumatta näyttäytyy tärkeänä arvona vaikuttamisen taustalla. Erityisesti aatteelliseen tai uskonnolliseen vähemmistöön kuuluvat nuoret pitävät tasa-arvoa ihonväristä ja kulttuurista riippumatta erityisen tärkeänä. Muita nuorten tärkeinä pitämiä asioita ovat vapaa-aika, ympäristön kunnioittaminen, sukupuolten välinen tasa-arvo sekä kansallinen turvallisuus. (Myllyniemi 2014, 59, 60–61.)

3 LÄHETYSTYÖ

3.1 Suomen evankelis-luterilaisen kirkon lähetystyö

Käsitteestä lähetystyö puhutaan usein kirkon lähetystyön toimintamuodosta ja käytännön toiminnasta ulkomailla. Siinä tarkoitetaan maailmalle lähetettyjen työntekijöiden ja yhteistyö-

kumppaneiden tekemää työtä eri puolilla maailmaa ja sen toiminnan mahdollistamista ja varainhankintaa Suomessa seurakuntien kautta. Lähetystyö maailmalla on esimerkiksi hädänalaisen auttamista, evankeliumin julistamista sekä epäkohtiin puuttumista ja niihin vaikuttamista. Lähetystyötä tehdään kirkon seitsemän lähetysjärjestön kautta yhteistyössä paikallisten kirkkojen ja avustusjärjestöjen kanssa.

Lähetystyö on määritelty yhdeksi kirkon perustehtäväksi. Kirkkolain mukaan seurakunnan tulee huolehtia lähetystyöstä (KL 4:1) ja Kirkkojärjestyksen mukaan seurakunnan ja sen jäsenten tulee edistää lähetystyötä (KJ 4:4). Lähetystyö perustuu Raamatussa olevaan, Jeesuksen antamaan lähetyskäskyyn: ”Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni. Kastakaa heidät Isän, Pojan ja Pyhän Hengen nimeen, ja opettakaa heitä noudattamaan kaikkea, mitä minä olen käsenyt teidän noudattaa” (Matt. 28:18–20). Tiivistettynä lähetystyö on kristinuskon hyvän sanoman levittämistä sanoin ja teoin lähimmäisille kaikkialla maailmassa.

Lähetystyön on Jeesuksen tunnetuksi tekemistä kaikkialla maailmassa. Evankeloiminen on lähetystyön keskeinen tehtävä. Evankeliumi, eli hyvä sanoma Jeesuksesta ja hänen sovitustyöstään, on vietävä kaikkien kansojen keskuuteen, ja julistettava niille, jotka eivät sitä vielä ole kuulleet tai se on heille muuten vieras. Teologisesti tarkeasteltuna lähetys on eräänlaista liikkeellä oloa ja kulkemista tiettyä päämäärää kohti. Kristillinen toivo ylösnousemuksesta suuntautuu odotukseen tulevaisuudesta, ja Jumalan rakkaus ajaa ihmiset liikkeelle kertomaan Jeesuksesta. Kristinuskon sanoma tuodaan ihmisille kohdaten ja palvellen heitä: tarjoten sairaalle lääkettä, nälkäiselle leipää ja janoiselle vettä. Lähetys ilmenee kristillisen seurakunnan elämässä yhteen kutsumisena ja lähtemisenä palvelemaan. Lähetystyö suuntautuu siis kaikilta kaikkialle, niin lähipiirissä, kuin toisilla maan ääriin asti kulkemisena. Lähetys on sidoksissa aikaan ja historiaan. Se on alkanut tiettyinä historian aikana ja se päättyy, kun aika loppuu. Raamatun mukaan evankeliumi on julistettava kaikille kansoille ennen sitä. (Ahonen 2000, 271, 291–293.)

Laajemmin ajateltuna kaikki kirkon työ on lähetystyötä. Kirkko on missionaarinen. Kirkolla on sanoma kaikki rajat ylittävästä Jumalan armosta ja rakkaudesta. Kirkon tehtävä, eli missio on levittää evankeliumia ja palvella lähimmäisiä kaikkialla maailmassa. Näin kirkko osallistuu kolmiyhteisen Jumalan toimintaan tässä maailmassa. Lähetystyö on kokonaisvaltaista Jumalan

sanan julistamista ja rakkauden palvelua. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2020, Pieni lähetyssanasto, 11.) Lähetyksen olemus kumpuaa siten kaikessa kirkon tekemässä toiminnassa, niin lähiseurakunnassa kuin avustuskohteissa kaukomailla.

Lähetyksen yhteydessä puhutaan usein kansainvälisestä diakoniasta. Sillä tarkoitetaan kaukaisen lähimmäisen kokonaisvaltaista auttamista ja Jumalan rakkauden välittämistä lähellä ja kaukana. Käytännössä se on kristillisten järjestöjen ja kirkkojen tekemää kansainvälistä avustustoimintaa, johon kuuluvat humanitaarinen apu, kehitysyhteistyö, rauhan- ja sovinnontyö sekä ihmisoikeuksien puolustaminen. Kansainvälinen diakonia toimii kaikkein köyhimpien ja heikoimmassa asemassa olevien auttamiseksi uskonnosta, poliittisesta vakaumuksesta tai etnisestä taustasta riippumatta. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2020, Pieni lähetyssanasto, 7.)

Lähetyksen tekee lähetyksjärjestöjen kautta. Lähetyksjärjestö on ulkomaiseen työhön erikoistunut seurakuntien palvelujärjestö. Lähetyksjärjestöjen työhön ulkomailla kuuluu evankeliumin julistaminen, diakonia, uusien seurakuntien perustaminen, koulutus ja vaikuttamistoiminta. Työ kohdemaissa toteutetaan yhteistyössä paikallisten kirkkojen ja järjestöjen kanssa. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2020, pieni lähetyssanasto, 12) Suomen evankelis-luterilaisella kirkolla on seitsemän virallista sopimuslähetyksjärjestöä, ja lähetyksen tekevät myös muut kirkot ja yhdistykset. Seurakunnat ovat velvoitettuja tukemaan lähetyksen talousarviomäärärahoihin. Ne toteuttavat lähetyksvastuutaan sopimalla yhteistyösopimuksia lähetyksjärjestöjen kanssa. Sopimukset kohdennetaan tukemaan lähetyksen tekijää, projektia, työaluetta tai työmuotoa kohdemaassa. Yhteistyösopimukset saavat näin kasvot, ja seurakunnat voivat välittää kuulumisia työstä ja sen tuloksista seurakuntalaisille.

Lähetyksjärjestöjen työssä kehitysyhteistyöllä on merkittävä sija. Kehitysyhteistyöllä pyritään vähentämään köyhyyttä kehitysmaissa ja poistamaan globaalia eriarvoisuutta. Kansalaisjärjestöillä, joita lähetyksjärjestöt ovat, on vahva merkitys Suomen valtion kehitysyhteistyössä. YK:n ihmisoikeuksien julistuksen mukaisesti puhutaan ihmisoikeusperustaisesta kehitysyhteistyöstä. Sen mukaan kaikkien tulisi olla vapaita ja oikeuksiltaan tasa-arvoisia. Lähetyksjärjestöjen työssä pyritään siihen, että nämä oikeudet toteutuvat myös köyhimpien ja syrjityimpien ihmisten kohdalla. Kehitysyhteistyö sisältyy kokonaisvaltaiseen lähetyksstehtävään. Se on rakkauden palvelun toteuttamismuoto. (Suomen evankelis-luterilainen kirkko, Pieni lähetyssanasto, 9.)

Kirkon lähetystyössä on tapahtunut suuri muutos 2000-luvulla, mikä kehystää kirkon globaalia tehtävää. Kristinuskon kasvun painopiste on asettunut globaaliin etelään, eli Aasiaan ja Saharan eteläpuoleiseen Afrikkaan. (Salminen, Veli-Matti 2020, 219.) Siellä kirkot kasvavat ja kehittyvät roimasti. Kristinuskosta on tulossa yhä vahvemmin afrikkalainen uskonto. Afrikasta tulee suurin kristittyjen manner tämän vuosisadan puoliväliin mennessä. 1900-luvun alussa kaksi kolmasosaa kristityistä asui Euroopassa ja loput lähinnä Amerikan mantereella. 2000-luvun eurooppalaisten kristittyjen osuus on supistunut neljäsosaan kristittyjen määrästä ja Afrikan osuus kasvanut neljäsosaan. Sadassa vuodessa Saharan eteläisen Afrikan kristittyjen määrä kasvoi 8,5 miljoonasta 516 miljoonaan, ja vuoteen 2060 sen on ennustettu nousevan peräti 1,2 miljardiin. (Komulainen, Jyri 2020.) Kristinuskosta on tullutkin valkoisen miehen uskonnon sijaan ennemminkin afrikkalaisen naisen uskonto.

Myös luterilaisuus on siirtynyt kauas saksalaisilta syntysijoiltaan. Suurimmat luterilaiset kirkot ovat Etiopialainen Mekana Yesus ja Tansanian evankelis-luterilainen kirkko, jotka kasvavat vakaasti. Muita suurimpia luterilaisia kirkkoja pohjoismaisten kirkkojen ohella löytyy Indonesiasta, Intiasta ja Madagaskarista. Kristinuskon uudesta maantieteestä kertoo myös se, että nykyinen paavi tulee perinteisten katolisten keskusten sijaan Argentiinasta. (Komulainen, Jyri 2020.) Vaikka länsimaissa usein nähdään uskontojen hiipuvan ja maallistuvan, se ei pidä paikkansa. Maailmalla kristinusko kasvaa ja kukoistaa, ja Suomeenkin saapuu maahanmuuton myötä paljon eri uskontojen uskonnollisia ihmisiä. Tämä kertoo lähetysten liikkeellä olemisen olemuksesta. Lähetystyö laajenee uusiin paikkoihin, missä kristinuskon sanomaa ei vielä tunneta. Lähetysten suunta voi myös kääntyä takaisin länsimaihin. Kenties tulevaisuudessa uskonnollisista globaalin etelän maista tehdään lähetystyötä länsimaihin.

3.2 Suomen Lähetysseura

Opinnäytetyön tilaajataho on Suomen Lähetysseura. Suomen Lähetysseura on kokonaisvaltaista lähetystyötä ja kehitysyhteistyötä tekevä järjestö. Järjestö on Suomen evankelis-luterilaisen kirkon kansainvälinen toimija ja virallinen lähetysjärjestö. Suomen Lähetysseura on toiminut vuodesta 1859 saakka, jolloin lähetystyö alkoi nykyisestä Namibiasta. Suomen Lähetysseura saa ulkoministeriön ohjelmatukea kehitysyhteistyöhön sekä rauhan ja sovinnon hankkeisiin. Suomen Lähetysseuran työ on pitkäjänteistä työtä oikeudenmukaisen ja inhimillisen maailman puolesta. (Suomen lähetysseura 2020).

Suomen Lähetysseura toimii 30 maassa, yli sadan kumppanikirkon ja -järjestön kanssa. Järjestön työmuotoja ovat kirkollinen työ, rauhan- ja sovinnontyö sekä kehitysyhteistyö. (Suomen lähetysseura 2020.) Suomen Lähetysseuran työn painopiste on Afrikassa ja Aasiassa. Lähetettyjä työntekijöitä Suomen Lähetysseuralla on noin 70 eri puolella maailmaa. Lähetysseuran yhteisöjäseniä ovat kaikki Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnat sekä ne kristilliset yhdistykset ja säätiöt, jotka tekevät kansainvälistä työtään Suomen Lähetysseuran kautta. Suomen Lähetysseura on sitoutunut Suomen evankelis-luterilaisen kirkon tunnustukseen, kirkkojärjestykseen ja ekumeenisiin sopimuksiin. Se toimii myös valtion kumppanina kansainvälisessä kehitysyhteistyössä. Maailmanlaajuisesti Suomen Lähetysseura toimii Kirkkojen maailmanneuvoston, Luterilaisen maailmanliiton ja ACT-allianssin yhteydessä. (Suomen Lähetysseura 2017.) Kotimaassa järjestö tekee tiivistä yhteistyötä Suomen evankelis-luterilaisen kirkon ja seurakuntien vapaaehtoistoimijoiden kanssa. Järjestöllä on myös monipuolista koulutus-, vapaaehtois-, tapahtuma- musiikki-, taide- ja leiritoimintaa Suomessa.

Suomen Lähetysseuran visio on, että sanoma Jumalan rakkaudesta toteutuu kaikkialla maailmassa ilona, rauhana ja oikeudenmukaisuutena. Tämä ilmenee siten, että Lähetysseura kumppaneidensa kanssa todistaa Jumalan maantieteellisiä, kulttuuriasia ja sosiaalisia rajoja ylittävistä rakkaudesta, puolustaa syrjittyjen ihmisarvoa ja ihmisoikeuksia, muuttaa maailmaa taloudellisesti ja sosiaalisesti oikeudenmukaisemmaksi sekä rakentaa ja edistää rauhaa ja sovintoa paikallisissa yhteisöissä ja yhteiskunnissa. Lähetysseuran työ toteutuu erityisesti niiden ihmisten ja ihmisryhmien kanssa, jotka ovat yhteiskunnasta, yhteisöstä tai uskonnollisesta järjestelmästä syrjäytyneitä. (Suomen Lähetysseura 2017.) Suomen Lähetysseura rahoittaa toimintaansa pääasiassa evankelis-luterilaisten seurakuntien avustuksilla sekä ulkoministeriön kehitysyhteistyöavustuksilla ja tuella rauhantyöhön. Muita rahoituksen lähteitä ovat keräykset ja lahjoitukset, kolehdit, sijoitukset, testamentit sekä järjestö- ja yritystuki. (Suomen Lähetysseura 2020c, 46.)

Suomen Lähetysseuran vapaaehtoistyötä voi tehdä kotimaassa lahjoittamalla rahaa tai osallistumalla varainkeruukampanjoihin, taideryhmiin tai Global Action -toimintaan liikkumalla, kokkaamalla tai käsitöitä tekemällä. Nuorille järjestetään omaa toimintaa ja siihen liittyviä vapaaehtoisuuskäytäntöjä. Vapaaehtoistyötä voi tehdä myös ulkomailla Suomen Lähetysseu-

ran kohteissa Felm Volunteer -ohjelman kautta. (Suomen Lähetysseura 2020 a). Suomen Lähetysseura toteuttaa vapaaehtoistoimintaa pääasiassa Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakuntien kautta. Lähetysseuralla on palvelusopimuksia 93 % kanssa kaikista evankelis-luterilaisista seurakunnista (Suomen Lähetysseura 2020 c, 32.) Suomen Lähetysseuran vapaaehtoistyöhön voi siis osallistua oman kotiseurakunnan toiminnassa. Toimintamahdollisuuksia seurakunnissa ovat esimerkiksi erilaiset tapahtumat, myyjäiset, konsertit ja keräykset. Tunnetuimpia Suomen Lähetysseuran keräyksiä ovat heikoimmassa asemassa olevien hyvinvointia edistävä Tasaus-keräys ja osallistujamäärältään Suomen suurin vuotuinen musiikkitapahtuma Kauneimmat Joululaulut. Suurin osa Lähetysseuran vapaaehtoisista seurakunnissa on ikäihmisiä, ja toiminnot ovat olleet perinteisiä jo vuosikymmeniä.

Koronapandemia vuonna 2020 on aiheuttanut vaikeuksia Suomen Lähetysseuran talouteen, jonka seurauksena lomautukset ja irtisanomiset ovat koskettaneet Suomen Lähetysseuran työntekijöitä. Erityisesti pandemia on koetellut Lähetysseuran kumppanijärjestöjä ja kirkkoja. Koronaepidemiasta kärsivät eniten kaikkein heikoimmassa asemassa olevat ihmiset kehitysmaissa. Ihmiset, joiden hyväksi Lähetysseura toimii kohdemaissaan. Alan toimijoiden tulevaisuuden näkymissä työntekijäresurssit vähenevät entisestään, ja vapaaehtoisten vastuunkantajien merkitys toiminnan ylläpitämisessä tulee kasvamaan. Vapaaehtoistyöhön ja nuoreen sukupolveen tulisi panostaa jo nyt, jotta he löytävät tapansa ja paikkansa tehdä hyvää ja toteuttaa yhdistyksen näkyä.

4 VAPAAEHTOISTYÖ

Vapaaehtoistyöllä tarkoitetaan palkatonta, vapaasta tahdosta tapahtuvaa yhteisten asioiden edistämistä tai toisten auttamista. Vapaaehtoistyö hyödyttää yksittäisiä ihmisiä, yhteisöä tai koko yhteiskuntaa. (Grönlund 2017, 107.) Vapaaehtoistyö on jonkin tahon organisoimaa, ja sen hyöty kohdentuu perhe- ja ystäväpiiriin ulkopuolelle (Pessi 2011, 178). Vapaaehtoistyö on toimimista tärkeäksi koetun asian puolesta, halua tehdä hyvää ja epäkohtiin puuttumista. Vapaaehtoistoiminnalla muun muassa ehkäistään syrjäytyistä ja yksinäisyyttä, lisään osallisuutta, edistetään taidetta ja kulttuuria, ylläpidetään urheilua, suojellaan luontoa ja edistetään ihmisten ja eläinten hyvinvointia. Vapaaehtoistyössä ihminen voi toimia omien kykyjensä ja aikataulu-

jensa mukaan hyödyntäen jotain erityisosaamistaan. (Kansalaisareena 2020.) Käsitteet vapaaehtoistyö ja vapaaehtoistoiminta eroavat toisistaan sillä, että vapaaehtoistyö viittaa enemmän tiettyyn tehtävään ja vapaaehtoistoiminta toimitaan erilaisten tehtävien ympärillä. Tässä opinäytetyössä käytän vapaaehtoistyö ja vapaaehtoistoiminta -käsitteitä synonyymeina.

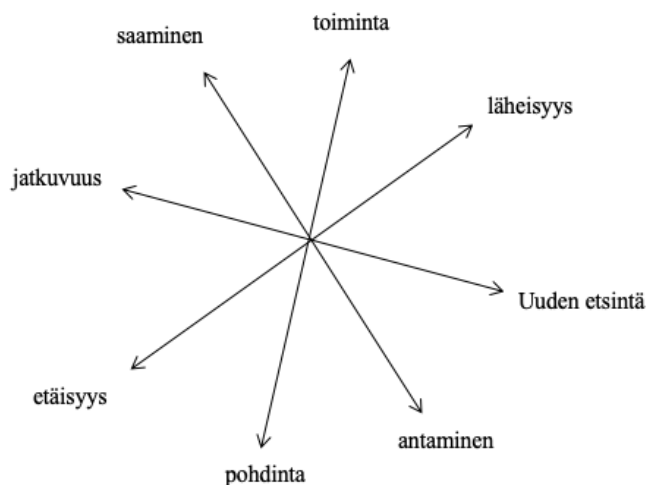
Kiinnostus järjestöjen jäsenyyteen on vähentynyt, mutta kiinnostus järjestöjen tekemään, tai järjestöihin löyhästi liittyvään vapaaehtoistyöhön on kasvanut. Nykypäivän vapaaehtoisuus on kuitenkin muuttamassa muotoaan. Vapaaehtoisuus on muuttumassa entistä sirpaleisemmaksi ja lyhytkestoisemmaksi. Tyypillistä on vapaaehtoistyön projektinomaisuus ja episodinen vapaaehtoistyö. Suurin muutos tapahtuu netissä tapahtuvan vapaaehtoistoiminnan lisääntymisenä. (Puumalainen ja Rissanen 2016, 3,6.) Muita järjestöissä havaittuja nousevia trendejä ovat vapaaehtoistyön arvostuksen ja ihmisten innostuksen kasvu, yhteisöllisyyden merkityksen lisääntyminen, erityisesti internetissä tapahtuvassa vapaaehtoistyössä sekä uudenlaisten toimintatapojen etsiminen nuorten saamiseksi mukaan toimintaan. (Pessi 2001, 201.)

Suomalaiset osallistuvat vapaaehtoistoimintaan aktiivisesti ja monimuotoisesti. Lähes joka toinen suomalainen on osallistunut vapaaehtoistoimintaan kuluneen vuoden aikana. Suosituimpia vapaaehtoistyön muotoja ovat liikunta ja urheilu, seniorit ja ikäihmiset sekä lapset ja nuorisot. Aktiivisin ikäryhmä, joka osallistuu vapaaehtoistyöhön, on 35–44-vuotiaat. Nuoret 15–24-vuotiaat osallistuvat vapaaehtoistehtäviin ikäryhmistä kaikkein vähiten. (Sipola 2019, 50–52.) Vapaaehtoistyötä tekevien määrä on kuluneella vuosikymmenellä vähentynyt hieman, mutta tehtyjen vapaaehtoistyötuntien määrä henkilö kohden on kasvanut. Vapaaehtoistoiminta ei kana-voidu samalla laajuudella yhdistykseen ja järjestöihin kuin aikaisemmin, vaan yhteiskunnallinen vaikuttaminen toteutuu etenevästi organisaatorakenteesta vapaana erilaisissa neljännessä sektorin verkostoissa. (Hytönen, Ketola, Salminen 2020, 169.)

Vapaaehtoistyön taustalla on henkilökohtainen motivaatio, sekä yksilön arvot, identiteetti ja elämäntattomuus. Yleisesti vapaaehtoistyötä ohjaavina motiiveina pidetään altruistisia, humanitaarisia ja uskonnollisia arvoja. (Grönlund 2013, 28–29.) Vapaaehtoistoiminta antaa mahdollisuuden etsiä, todentaa ja vahvistaa omaa minäkuvaa, arvomaailmaa ja elämäntattomusta. Mikä on minulle tärkeää ja millaisiin asioihin haluan aikani käyttää? (Grönlund 2017, 114.) Vapaaehtoistyön on myös todettu edistävän toimijan hyvinvointia, onnellisuutta ja sosiaalisia sidoksia (Grönlund & Pessi 2019, 212).

Tärkein suomalaisia vapaaehtoistoimintaan motivoiva tekijä on halu auttaa muita. Vapaaehtoistyön taustalla on siis usein altruistinen motiivi, eli epäitsekkäs ja pyyteetön toiminta toisten edun hyväksi. Muita tärkeitä vapaaehtoistyön motiiveja ovat yhdessä oleminen, merkityksellisyden kokeminen, halu oppia uusia asioita ja uusiin ihmisiin tutustuminen. (Yeung 2002, 14; Puumalainen & Rissanen 2016, 3). Vapaaehtoistyön motiivit voivat liittyä myös työelämään tai yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen. Monia motivoi vapaaehtoistyössä lisäarvon hakeminen omalle työelämälle tai yhteiskunnalliselle vaikuttamiselle. Vapaaehtoistyö voi olla myös keino täyttää tyhjä tila elämässä, käyttää vapaa-aika johonkin hyödylliseen tai saada elämään säännöllistä päiväohjelmaa. (Yeung 2002, 14.)

Anne Birgitta Yeung (2005, 105–108) on luonut tutkimuksessaan vapaaehtoistoiminnan timanttimallin, jolla hän ilmentää vapaaehtoistyön motivaatiota. Motivaation eri elementit muodostavat neljä eri ulottuvuutta, joita ovat saaminen – antaminen, jatkuvuus – uuden etsintä, etäisyys – läheisyys ja pohdinta – toiminta. Nämä motivaation ulottuvuudet ulottuvat joko itseä kohti tai itsestä poispäin. Mallissa oikeanpuoleiset ulottuvuudet kuvaavat vapaaehtoistoimijuiden ulospäin suuntautuneisuutta, kuten sosiaalisia piirejä, toimintoja, uusia sisältöjä ja toisille antamista. Vasemmanpuoleiset ulottuvuudet puolestaan suuntautuvat kohti vapaaehtoistyöntekijää itseään, kuten sisäistä mietiskelyä, etäisyyttä toisiin, jatkuvuutta ja itselle saamista. Nämä neljä ulottuvuutta ovat sisäkkäisiä ja keskenään vuorovaikuttavia. Mallin avulla voidaan tarkastella vapaaehtoisuuden yksilöllisiä kokemuksia.

Kaavio 1 Anne Birgitta Yeungin vapaaehtoistyön motivaation timanttimalli.

Vapaaehtoisuus on kaksisuuntainen prosessi, jossa vapaaehtoistoiminta hyödyttää sekä tekijänsä että vapaaehtoistyön kohdetta (Kansalaisareena 2020). Vapaaehtoistoinnassa on kyse perustavanlaatuisista inhimillisistä tarpeista. Vapaaehtoistyö on yhteisöön kuulumista, mahdollisuutta olla muille tarpeellinen, myötätunnon ja merkityksellisyyden kokemista sekä vaikuttamisen kokemuksia yksilönä ja yhdessä. Vapaaehtoistyö suuntautuu aina muihin ihmisiin ja heidän tarpeisiinsa sekä yhteisiin asioihin yhteisössä ja yhteiskunnassa. (Grönlund 2017, 121.)

Frank Martelan ja Karoliina Jarenkon (2015, 68–71) mukaan vapaaehtoisuudella on kolme ominaisuutta: päämäärien omaehtoisuus, toimintatapojen vapaus sekä tekemisen innostavuus. Päämäärien omaehtoisuus tarkoittaa kokemusta siitä, että toiminnan päämäärät ovat sellaisia, joihin on valmis sitoutumaan. Vapaaehtoistojen kokee siis toiminnan tavoitteet omikseen, ja haluaa edistää niitä. Toimintatapojen vapaudella tarkoitetaan vapautta päättää, millä tavalla näitä tavoitteita kohti edetään. Toimijalla on siis vapaus valita, millä tavalla asian eteen toimii. Kolmas vapaaehtoisuuden ominaisuus on tekemisen innostavuus. Toiminnan tulisi olla tekijälleen innostavaa ja mukavaa.

4.1 Vapaaehtoisuus hengellisissä organisaatioissa

Uskonnollisiin yhteisöihin kuuluvat ja uskontoa harjoittavat ihmiset toimivat muita useammin vapaaehtoistehtävissä. Länsi-Euroopassa uskonnon harjoittaminen on viidenneksi yleisin vapaaehtoistyötä ennakoiva tekijä koulutuksen, sosiaalisen verkoston, tulojen ja iän lisäksi. Uskonnollinen aktiivisuus on tilastollisesti merkittävästi yhteydessä vapaaehtoistointaan. (Cnaan, Grönlund, HU, Kinoti, Smith, Knorre, Kumar, Pessi & Zrinšcak 2016, 481.) Yhteyttä selittää se, että uskonnollisissa yhteisöissä rohkaistaan ja kannustetaan jäseniä osallistumaan vapaaehtoistointaan, ja vapaaehtoisuus voi olla yhteisön normi. Uskonnollisten yhteisöjen toiminta ja uskonnon sisällöt ohjaavat, motivoivat ja kannustavat auttamiseen, huolenpitoon ja yhteisölliseen toimintaan niin yhteisön omassa toiminnassa kuin yhteiskunnallisestikin. Keskeinen uskonnon ja vapaaehtoistyön selittävä tekijä on uskonnollisten yhteisöjen sosiaaliset suhteet. Erityisesti yhteisössä toimiminen, jumalanpalveluksiin osallistuminen ja muu aktiivinen toiminta on yhteydessä vapaaehtoistointaan. (Grönlund 2017, 115–116.)

Vapaaehtoistointa voi tarjota mahdollisuuden uskonnollisuuden, elämänarvojen ja spirituaalisuuden pohdintaan. Tämä on mahdollista ei uskonnollisessa vapaaehtoistoinnassakin,

mutta uskonnolliset yhteisöt voivat tarjota kokemuksellisia, ideologisia ja yhteisöllisiä perusteita toimintaan tavalla, johon vain harvoin sekulaarit organisaatiot pystyvät. Altruistiset ja uskonnolliset arvot ovat muita arvoja yleisemmin yhteydessä vapaaehtoistoimintaan. Vapaaehtoistoimintaa voidaan käyttää tekona, jolla omaan elämään ammennetaan pehmeitä arvoja, välittämistä ja yhteisöllisyyttä kovaksi koetun yhteiskunnan rinnalla. Liike voi olla myös kaksisuuntainen. Vapaaehtoistoiminta voi olla myös teko, jolla pyritään vaikuttamaan yhteiskuntaan. (Grönlund 2017, 115, 117.)

Uskonnollinen vapaaehtoistyö voidaan jakaa neljään eri tyyppiin: seurakuntaa tukeva vapaaehtoistyö, seurakuntaan perustuva palvelutyö, uskontoon liittyvä poliittinen toiminta ja uskontoon liittyvä sekulaari vapaaehtoistyö. Seurakuntaa tukevalla vapaaehtoistyöllä tarkoitetaan seurakunnan ydintoimintaan osallistumista, kuten lähetystyötä, pyhäkoulun opettamista ja jumalanpalveluksessa avustamista. Toiminta on hengellistä toimintaa ja sen taustalla ovat uskonnolliset motiivit. Seurakuntaan perustuvalla palvelutyöllä tarkoitetaan seurakunnan tai kristillisen organisaation ylläpitämään sosiaalisen avun toimintaan. Toiminta itsessään ei ole hengellistä, mutta toiminnan taustalla ovat kristilliset arvot ja motiivit. Tällaista toimintaa ovat esimerkiksi ruoka-apu, vertaisryhmät, mielenterveystyö, vanhusten avustaminen ja vankilatyö. (Cnaan ym. 2016, 476–478.)

Kolmas uskonnollisen vapaaehtoistyön muoto on poliittinen toiminta. Toiminnan tarkoitus on vahvistaa poliittista vaikuttamista, ja toiminnan taustalla ovat kristilliset arvot. Tällaista toimintaa ovat esimerkiksi osallistuminen hallitukseen ja kirkkovaltuustoon sekä erilaiset edustustehtävät jäsenjärjestöissä. Neljäntenä uskonnollisen vapaaehtoistyön tyyppinä on uskontoon liittyvä sekulaari vapaaehtoisuus. Tällä tarkoitetaan sitä, että uskonnolliset motiivit ja arvot ohjaavat ihmistä tekemään vapaaehtoistyötä muissa järjestöissä. Kirkon ulkopuolisen toiminnan motiivina toimii siis kristillinen usko. Tällaista toimintaa voi olla esimerkiksi luonnonsuojelujärjestössä tai sairausjärjestössä toimiminen. (Cnaan ym. 2016, 476–478.)

Suomalaiset antavat kirkolle paljon tunnustusta juuri sen tekemän auttamistyön takia. Monia puhuttelee ajatus kirkosta niiden auttajana, joita kukaan muu ei auta. Kirkon tekemä auttamistyö on ollut pitkään yksi suurimmista kirkkoon kuulumisen syistä. Kirkon auttamistyö ja palvelu kytkeytyvät usein kristilliseen uskoon ja spiritualiteettiin kätkeytyksi. Kristillinen evankeliumi mielletään usein arkisina tekoina ja toimintana muille ihmisille. Vapaaehtoistyö koetaan

usein juuri tapana oman kristillisen uskon toteuttamiseksi. (Hytönen, Ketola & Salminen 2020, 166.)

Seurakunnissa tapahtuvaan vapaaehtoistyöhön osallistuu vähintään kerran kuukaudessa noin viisi prosenttia Suomalaisista. Ainakin kerran vuodessa seurakunnan vapaaehtoistoimintaan osallistuvia on 12 %. Seurakunnan vapaaehtoistoimintaan osallistuvat käyttävät vapaaehtoistyöhön merkittävän määrän aikaa. Seurakunnan vapaaehtoistyöhön osallistuvat eniten yli 70-vuotiaat ja toiseksi eniten 15–29-vuotiaat. Nuorten suurta osallistumislukua selittää rippikoulun isostoiminta. Nuoret miehet osallistuvat seurakunnan vapaaehtoistyöhön naisia aktiivisemmin. (Hytönen ym. 2020, 169–170.)

Kaikista yleisimmät seurakunnan vapaaehtoistehtävät ovat auttamiseen liittyvät tehtävät, talkootyöt ja ystävätoiminta. Kaikista suosituin tapa osallistua auttamistyöhön on rahan tai materiaalisen avun lahjoittaminen. Keräykset ja kampanjat sekä kuukausittaiset lahjoitukset eri avustuskohteisiin ovat suosittuja osallistumisen tapoja. Tutkimusten mukaan erityisesti kriisiaikoina lahjoitushalu kasvaa, minkä koronapandemia ja luonnonkatastrofit ovat osoittaneet. (Hytönen ym. 2020, 170–171.) Ajallisesti eniten vapaaehtoistyötä seurakunnissa tehdään lasten ja nuorten, vertaistuen, ikäihmisten ja urheilun parissa. Evankelis-luterilaisen kirkon vapaaehtoistyöhön osallistutaan keskimäärin 50 tuntia vuodessa. Eniten vapaaehtoistehtäviä seurakunnissa on diakonia- ja kasvatustyössä ja lisääntyvästi myös verkkotyössä. (Salminen 2020, 230.)

4.2 Nuorten aikuisten vapaaehtoistoiminta

Vapaaehtoistoiminta tapahtuu yksilöiden ja yhteisöjen yhtymäkohtana. Se sopii kiinnostavalla tavalla nuoren aikuisuuden kehitysvaiheeseen. Se on samalla yksilöllistä, ihmisen omasta vapaasta tahdosta tapahtuvaa ja omista motiiveista nousevaa toimintaa, mutta samalla se suuntautuu aina toisiin ihmisiin, yhteisöihin ja yhteisiin asioihin. Nuoren aikuisuuden keskeisiä sisältöjä ovat identiteetin etsiminen, moraalisen uskomusjärjestelmän kehittäminen ja kansalaisvelvollisuuksien omaksuminen, joita kaikkia voi peilata vapaaehtoistoiminnassa. (Grönlund 2017, 108.)

Nuorten osallistuminen ja kiinnostus vapaaehtoistyötä kohtaan ovat lisääntyneet huomattavasti lähivuosina. Noin kolmasosa 15–29-vuotiaista nuorista toimii vapaaehtoistyössä. Tyttöjen osallistuminen vapaaehtoistyöhön on suurempaa kuin poikien. (Myllyniemi 2012, 19–21; Kansalaisareena 2018). Vapaaehtoistyöhön osallistuneet nuoret ovat muita tyytyväisempiä ihmissuh-teisiinsa ja elämäänsä. He tuntevat myös muita enemmän yhteenkuuluvuutta kansalaisjärjestöihin ja uskonnollisiin yhteisöihin (Myllyniemi 2012, 19, 21). Hengellisten järjestöjen vapaaeh-toistoiminnassa on erityispiirteensä ja oma arvopohjansa. Hengellisillä järjestöillä toiminnan taustalla on kristillinen sanoma ja kristilliset arvot.

Yleisimmät vapaaehtoistyönmuodot nuorten ja nuorten aikuisten keskuudessa ovat lasten ja nuorten parissa tehtävä vapaaehtoistyö, sekä urheiluun ja liikuntaan liittyvät tehtävät (Myllyniemi 2012, 22; Grönlund & Pessi 2008, 130). Toiseksi suosituimpia vapaaehtoistyön muotoja ovat koulun oppilaskuntaan ja tukioppilastoimintaan liittyvät tehtävät sekä uskonnollinen toi-minta (Myllyniemi 2012, 22). Kristillisissä organisaatioissa nuoret toimivat vapaaehtoisina muun muassa rippileireillä, varhaiskasvatusleireillä, kerhonohjaajina, musiikkitoiminnassa ja vaikuttamistoiminnassa (Grönlund 2017, 107). Usein samat nuoret harrastavat useita eri va-paaehtoistyön muotoja. Vuoden 2018 nuorten vapaaehtoistyön tutkimuksen mukaan 15–24-vuotiaiden nuorten keskuudessa suosituimmat tehtävätyypit olivat auttaminen (50 %), esiintyminen, ilmaisu ja taidetyöt (29 %), internetin kautta työskentely (28 %) sekä opetus ja koulutus (27 %) (Kansalaisareena 2018).

Kuten muullekin väestölle, suurimpana motiivina nuorten vapaaehtoistyölle toimii halu auttaa. Hyvin tärkeänä tekijänä vapaaehtoistoiminnalle ovat myös ystävät ja yhdessä tekeminen, hauskuus sekä elämänkokemusten saaminen. Uusien asioiden oppiminen ja uusien ihmisten tapaa-minen ovat myös merkittäviä syitä nuorten vapaaehtoistoiminnalle. Uskonnollinen vakaumus toimii tärkeänä motiivina vapaaehtoistyölle 8 % nuorista ja melko tärkeänä 11 % nuorista. (Myllyniemi 2012, 21.) Halu auttaa muita ihmisiä on kuitenkin erityisen vahvaa niillä, joilla motiivina toimii uskonnollinen vakaumus (Grönlund & Pessi 2008, 129; Myllyniemi 2012, 21).

Nuorissa ikäluokissa on huomattavan paljon vapaaehtoistyöstä kiinnostuneita, jotka eivät osal-listu vapaaehtoistoimintaan. Suurin syy sille, mikseivät nuoret osallistu vapaaehtoistyöhön on ajan puute. Toiseksi yleisin syy osallistumattomuuteen on se, ettei heitä ole koskaan pyydetty mukaan. (Grönlund & Yeung 2005, 188.) Muita syitä ovat mm. saamattomuus sekä se, ettei

tiedä miten mukaan pääsisi. Kysyttäessä haluaisivatko nuoret osallistua vapaaehtoistyöhön, jos heitä pyydetäisiin, Nuorisobarometrin 2012 mukaan 27 % ja 2018 tutkimuksen mukaan jopa 69 % nuorista haluaisi osallistua vapaaehtoistyöhön pyydetäessä. (Myllyniemi 2012, 20, 25–26; Kansalaisareena 2018)

Nuorilla olisi siis paljon enemmän potentiaalia vapaaehtoistehtäviin, kuin mitä yhdistysten toiminnassa on käytössä. Mielekkäiden ja toimivien vapaaehtoismahdollisuuksien luominen vaatii valmistelua ja panostusta. Jotta vapaaehtoiselle syntyy toiminnasta kokemus oman roolin merkityksestä, on toiminnalla oltava aito tarve. Nuoren on voitava myös kokea, että hän on tervetullut toimintaan ja hänen panoksensa on arvostettua ja tarpeellista. Käytännössä tämä tarkoittaa sujuvia vapaaehtoistoiminnan prosesseja, tukea ja avun tarjoamista sekä nuoren antaman panoksen merkityksen sanoittamista. Tutut ihmiset, mukaan pyytäminen ja mukava tekeminen ovat keskeisiä asioita vapaaehtoistoimintaan osallistumiselle. (Grönlund 2017, 121.)

Nuoret ja nuoret aikuiset käyttävät vapaaehtoistyöhön vähemmän aikaa kuin suomalaiset keskimäärin. Vapaaehtoistoimintakyselyn mukaan nuorten ikäryhmien vapaaehtoistoiminta on tuntimäärältään alhaista, mutta myös aikuisväestön keskiarvoa useammin lyhytkestoista. (Grönlund 2017, 110.) 15–24-vuotiaat suosivat enemmän lyhytkestoisia ja satunnaisia projekteja ja tempauksia, kun vanhemmat ikäryhmät pääsääntöisesti suosivat säännöllistä ja pitkäkestoista vapaaehtoistoimintaa. Nuoret aikuiset olivat suotuisia myös sisällyttämään vapaaehtoistyötä opiskeluihinsa. Puolet kyselyyn vastanneista nuorista voisi kokeilla vapaaehtoistyötä osana opiskelua. Naiset olivat huomattavasti suotuisempia tähän kuin miehet. (Kansalaisareena 2018).

Vapaaehtoistoiminta voi nuorille aikuisille olla osallisuuden ja oppimisen kenttä. Vapaaehtoistoiminnassa opitaan monenlaisia taitoja, yhteiskunnalliseen vaikuttamiseen liittyviä teemoja sekä eettisiä ja moraalisia kysymyksiä. Vapaaehtoistoiminta voi olla nuorella aikuiselle itsetuntemuksen ja oppimisen kenttä, ja se voi lisätä itsevarmuutta ja itsetuntoa. (Grönlund 2017, 108.) Nuorten vapaaehtoistoiminnan on todettu myös lisäävän nuorten kansalaisvastuun tunnetta. Vapaaehtoistyön kautta nuoret ihmiset voivat kiinnostua kansalaistoiminnasta sekä yhteiskunnallisista ja poliittisista teemoista ja toiminnasta. Nuoret itse ovat kokeneet vapaaehtoistoiminnan kehittäneen esimerkiksi johtajuus- ja viestintätaitoja. (Grönlund & Pessi 2019, 120.)

Henrietta Grönlund (2013, 31, 34) on tutkinut nuoren aikuisten arvoja vapaaehtoistoiminnan taustalla. Tutkimustulokset osoittavat, että vapaaehtoistyö kytkeytyy arvoidentiteettiin. Arvot vapaaehtoistoiminnan taustalla voivat olla hyvin erilaisia ja yksilöllisiä, ja jokainen voi soveltaa vapaaehtoistoimintaa omiin tarpeisiin. Nuoret aikuiset liittävät vapaaehtoistoiminnan eniten auttamisen, huolenpidon ja välittämisen merkityksiin. Grönlund löytää viisi arvoidentiteettiryhmää sen mukaan, mitkä ovat nuorille aikuisille tärkeimmät arvot, ja mihin he liittävät suurimmat merkitykset vapaaehtoistoiminnan taustalla. Arvoidentiteettiryhmät ovat vaikuttajat, auttajat, uskonnolliset, yhteisölliset ja suorittajat.

Vaikuttajia motivoi halu vaikuttaa ja taistella epäoikeudenmukaisuuden puolesta. Yleisimmin he toimivat kansainvälisessä auttamistyössä, poliittisessa toiminnassa sekä ihmisoikeuksien, luonnonsuojelun tai vammaisoikeuksien parissa. Heidän arvojaan ovat solidaarisuus ja oikeudenmukaisuus. Auttajien identiteetin keskiössä on toisten ihmisten auttaminen, välittäminen ja empatia. He toimivat vapaaehtoistehtävissä, joissa autetaan toisia. Auttajien keskeinen arvo on hyvántahtoisuus. Uskonnollisia puolestaan motivoi vapaaehtoistehtäviin kutsumus, lähimmäisenrakkaus ja evankeliumin levittäminen. He toimivat vapaaehtoisina kristillisissä organisaatioissa tai yhdistyksissä. Usko toi heille suurimman merkityksen vapaaehtoistoiminnassa. (Grönlund 2013, 31–32.)

Yhteisölliset toimivat vapaaehtoisina työyhteisöissä, opiskelijayhdistyksissä, talonyhtiöissä ja vanhempainyhdistyksissä. Heille motiiveina toimivat yhteisön osana oleminen ja osaamisen antaminen tutulle yhteisölle. Yhteisölliset pyrkivät auttamaan juuri lähiyhteisöjä ja hyvántahtoisuus ilmenee heillä lähinnä lojaaliutena. Heidän arvojaan ovat yhteisöllisyys ja vastuullisuus. Suorittajat puolestaan toimivat vapaaehtoisina luottamustehtävissä poliittisissa ja uskonnollisissa organisaatioissa. Heitä motivoi suoriutuminen, asioiden saavuttaminen, omien lahjojen käyttäminen ja tehtävässä eteneminen. He arvostavat yhteiskunnallista järjestystä ja esimerkillistä kansalaisuutta. (Grönlund 2013, 32–33.)

5 MOTIVAATIO JA MERKITYKSELLISYYS

5.1 Motivaatio

Motivaatio liittyy jokapäiväiseen elämäämme. Motivaatio innostaa meitä toimimaan ja ohjaa meitä kohti kiinnostuksen kohteitamme. Motivaation avulla saavutamme tavoitteitamme ja kehitämme uusia innovaatioita. Motivaatio on toiminnan voiman lähde, joka aktivoi meitä toimimaan. Motivaatio toimii ihmisen aktiivisuuden, psyykkisen vireyden ja ahkeruuden lähteenä ihmisen pyrkiessä saavuttamaan tavoitteensa. (Sinokki 2016, 60–61.) Motivaatioon vaikuttaa ihmisen oma persoonallisuus, elämäntilanne ja tekeillä oleva toiminta ja sen ominaisuudet.

Motivaation määritelmiä on monia. Motivaatio on psyykinen tila, joka ohjaa yksilön aktiivisuutta, vireystilaa ja kykyä toimia tavoitteiden saavuttamiseksi. Motivaatio voidaan määritellä motiivien aikaansaamaksi tilaksi, jossa motiivit ovat sisäisiä yllykkeitä, haluja, viettejä, palkkioita tai rangaistuksia, jotka ylläpitävät käyttäytymisen suuntaa. Motivaatio määritellään myös yksilölliseksi ilmiöksi, joka on ihmisen toimeenpaneva voima. Motivaatio voidaan määritellä myös erilaisten motiivien verkostoksi. (Sinokki 2016, 60–61.)

Ihmiset eroavat motiiveiltaan paljon. Motiiveihin vaikuttavat yksilön tarpeet ja halut, sisäiset yllykkeet sekä rangaistukset ja palkkiot. Motivaation, ja kiinnostuksen kokeminen vaihtelevat yksilön, tilanteen ja ympäristön vuorovaikutuksessa. Yhtä suuresti motivoiva ja kiinnostava asia näyttäytyy toiselle epäkiinnostavana, eikä motivoi lainkaan. Ja vaikka työ tai opiskelu ei motivoi yksilöä lainkaan, voi hän motivoitua suuresti esimerkiksi vapaa-ajan aktiviteeteistaan. (Sinokki 2016, 62–63.) Nuorten aikuisten järjestötoiminnassa ja vapaaehtoistyössä yksilön sisäisten yllykkeiden lisäksi korostuu myös ystävien ja sosiaalisten suhteiden merkitys motivaatioon.

Yksilön kognitiivisten motivaatioprosessien rinnalla korostuu motivaation sosiaalinen ulottuvuus. Motivaatio nähdään vahvasti sosiaalisena ja tilannesidonnaisena vuorovaikutustapahtumana, jossa opitaan yhdessä. Keskeiset tekijät ihmisen motivaatiossa ovat vastavuoroiset siteet ihmisten ja yhteisön kesken. Sosiaaliset kontekstit vaikuttavat yksilön motivaatioon, oppimiseen ja hyvinvointiin. (Salmela-Aro 2018, 15, 16.) Sosiaalinen vuorovaikutus on keskeinen

motivaatiota rakentava tekijä. Se voi joko vahvistaa ja tukea motivaatiota tai synnyttää ristiriitoja ja haastaa. (Järvenoja, Järvelä & Kurki 2018, 143). Ystävyysuhteet ja sosiaalisesta verkostosta saatu tuki edistää yhteenkuuluvuuden tunnetta, emotionaalista tukea ja turvaa, mikä lisää kiinnostusta tekeillä olevaa asiaa kohtaan. Tutkimukset ovat osoittaneet, että kavereiden olemassaolo ja vertaisryhmän hyväksyntä edistävät esimerkiksi oppimismotivaatiota ja suoriutumista. Jos ystävät jakavat keskenään voimakkaan motivaation, voi sillä olla energisoiva vaikutus työskentelyyn, kun puolestaan kavereiden kesken jaettu vähäinen motivaatio voi heikentää työskentelyä. (Kiuru 2018, 126, 129).

Motivaatiota on tutkittu paljon, mutta yksikään motivaatioteoria ei ole kyennyt selittämään, miten motivaatio syntyy. Motivaatioteorioita on runsaasti, ja ne katsovat motivaatiota eri näkökulmista. Motivaatioteoriat voidaan jakaa tarveteorioihin ja prosessiteorioihin. Tarveteoriat selittävät käyttäytymisen sisäisiä syitä viettien ja ihmisen tarpeiden pohjalta. Tarveteorioiden ajatuksena on, että tarpeet ovat epätasapainossa, minkä vuoksi ihminen pyrkii toiminnallaan saavuttamaan tasapainon. Ihmisen käyttäytymistä ja suoriutumishalukkuutta ohjaa tarpeiden voimakkuus. Prosessiteoriat käsittelevät ihmisen keinoja lähteä liikkeelle sekä ylläpitää ja ohjata tätä liikettä. Teorioissa kuvataan ihmisten yksilöllisiä eroja kuvata reagoita sisäisiin ja ulkoisiin tekijöiden. (Sinokki 2016, 75–76.)

Lähivuosikymmeninä motivaatiota on tutkittu enemmän sosiaalis-kognitiivisen teorian valossa. Sosiaalis-kognitiivisten teorioiden mukaan ajatukset ja tajunta sekä sosiaalinen ympäristö vaikuttavat molemmat motivaation syntymiseen ja ihmisen käyttäytymiseen. Motivaatio prosessi nähdään ihmisen tapana ajatella ja käsitellä suoritussympäristöä sekä toimintaan sitoutumisen tavoitteena. Toiminnan tavoitteet voivat olla joko sisäisiä tai ulkoisia ja joko tehtäväsuuntautuneita tai minäsuuntautuneita. Tehtäväsuuntautuneet tavoitteet ovat omaan kehittymiseen, oppimiseen ja edistymiseen perustuvia, kun puolestaan minäsuuntautuneet tavoitteet ovat vertailuun ja kilpailuun perustuvia. (Sinokki 2016, 77.)

Yksi tunnetuimmista motivaatiota selittävistä teorioista on Edward L. Decin ja Richard M. Ryanin itsemääräämisteoria. Teoria perustuu olettamukseen, että ihminen on luonnostaan motivoituva, aktiivinen ja itseään ohjaava. Ihmisellä on taipumus asettaa tavoitteita, pyrkiä suoriutumaan haasteista ja liittää kokemukset osaksi omaa minäkuvaansa. Taipumus on havaittavissa

erityisesti pienillä lapsilla, jotka tutkivat uusia asioita. Luontainen motivaatio saa lapsen ratkaisemaan haasteita ja oppimaan uutta. Yksilön kasvu ja kehitys tapahtuvat siis vuorovaikutuksessa sosiaalisen ympäristön kanssa. Sosiaalinen ympäristö voi joko tukea tai ehkäistä yksilön kehitystä, minkä vuoksi sosiaalisella ympäristöllä on merkittävä vaikutus motivaatioon. Itsemääräämisteorian mukaan yksilöt eivät eroa vain sen mukaan, miten paljon heitä motivoi jokin asia, vaan myös sen suhteen, minkä vuoksi he motivoituvat tekemään jotain. Samassa tehtävässä yksilöt voivat olla molemmat hyvin motivoituneita, mutta heidän motiivinsa ovat erilaiset ja johtavat mahdollisesti erilaisiin lopputuloksiin. (Vasalampi 2017, 42–43)

Itsemääräämisteorian mukaan ihminen voi motivoitua kahdella tavalla, sisäisesti tai ulkoisesti. Sisäinen motivaatio tarkoittaa sitä, että ihminen motivoituu tekemään jotain, koska toiminta kiinnostaa itseään, sekä on omien arvojen mukaista ja mielihyvää tuottavaa. Toimintaa eivät ohjaa ulkoiset palkkiot, vaan sisäinen motivaatio tehdä jotain. Sisäisen motivaation on osoitettu edistävän myönteisiä tunteita oppimista kohtaan, ja johtavan luovuuteen, sinnikkyYTEEN ja syvempään käsitteiden ymmärtämiseen. (Vasalampi 2017, 42.) Järjestötoiminta ja vapaaehtoistyö perustuvat omaehtoisuuteen ja vapaaehtoisuuteen, joten toimintaa ohjaa osallistujien sisäinen motivaatio. Kun toiminnan motivaatio syntyy tekemisestä itsestään, ja se on tekijäänsä innostavaa, kiinnostavaa ja nautittavaa, puhutaan sisäsyntyisestä motivaatiosta. Toimintaa voi ohjata myös integroitu motivaatio, jolloin motivaatio kyllä koetaan itselle tärkeäksi ja arvoja edistäväksi, mutta sitä ei koeta itseä kiinnostavaksi tai innostavaksi (Martela, Mäkikallio & Virkkunen 2017, 83).

Ulkoinen motivaatio puolestaan tarkoittaa sitä, että tavoitteeseen pyritään ulkoisen vaatimuksen, kuten palkkion, syyllisyyden, sosiaalisen paineen tai muiden ihmisten ja olosuhteiden vaatimusten takia sen sijaan, että toimintaa ohjaisi yksilön omat arvot ja kiinnostus asiaan. Toimiminen pelkästään ulkoisen motivaation pohjalta johtaa helposti tavoitteesta luopumiseen vastoin käymisen kohdatessa sekä voi heikentää yksilön hyvinvointia. (Vasalampi 2017, 43) Ulkoinen motivaatio voi olla ulkoista kontrollia, jossa ihminen toimii, koska häntä kontrolloidaan ulkoapäin. Ulkoinen motivaatio voi olla myös sisään otettua kontrollia, jossa ihminen itse laittaa itsensä tekemään asioita, joita ei oikeastaan haluaisi tehdä. (Martela 2017, 31.) Motivaatio voidaan erotella myös tilanne- ja yleismotivaatioon. Tilannemotivaatio on lyhytkestoista, tiettyyn tilanteeseen liittyvää dynaamista motivaatiota, johon vaikuttavat sen hetkiset ympäristötekijät. Yleismotivaatio on pysyvää, pitkäkestoista motivaatiota. (Sinokki 2016, 62–63.)

Itsemääräämisteorian yksi keskeinen ajatus on, että ihmisellä on kolme psykologista perustarvetta, autonomia, kyvykkyys ja yhteenkuuluvuus, joiden täytyminen synnyttää innostusta, merkityksellisyyttä ja motivaatiota. Perustarpeiden täyttymisellä on perustava rooli hyvinvoinnin, kasvun ja sisäsyntyisen motivaation kokemisessa. Autonomialla tarkoitetaan vapaaehtoisuutta, eli mahdollisuutta tehdä itseään kiinnostavia asioita itse valitsemallaan tavalla. Toiminta on lähtöisin henkilöstä itsestään eikä ulkoisista paineista. Autonomian tukeminen vahvistaa myönteisiä hyvinvointi- ja suoriutumisvaikutuksia, kun puolestaan autonomian puuttuminen on yhteydessä loppuun palamiseen. Kyvykkyys tarkoittaa tekemien asioiden osaamista ja hallitsemista. Toiminta tarjoaa sopivasti haasteita ja mahdollisuuden käyttää osaamista, oppia, kehittyä ja aikaansaada asioita. Yhteenkuuluvuus tarkoittaa kokemusta siitä, että henkilö on osa yhteisöä ja kokee yhteyttä lähellä oleviin ihmisiin. Yhteenkuuluvuus tarkoittaa samaan joukkoon kuulumista, ja kokemusta siitä, että häntä arvostetaan ja hänestä välitetään. (Martela 2015, 17; Martela ym. 2017, 81–82)

Frank Martela on tutkimuksissaan havainnut, että kolmen perustarpeen rinnalla on neljäskin tarve; hyväntekeminen. Se tarkoittaa mahdollisuutta saada toiminnallaan aikaan hyvää. Sen taustalla on halu vaikuttaa myönteisesti ympäröiviin ihmisiin ja yhteiskuntaan. Tutkimukset ovat osoittaneet, että hyväntekeemisellä on vaikutus ihmisen yleiseen hyvinvointiin ja toiminnassa koettuun merkityksellisyyteen. Näiden neljän perustarpeen täytyminen on motivaation ohella yhteydessä ihmisen hyvinvointiin ja elämäntyytyväisyyteen. (Martela 2015, 18; Martela ym. 2017, 83.)

Työmotivaatiota on tutkittu paljon. Tarkasteltaessa vapaaehtoistyön motivaatiota, on syytä tutustua myös työmotivaatioon ja siihen liittyviin lainalaisuuksiin. Muuttuvan yhteiskunnan myötä sisäinen motivaatio työnteossa, kuten myös vapaaehtoistyössä, tulee entistä tärkeämmäksi. Työstään sisäisesti motivoituneet ihmiset ovat merkittävästi luovempia ja oppivat syvemmin ja nopeammin kuin ulkoisesti motivoituneet. Jotta organisaatiot menestyvät muuttuvassa toimintaympäristössä, on ihmisten kyettävä omaksumaan uusia taitoja ja kehittämään uusia ratkaisuja. Organisaatioiden on kyettävä luomaan ympäristö, jossa työntekijät voivat vastaanottaa uusia haasteita ja ratkaista uudenlaisia ongelmia. Organisaatio ei ole toimiva, eikä näiden taitojen hyödyntäminen ole mahdollista, ellei työ ole tekijöilleen mielekästä ja henkilökohtaisesti merkityksellistä. (Martela ym. 2017, 80–82)

Työelämässä sisäisesti motivoituneet ja neljän psykologisen perustarpeen osalta tyytyväiset työntekijät saavat enemmän aikaiseksi ja luovat laadukkaampia ratkaisuja erilaisiin haasteisiin. Kun työntekijä on sisäisesti motivoitunut, on sillä myönteisiä vaikutuksia hänen työsuorituksensa ja hyvinvointiin. Työelämässä perustarpeiden täyttymisen on osoitettu olevan yhteydessä vähäisempään uupumiseen, suurempaan työn imuun, oma-aloitteellisuuteen ja parempaan tuloksellisuuteen. Työntekijän vahvalla autonomisella motivaatiolla on myönteinen yhteys vähäisempiin loppuun palamisen kokemuksiin, vähäisempiin irtisanoutumisaikeisiin, suurempaan tyytyväisyyteen sekä esimiesten arvioimaan luovuuteen työnteossa. (Martela ym. 2017, 80–82, 84–85, 91)

5.2 Merkityksellisyys

Merkityksellisyys on syvällä ihmisyyden ytimen sisällä oleva tarve. Jokaisella on omat subjektiiviset mielipiteet siitä, mikä tekee elämästä merkityksellistä. Merkityksellisyyden lähteet ovat jokaisella ainutlaatuisia. Merkityksellisyyteen liittyvät ihmisen arvot, identiteetti, intohimot ja mielekkyyden kokemus. Usein merkityksellisyyden yhteydessä puhutaan elämän tarkoituksesta sekä oman elämän suunnasta ja sen jäsentämisestä. Merkityksellisyys liitetään myös usein ihmisen elämäntehtävään ja kutsumukseen. (Aaltonen, Ahonen & Sahimaa 2020, 27.) Merkityksellisyys on ilmiön, asian tai tilanteen kokemista myönteisenä siten, että se jäsentää kokemuksen unelmiimme, arvoihimme ja päämääriimme. Suureksi kokemamme merkitykset ohjaavat meitä ja peittävät muut merkitykset alleen. Ne ovat toiveita ja unelmiamme, jotka auttavat meitä selviytymään. (Aaltonen, Ahonen & Pajunen 2015, 29, 31.)

Elämän merkityksellisyys syntyy suhteessa omiin arvoihin. Se mikä on toiselle tärkeää ja merkityksellistä, voi olla toiselle täysin merkityksetöntä. Arvot eivät ole faktoja vaan merkityksiä, joita ihmiset antavat faktoille ja ilmiöille. Arvot ilmenevät siinä, mikä on ihmiselle tärkeää, mistä hän välittää ja miten hän haluaa elämänsä käyttää. Arvot määrittävät miten ihminen haluaa käyttäytyä ja toimia suhteessa muihin ihmisiin. Arvot kertovat itse valitusta elämän suunnasta, ja siitä, mistä saamme merkitystä elämäämme. (Aaltonen ym. 2020, 40.) Arvot ohjaavat ihminen toimintaa ja vaikuttavat esimerkiksi siihen, minkälaiseen, ja minkä arvopohjan jakavan yhdistyksen toimintaan ja vapaaehtoistyöhön ihminen osallistuu.

Ihminen on yhteisöllinen, ja kaipaa ympärilleen ihmisiä. Yksilö suuntautuu toimimaan sen yhteisön parhaaksi, jossa hän toimii. Merkityksellisyys elämässä syntyy usein suhteessa muihin ihmisiin ja ympäristöön. Ihmiset valitsevat ympärilleen ihmisiä, jotka jakavat samankaltaisen arvomaailman ja kiinnostuksen kohteet. Merkittäviä asioita elämässä ihmiset kokevat toisten ihmisten kautta, suhteessa siihen, miten ihmiset kohtelevat ja käyttäytyvät toisilleen. (Aaltonen, ym. 2020, 40.) Merkityksellisen elämän ytimiä on kolme. Ensimmäiseksi merkityksellisen elämän kokemukset kumpuavat yhteydestä toisiin ihmisiin: minä ja sinä. Emme ole yksin, vaan yhteydessä toisiimme. Toinen merkityksellisen elämän ydin on empatia ja myötätunto: minä sinulle, sinä minulle. Se, mitä annamme toisillemme ja miten toimimme toisiamme kohtaan. Kolmas merkityksellisen elämän ydin on itsensä toteuttaminen; että jokaisella olisi omaksi koettu asia, jota hän pääsee toteuttamaan. (Grönlund & Pessi 2019, 119.) Merkitykselliseen toimintaan kuuluu ihmisen persoonallinen kasvu ja mahdollisuus täyttää omat tarpeet ja intressit. Merkityksellisyyteen kuuluu myös ihmisen kokemus yhtenäisyydestä ja kokonaisvaltaisuudesta sekä halu kehittää itseään ja toisten hyvinvointia. Merkityksellisyys ei rakennu vain yksilön omasta tarkoituksellisen elämän saavuttamisesta, vaan siihen sisältyy sosiaalisia ulottuvuuksia, välittämistä, mielekkäitä toiminnan sisältöjä sekä itsearvostusta. (Aaltonen, Juntunen, Martela, Pessi & Syrjänen 2017, 114.)

Ihmiselämän merkityksellisyyden kokemuksia on tutkittu yli kulttuurien ja ympäri maailmaa. Ihmiselämän merkityksellisyyttä voidaan tarkastella kahdesta näkökulmasta. Toisessa elämän merkityksellisyyttä tarkastellaan uskonnollis-filosofisesta näkökulmasta pohtien elämän perimmäistä tarkoitusta (Meaning of life). Toisessa merkityksellisyyttä tarkastellaan psykologisesta näkökulmasta pohtien, mikä tekee ihmisen elämästä mielekäästä ja merkityksellistä (Meaning in Life). Hyvinvoinnin keskeisiä tekijöitä ovat tunnetason hyvinvointi sekä yksilön oma näkemys ja arvio omasta tyytyväisyydestään, eivätkä niinkään materiaaliset tekijät. Tutkimuksissa on havaittu, että pitkällä aikavälillä elämä rakentuu merkityksellisistä asioista onnen tavoittelun ja nautinnon sijaan, vaikka nautinnolliset asiat hetkellisesti tuovatkin onnellisuuden tunteen. (Aaltonen, Ahonen & Sahimaa 2020, 27, 34.)

Merkityksellisyyttä on tutkittu paljon työn merkityksellisyyden näkökulmasta. Työn merkityksellisyys tarkoittaa ihmisen kokemusta oman työnsä tärkeydestä, tarkoituksesta ja merkitsevyydestä. Sitoutumisessa vapaaehtoistyöhön ja järjestötoimintaan on paljon samoja ulottuvuuksia kuin sitoutumisessa palkkatyöhön. Vapaaehtoistyön merkityksellisyyttä voidaan tarkastella

työn merkityksellisuuden teorioiden valossa. Käsite työn merkityksellisyydestä on tutkimuksissa alun perin ollut yhteydessä kutsumukseen ja elämäntyön käsitteisiin, mutta nykytutkimuksessa termejä käytetään erikseen. Uskonnollisella kutsumus -käsitteellä on kuitenkin vaikutus työn merkityksellisuuden tutkimuksessa (Sahimaa 2017, 5).

Työn merkityksellisyyttä on tutkittu paljon ja käsite ymmärretään hyvin eri tavoin. Frank Martela ja Anne Birgitta Pessi ovat hahmotelleet kolme ydinelementtiä, joista vähintään yksi tai kaksi ovat mukana lähes kaikissa työn merkityksellisuuden määritelmissä. Ensiksi työn merkityksellisyys liitetään siihen, että kyseinen työ on itsessään arvokasta ja sillä on itseisarvo. Toiseksi merkityksellisyys liitetään siihen, että työ edistää ja on osa jotain laajempaa, hyväksi arvoitettua tarkoitusta, kuten toisten ihmisten hyvinvoinnin edistämistä. Kolmanneksi merkityksellinen työ ymmärretään osaksi itsensä toteuttamista, jolloin keskeistä ovat autonomia, autenttisuus ja itsensä ilmaisu työssä. (Aaltonen ym. 2017, 112–113.)

Seuraavaksi tarkastelen erilaisia teoreettisia näkemyksiä työn merkityksellisyydestä. Lips-Wielerman ja Morrisin tutkimuksen mukaan työn merkityksellisuuden kokemiseen liittyy neljä tekijää. Ensimmäinen työn merkityksellisyyttä luova tekijä on se, että ihminen kokee voivansa kehittyä ja kehittää itseään sekä kasvaa omaksi itsekseen. Tähän liittyy ihmisen kokemus persoonallisesta kasvusta. Toinen merkityksellisyyttä luova tekijä on ihmisen kokemus siitä, että hän voi toiminnassaan auttaa ja palvella muita, sekä parantaa toisten oloja. Palveleminen koetaan usein muutoksen tekemisenä, jolla nähdään olevan merkitystä toiselle ihmiselle, yhteiskunnalle tai maailmanlaajuisesti. Kolmas työn merkityksellisyyttä luova tekijä on yhteys toisiin ihmisiin. Tämä ilmenee yhteisöön kuulumisen ja osana olemisen kokemuksena. Kokemus yhteydestä on vahvinta silloin, kun yhteisön kanssa voi jakaa oman arvomaailmansa. Neljäs työn merkityksellisyyttä luova tekijä on se, että ihminen voi ottaa omat kykynsä käyttöön ja hyödyntää toiminnassa koko osaamistaan ja potentiaaliaan. Tämä ilmenee tunteena, että voi luoda uutta, ja saavuttaa jotakin, jolla on vaikutusta. (Lips-Wiersma & Morris 2009, 501.)

Samantapaisia tutkimustuloksia löytyy myös Suomesta. Co Passion: Myötätunnon mullistava voima- tutkimushanke tarkastelee merkityksellisuuden lähteitä kolmen teeman: myötätunnon, kutsumuksen ja spiritualiteetin kautta. Myötätunnon näkökulmasta merkityksellisyys nousee

yhteydestä toisiin ihmisiin, halusta vaikuttaa heihin myönteisellä tavalla ja parantaa heidän olosuhteitaan. Myötätunto ohjaa ihmisiä innostumaan, toimimaan ja kehittymään, jotta he voivat saavuttaa työnsä päämäärän toisten hyväksi. (Aaltonen ym. 2017, 116–122.)

Toinen merkityksellisyyden lähde suomalaistutkimuksen ja monien merkityksellisyyttä koskevien tutkimusten mukaan on kutsumus. Merkityksellisyyden taustalla on kutsumus, jolla tarkoitetaan jonkun suuremman päämäärän ja erityisen tarkoituksen seuraamista ja sitoutumista päämäärän saavuttamiseen. Arkikielessä puhumme usein kutsumustyöstä. Joissakin merkityksellisyyden ulottuvuuksissa kutsumuksella viitataan korkeamman voiman tai Jumalan palvelemiseen. (Aaltonen ym. 2017, 116–122.) Merkityksellisyyden kutsumusnäkökulman on todettu muissa tutkimuksissa olevan yhteydessä elämän- ja työtyytyväisyyteen, parempaan terveydentilaan, ja muihin hyvinvoinnin kannalta tärkeisiin tekijöihin (Sahimaa 2017, 5).

Kolmas merkityksellisyyden syntymiseen vaikuttava teema on spiritualiteetti. Spiritualiteetilla tarkoitetaan työn näkökulmasta syvien merkitysten etsimistä, ja toiminnan reflektointia suhteessa omiin arvoihin ja motivaatioon. Ihminen etsii ja löytää syvän merkityksellisyyden työssään ja elämässään, sekä tasapainon suhteessa oman elämän arvoihin ja siihen, miten haluaa elää ihmisenä. Spiritualiteetti on työn syvän tarkoituksen ja merkityksen jatkuvaa etsimistä, sekä sen ilmaisemista, mikä on yksilölle erityisen merkityksellistä ja tärkeää. (Aaltonen ym. 2017, 116–122.)

Ihmisten välinen yhteys ja spiritualiteetti ilmenevät muissakin työn merkityksellisyyden teorioissa. Brent D. Rosso liittyy merkitykselliseen työhön neljä asiaa, jotka ovat ihminen itse, toiset ihmiset, työn konteksti ja spirituaalinen eli henkinen elämä. Nämä asiat rakentuvat kahden psykologisen ulottuvuuden varaan. Ensimmäisessä ulottuvuudessa korostuu yksilön toimijuus. Yksilö tavoittelee asioita, jotka ovat hänelle itselle tärkeitä. Toisessa ulottuvuudessa on yhteys, eli yksilön halu olla yhteydessä johonkin. Ihminen haluaa olla osa yhteisöä, osa merkityksellistä toimintaa ja työskennellä jotain suurempaa tarkoitusta varten. Tutkijoiden mukaan ihminen rakentaa työn merkityksellisyyttä mekanismien avulla, joita ovat autenttisuus, minäpystyvyys, omanarvontunto, tarkoitus, kuuluminen, transsendenttisuus eli oman työn liittyminen johonkin suurempaan, sekä ihmisten välillä tapahtuva merkityksellistäminen eli sosiaalisen ympäristön rooli merkityksen antajana. (Dekas, Rosso & Wrzesniewsk 2010, 113–115.)

Neal Chalofsky puolestaan tunnistaa kolme työn merkityksellisyyden teemaa, jotka ovat itsetunto, työ itse ja tunne tasapainosta. Itsetunto tarkoittaa, että ihminen voi toimia kokonaisena itsenään, johon kuuluvat mieli, keho, tunteet ja henki. Kun ihminen tuntee kokonaisuutta ja autenttisuutta työssään, hän voi löytää työn tarkoituksen. Työ itsessään on kokemus siitä, että työ sisältää hyviä asioita, tuntuu merkittävältä ja ihmisellä on tunne siitä, että hän kykenee hoitamaan tehtävää. Tunne tasapainosta tarkoittaa työn ja muun elämän välistä yhteyttä. (Aaltonen ym. 2017, 113.)

6 TYÖN MENETELMÄT JA TOTEUTUS

6.1 Tutkimuksellinen kehittämistyö

Opinnäytetyöni on tutkimuksellinen kehittämistyö. Tutkimuksellinen kehittämistyö on ongelmien ratkomista sekä uusien ideoiden, käytäntöjen, tuotteiden ja palveluiden tuottamista. Sen tarkoituksena on suunnitella, kehittää ja ottaa käyttöön uusia ratkaisuja, sekä etsiä parempia vaihtoehtoja ja toteuttaa niitä käytännössä. Tutkimuksellisessa kehittämistyössä korostuu toiminnallisuus ja sen tavoitteena on tuottaa uutta tietoa käytännön keinoin. Tutkimuksellinen kehittämistyö eroaa tieteellisestä tutkimuksesta siinä, että sen päämääränä on tuottaa käytännön parannuksia uuden teoreettisen tiedon sijaan. (Moilanen, Ojasalo & Ritalahti 2015, 19.) Opinnäytetyöni tähtää nuorten aikuisten toiminnan kehittämiseen. Sen tarkoituksena on tuottaa kehittämisehdotuksia ja toimintaideoita Suomen Lähetysseuralle.

Opinnäytetyössäni käytän kvalitatiivisen tutkimuksen menetelmiä. Kvalitatiivisessa, eli laadullisessa tutkimuksessa keskitytään lukujen ja numeroiden sijaan sanoihin. Kvalitatiivinen tutkimus keskittyy merkityksiin, ja tutkimuksen tarkoitus on yleensä osoittaa, miten ihmiset näkevät ja kokevat itsensä ja toisensa. Usein kvalitatiivinen tutkimus selvittää, miten ihmiset toimivat vuorovaikutuksessa toistensa kanssa tietyssä paikassa. Siinä missä kvantitatiivinen tutkimus alkaa hypoteesista, kvalitatiivinen tutkimus tuottaa hypoteesin aineiston pohjalta. Laadullinen tutkimus myös usein keskittyy tapaustutkimuksiin, eikä pyri yleistyksiin. (Silverman 2011, 4).

Opinnäytetyöni lähestymistapana on tapaustutkimus. Kehittämistyön lähestymistapa voi olla tapaustutkimus, kun halutaan ymmärtää syvällisesti kohdetta ja tuottaa kehittämisehdotuksia ja

-ideoita. Tapaustutkimuksen pyrkimyksenä on tuottaa yksityiskohtaista ja syvällistä tietoa tutkittavasta ilmiöstä, ja ymmärtää kehittämisenkohdetta kokonaisvaltaisesti realistisessa tilanteessa ja toimintaympäristössä. Tapaustutkimus vastaa usein kysymyksiin ”miten” ja ”miksi”. (Moilanen ym. 2015, 52–53.) Tässä opinnäytetyössä kehittämistyön kohteena on erityinen ryhmä, 20–29-vuotiaat Suomen Lähetysseuran toimintaan osallistuneet nuoret aikuiset. Kehittämistyön tuloksena tuon valitusta, melko suppeasta haastateltavien joukosta laajaa ja monipuolista ymmärrystä kohderyhmän toiveista, motiiveista ja toiminnan merkityksellisyydestä.

Tutkimuksellisessa kehittämistyössä tarvitaan kehitettävän aiheen osaamista, projektityön osaamista ja kehittämisen osaamista (Moilanen ym. 2015, 20). Olen koulutukseltani kirkon nuorisotyönohjaaja ja lähetys sihteeri, ja olen työskennellyt ja saanut asiantuntijuutta molemmilla työaloilla. Lähetysseuran toiminta on minulle tuttua, sillä olen itse osallistunut yhdistyksen koulutus- ja vapaaehtoistoimintaan sekä tehnyt ammatillista yhteistyötä yhdistyksen kanssa seurakunnan lähetyssihteerin tehtävissä. Työkokemukseni sekä palvelumuotoilun ja tuotekehittämisen koulutus ovat antaneet minulle osaamista kehittämisestä ja projekteista.

6.2 Vertaisjärjestöjen nuorten aikuisten toiminnan alkukartoitus

Opinnäytetyöni alkukartoituksena keräsin ajankohtaista tietoa kristillisten järjestöjen, lähetysjärjestöjen ja kehitysjärjestöjen nuorille aikuisille suunnatusta toiminnasta. Tavoitteena oli kartoittaa, minkälaista nuorten aikuisten toimintaa ja vaikuttamismahdollisuuksia muilla alan järjestöillä on olemassa. Hyödynsin alkukartoituksessa vertaiskehittämisen elementtejä. Vertaiskehittämisessä käydään tasavertaista dialogia ja peilataan omaa toimintaa vertaisen, saman kokemusmaailman jakavan kanssa (Seppänen-Järvelä 2005, 12). Alkukartoituksen tarkoituksena oli löytää ideoita jatkotyöskentelyä varten sekä verrata Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaa muiden saman alan toimijoiden olemassa olevaan toimintaan, ja siten tarkastella mitä toiminnasta voisi oppia ja hyödyntää Lähetysseuran toiminnan kehittämisessä.

Alkukartoitus käynnistyi tavoitteisiin sopivien yhdistysten valinnalla. Valitsin sellaisia kristillisiä tai lähetys- tai kehitysyhteistyötä tekeviä yhdistyksiä, joilla on toimintaa ja vapaaehtoisuuskokemuksia nuorille aikuisille. Tutustuin yhdentoista valitun lähetysjärjestön, kristillisen järjestön tai kehitysjärjestön nettisivuihin ja Facebook sivuihin, ja selvitin, minkälaista toimintaa sekä vapaaehtoistyö- ja vaikuttamismahdollisuuksia yhdistyksissä on nuorille aikuisille.

Listasin nettisivuilla mainitut toimintamuodot ja ryhmittelin ne samankaltaisten teemojen ja aiheiden mukaan omiin kategorioihin. Muodostin yhdistysten erilaisista toimintamuodoista seitsemän eri pääteemaa, jotka ovat teemaillat, pienryhmät, leirit, matkat, tavoittava toiminta, koulutus sekä viestintä. Lisäsin kaavioon myös teeman muut, mihin sijoitin ryhmiin kuulumattomia toimintoja. Seuraavissa kappaleissa avaan alkukartoituksen tuloksia, joita hyödynsin muissa aineiston keräämismenetelmissä.

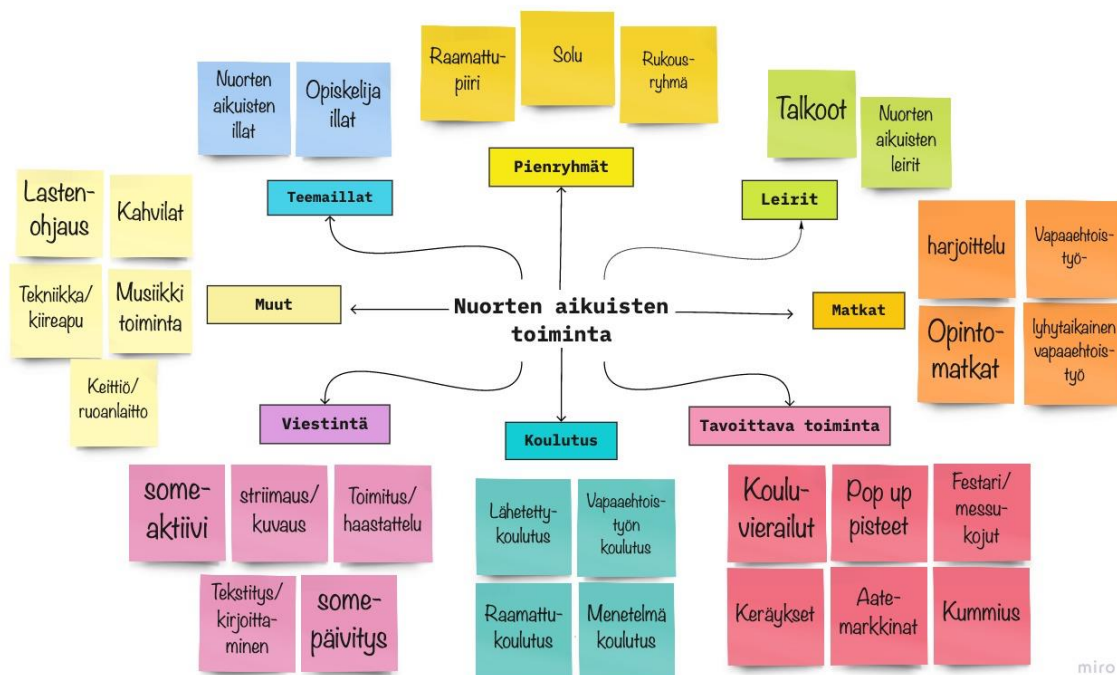
Kristillisten järjestöjen, kehitysjärjestöjen ja lähetysjärjestöjen tarjoama toiminta ja vapaaehtoisuudet nuorille aikuisille ovat monipuolisia. Kaikkein yleisin toimintamuoto nuorille aikuisille on opiskelija- ja nuorten aikuisten illat. Iltoihin sisältyi yhdessä oloa, musiikkia, yhdessä syömistä, opetusta, rukousta ja Raamatunopetusta. Iltoja järjestettiin yhdistyksestä riippuen viikoittain, joka toinen viikko tai kuukausittain. Toinen yleinen toimintamuoto nuorille aikuisille yhdistyksissä on pienryhmätoiminta. Pienryhmätoiminta on yleistä erityisesti kristillisissä järjestöissä. Pienryhmät ovat usein kotona kokoontuvia Raamattupiirejä, soluja tai rukousryhmiä. Pienryhmille ominaista on yhteinen jakaminen ja kasvaminen kristittyinä.

Monissa yhdistyksissä on viestintä ja tiedotus toimintaa nuorille aikuisille. Viestinnän tehtävät ovat yleisiä niin kristillisissä yhdistyksissä kuin kehitysyhdistyksissäkin. Näistä yleisimpiä ovat sosiaalisen median päivitys ja yhdistystoiminnan jakaminen sosiaalisessa mediassa. Myös erilaisia kuvaukseen, videokuvaukseen, striimaukseen, lehden toimitukseen ja videoiden tekemiseen liittyviä tehtäviä löytyy nuorille aikuisille.

Nuorille aikuisille on yhdistystoiminnassa mahdollisuus tavoittavaan toimintaan. Sen tarkoituksena on yhteiskunnallisiin ja globaaleihin asioihin vaikuttaminen. Kristillisissä yhdistyksissä ja kehitysyhdistyksissä se näyttäytyy erilaisina tempauksina ja tapahtumina. Yleisiä tapahtumia ovat messuilla tai festareilla, kuten Maailma Kylässä, Mahdollisuuksien tori tai Maata Näkyvissä olevat kojut, joissa jaetaan tietoutta yhdistyksen toiminnasta. Nuoria aikuisia osallistuu yhdistysten kautta myös keräyksiin, kuten Nenäpäivä ja katastrofikeräykset, sekä niiden varainkeruuseen ja kampanjointiin. Muita tavoitettavia toimintamuotoja ovat esimerkiksi kouluvierailut, Pop up kojut, kummitoiminta sekä nuorten aikuisten vaikuttamisryhmään osallistuminen.

Kristillisissä yhdistyksissä ja kehitysyhdistyksissä suosittuja toimintamuotoja nuorille aikuisille olivat myös erilaiset matkat yhdistysten kohdemaihin. Matkat ovat lyhyitä opintomatkvoja kehitysyhteistyön tai lähetystyön kohdemaihin, joissa osallistujat pääsevät auttamaan projektiluontoisesti. Yhdistykset tarjosivat myös lyhytkestoista tai pidempiaikaista vapaaehtoistyötä kohdemaissa, sekä harjoittelumahdollisuuksia opiskelijoille. Leiritoiminta on suosittua erityisesti kristillisten järjestöjen nuorten aikuisten toiminnassa. Nuorille aikuisille järjestään leirejä ja teemaviikonloppuja, jotka koostuvat yhdessäolosta, teeman käsittelystä, musiikista, Raamatun opetuksesta ja seurakuntayhteydestä. Nuorille aikuisille on myös talkooleirejä, jossa osallistujat työskentelevät yhdessä jonkin asian hyväksi.

Yhdistykset järjestävät myös erilaisia koulutuksia. Useamman järjestön yhteistyössä järjestetään nuorille ja nuorille aikuisille Lähetetty-koulutusta, joka on valmentava koulutus lähetystyön perusasioista, menetelmistä ja työalueista sekä kulttuurien ja uskontojen kohtaamisesta. Yhdistykset osallistuvat kansanopistojen koulutusten toteuttamiseen, kuten Raamatun ja kristillisen lähetystyön perusteisiin keskittyvän PK-international linjan. Yhdistykset järjestävät nuorille aikuisille myös erilaisia oman paikan löytämiseen, pienryhmän ohjaamiseen, evankeliumin kertomiseen ja vapaaehtoistyöhön valmentamiseen tähtääviä koulutuksia, kuten My Friends, Steppi, Oma paikka, Tarttuva usko, Uncover jne.

Kaavio 2 Yleisimmät nuorten aikuisten toimintamuodot lähetysjärjestöissä, kristillisissä järjestöissä ja kehitysjärjestöissä.

6.3 Haastattelut

Opinnäytetyöni kohderyhmänä olivat Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toiminnassa mukana olevat 20–29-vuotiaat nuoret aikuiset. Keräsin osan opinnäytetyöni aineistosta haastattelujen avulla. Laadullinen haastattelu on yksilöllinen kohtaaminen, joka tarkastelee sosiaalisen todellisuuden ja siinä ilmenevien merkitysten rakentumista. Laadullisessa haastattelussa kiinnostuksen kohteena ovat haastateltavien kokemukset ja näkemykset. (Heiskanen & Leinonen & Otonkorpi-Lehtoranta & 2017, 67.) Haastattelujen avulla saavutetaan vastavuoroisesti ihmisten asenteita ja arvoja, sekä todellisuutta, jossa he elävät (Silverman 2011, 202).

Haastattelussa on kyse vuorovaikutuksesta. Haastattelija ja haastateltava osallistuvat haastattelun tuloksena syntyvän tiedon tuottamiseen. (Heiskanen ym. 2017, 68) Haastattelin kuutta Suomen Lähetysseuran toiminnassa mukana olevaa 20–29-vuotiasta nuorta aikuista. Kutsuin nuoria aikuisia mukaan haastatteluun sähköpostilla, joka lähetettiin nuorten aikuisten leireihin ja nuorten parlamenttiin aikaisemmin osallistuneille henkilöille. Kutsuin haastateltavia mukaan myös Lähetysseuran nuoret ja Lähetysseuran alumnit -Facebook-ryhmien kautta. Kaikki haastateltavat olivat naisia, eri puolella Suomea asuvia henkilöitä. Osa haastateltavista oli työelämässä, ja osa opiskelijoita. Yhtä lukuun ottamatta kaikki olivat käyneet Lähetysseuran rippikoulun kurssikeskus Päiväkummussa, ja sen jälkeen jääneet mukaan Lähetysseuran toimintaan.

Toteutin opinnäytetyön haastattelut puolistrukturoituina teemahaastatteluina etäyhteydellä Zoom-ohjelman kautta syys- ja lokakuussa 2020. Haastattelut kestivät keskimäärin puoli tuntia. Tallensin haastattelut myöhempää perehtymistä ja litterointia varten. Informoin haastattelun aluksi opinnäytetyöstä ja sen julkistamisesta, sekä aineiston ja tunnistetietojen käyttämisestä ja säilyttämisestä. Haastateltavat antoivat suostumuksensa haastatteluun ja aineiston käyttämiseen opinnäytetyössä. Tutkittavien Informointi, suostumus ja tunnistetietojen käsittely ovat osa eettisten periaatteiden ja tietosuojalainsäädännön noudattamista (Kuula-Luumi & Ranta 2017, 357).

Tutkimushaastattelu on keskustelun erityismuoto, jonka rakenteessa toistuvat kysymys, vastaus ja vastauksen kuittaminen kuulluksi. Tutkimushaastattelu muistuttaa tavallista arkikeskustelua, koska siinä on odotus vuorovaikutuksellisesta keskustelusta. Tutkimushaastattelulla on kuitenkin päämäärä, johon pyritään. Tämä tavoite ohjaa haastattelua. (Ruusuvuori & Tiittula

2017, 62.) Opinnäytetyöni haastatteluilla pyrin saamaan syvällistä tietoa Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaan osallistumisen motiiveista, sen merkityksellisyydestä sekä odotuksista nuorten aikuisten toiminnasta.

Haastattelussa selvitin, mikä on haastateltaville merkityksellistä Suomen Lähetysseuran toiminnassa, mikä motivoi heitä osallistumaan toimintaan, miten he haluaisivat vaikuttaa globaalin oikeudenmukaisuuden puolesta Lähetysseuran kautta ja minkälaista nuorten aikuisten toimintaa he toivoisivat Lähetysseuralla olevan. Haastateltava on haastattelussa tiedon antajan ja vastaajan roolissa, ja haastateltavalla on puolestaan tiedon kerääjän, kysyjän sekä ohjaajan ja koordinoijan rooli (Ruusuvuori & Tiittula 2017, 40). Haastattelut seurasivat teemoiltaan haastattelurunkoa, mutta kysymysten muoto ja järjestys vaihtelivat, ja haastateltavien vastaukset johdattelivat haastattelun kulkua. Tein tarvittaessa lisäkysymyksiä tai pyysin tarkentamaan asiaa. Haastattelurunko on opinnäytetyön liitteenä.

Muutin haastatteluaineistot kirjalliseen muotoon, eli litteroin haastattelut huolellisesti loka- ja marraskuussa 2020. Litteroin haastattelut kokonaisuudessaan sanatarkasti tilkesanat mukaan lukien. Sanatarkka litterointi riitti tuottamaan tutkimusongelmaan vastaamista tarvittavan tiedon. Analysoitavan ongelman kannalta olennaiset puheen piirteet on tärkeää litteroida tarkasti, mutta minimipalautteet, tauot, äänensävyt ja päällekkäin puhumiset voivat tilanteen mukaan jäädä merkitsemättä (Nikander & Ruusuvuori 2017, 368). Haastatteluaineistojen litteroitua tekstiä oli 51 sivua.

Haastattelujen litterointi on tärkeä vaihe aineiston analyysiä. Sen avulla aineistoon tutustuu paremmin ja saa etäisyyttä haastattelutilanteeseen. Litteroinnissa tehdään valintoja, muokataan tekstiä ja tulkitaan aineistoa oman havaintokyvyn rajoittamana. Litteroitu teksti on aina tulkinta haastattelutilanteesta. (Nikander & Ruusuvuori 2017, 374.) Mielestäni litterointi toi minua lähemmäs aineistoa ja pääsin syvemmälle aineiston analyysiin. Luin litteroitua aineistoa useaan kertaan läpi, sekä katsoin haastattelun videotallenteita samalla tekstiä lukien. Kirjasin ylös huomioitani ja aineostosta nousevia ajatuksia.

6.4 Haastatteluaineiston analyysi

Haastatteluaineiston analyysissä käytin laadullisen tutkimuksen menetelmiä. Laadullisen aineiston analyysin tarkoitus on lisätä informaatioarvoa. Aineistosta luodaan mielekästä, selkeää ja yhtenäistä informaatiota tutkittavasta ilmiöstä. Aineiston käsittely perustuu aina tulkintaan ja loogiseen päättelyyn, jossa aineisto hajotetaan osiin, käsitteellistetään ja kootaan uudella tavalla loogiseksi kokonaisuudeksi. (Tuomi & Sarajarvi 2018, 90.)

Analysoin haastatteluaineistoa temaattisen aineiston analyysimenetelmällä. Temaattinen analyysi on paljon käytetty analyysimenetelmä erityisesti psykologian saralla. Temaattinen analyysi on laadullisen tutkimuksen menetelmä ilmiön teemojen tunnistamiseen, analysoimiseen ja raportoimiseen. Temaattisen analyysin tavoitteena on järjestää ja kuvailla aineiston teemoja yksityiskohtaisesti ja selkeästi. Siinä pyritään ilmaisemaan erilaisia näkökulmia tutkimuksen keskeisistä aihepiireistä. (Braun & Clarke 2006, 79.)

Temaattista analyysia voidaan toteuttaa joko induktiivisesti ”alhaalta ylöspäin” tai deduktiivisesti eli ylhäältä alaspäin. Induktiivisessa lähestymistavassa teemat nousevat aineistosta ja deduktiivisessa lähestymistavassa teemoja etsitään teorian kautta. (Braun & Clarke 2006, 83.) Lähestyin opinnäytetyöni haastatteluaineistoa induktiivisesti, eli aineistosta käsin. Induktiivinen analyysi on erityisesti aineistosta nouseva tietojen koodaamisen prosessi, jossa asiasisältö ei ole sidoksissa teoreettiseen kehykseen eikä tutkijan ennako-oletuksiin. Aineistoon perehdytään siten monipuolisesti kiinnittämättä huomiota aikaisempien tutkimustulosten tuottamiin teemoihin. On hyvä kuitenkin huomioida, ettei analyysia voi toteuttaa kokonaan ilman teoreettista tietämystä ja tulkintaa. (mt., 83–84.)

Temaattisen analyysin ensimmäisessä vaiheessa etsitään aineistoa ohjaavat perusajatukset. Aineistosta koodataan systemaattisesti tutkimuskysymysten kannalta kiinnostavat ja merkitykselliset aiheet. (Braun & Clarke 2006, 87.) Luin aineistoa ensin useaan kertaan läpi. Koodasin systemaattisesti värikoodein haastatteluaineistotekstissä ilmeneviä aiheita. Eri aihepiirejä haastattelusta löytyi kuusi, ja koodasin jokaisen aiheen korostamalla sitä omalla värillään. Haastatteluissa esiintyviä aiheita olivat motivaatio osallistua toimintaan, toiminnan merkityksellisyys, nuorten aikuisten toiminta, kansainvälinen toiminta, vapaaehtoistoiminta ja lähetystyö. Aluksi

erittelin jokaisen aiheen tyhjälle sivulle omaksi käsittekartan keskuukseksi, jonka ympärille aloin kerätä haastatteluissa ilmenneitä aiheeseen liittyviä asioita.

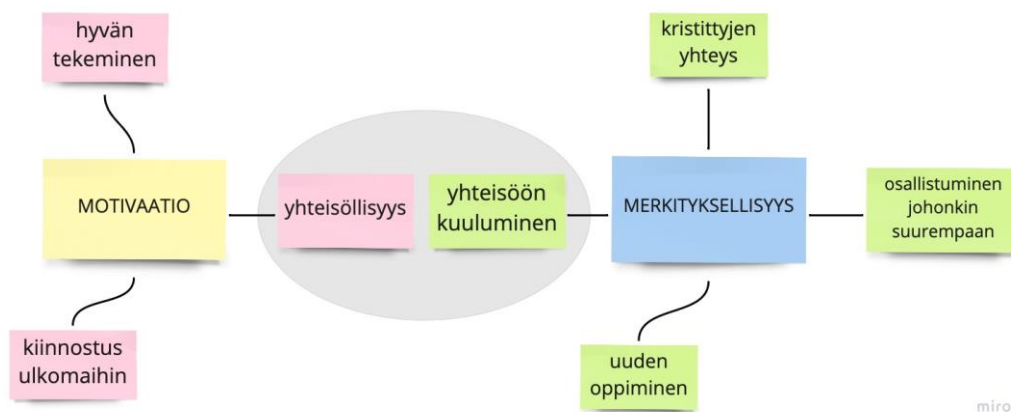
Toinen temaattisen analyysin vaihe on teemojen etsiminen. Aineistoa pilkotaan ja ryhmitellään tutkimusongelman kannalta olennaisten aihepiirien mukaan. Analyysissä ilmenneet koodit kootaan teemoiksi, ja siten kaikki tutkimuksen kannalta merkityksellinen tieto kootaan teemojen alle. (Braun & Clarke 2006, 87; Tuomi & Sarajärvi 2018, 79.) Kokosin jokaisen aineistosta nousseen aiheen omaan käsittekarttaan samaa aihepiiriä käsittelevät asiat samaan paikkaan. Siten jokaisen aiheen ympärille alkoi muodostua temaattista käsittekarttaa. Kirjasin aluksi jokaisen haastateltavan huomion erikseen, jotta pystyin seuraamaan asioiden toistuvuutta aineistossa ja sitä, mitä kukin haastateltava oli sanonut. Samoja aiheita käsittelevistä asiaryppäistä alkoi muodostumaan teemoja.

Toiminnan merkityksellisyyttä koskevaan käsittekarttaan muodostui temaattisia kokonaisuuksia, jotka käsittelivät yhteisöön kuulumiseen ja akkujen lataamiseen liittyviä aiheita, seurakuntayhteyteen ja kristillisyyteen liittyviä aiheita, suurempaan kokonaisuuteen tai Jumalan suunnitelmaan osallistumiseen liittyviä aiheita sekä itsestään, Jumalasta ja maailmasta oppimiseen liittyviä aiheita. Motivaatiota koskevaan käsittekarttaan muodostui osittain samoja aiheita kuin merkityksellisyyttä koskevaan käsittekarttaan. Motivaatiota käsittelevään käsittekarttaan muodostui temaattisia kokonaisuuksia, jotka käsittelivät hyvän tekemiseen ja auttamiseen liittyviä aiheita, ihmissuhteisiin ja yhteisöllisyyteen liittyviä aiheita, ulkomaille matkustamiseen ja työkentelyyn liittyviä aiheita sekä itsestään, uskosta ja maailmasta oppimiseen liittyviä aiheita. Nuorten aikuisten toimintaa, vapaaehtoistoimintaa ja kansainvälistä toimintaa koskeviin käsittekarttoihin muodostui monenlaisia toiminnan odotuksiin, käytännön järjestelyihin, kiinnostuksen kohteisiin sekä toimintaideoihin liittyviä temaattisia kokonaisuuksia.

Kolmantena analyysin vaiheena on teemojen tarkastelu. Valittuja teemoja tarkastellaan suhteessa koodeihin ja koko aineistoon. Aineistosta nousevien koodien ympärille kootaan temaattista käsittekarttaa valituista teemoista. (Braun & Clarke 2006, 87.) Tutustuin temaattisiin kokonaisuuksiin tarkemmin. Havainnoin mitä mistäkin aiheesta kerrottiin, mitkä olivat aiheiden erityispiirteitä ja mitkä asiat toistuiivat useimmiten. Tarkastelin myös, mitkä asiat olivat yhdistäviä ja mitkä puolestaan muusta aineistosta eroavia asioita. Yhdistelin samoihin kokonaisuuksiin liittyviä asioita yhtenäisen teeman alle ja tiivistin käsittekarttoja johdonmukaisesti.

Yhteisöllisyys ilmeni haastatteluissa vahvasti sekä toiminnan motivaationa että merkityksellisenä asiana. Ihmissuhteet ja yhteisö itsessään motivoivat nuoria aikuisia mukaan toimintaan, kun puolestaan yhteisöön kuulumisen ja sen osana oleminen olivat merkityksellisiä asioita. Siten sijoitin yhteisöllisyyden käsitteen sekä motivaation että merkityksellisyyden käsitekarttaan. Itsestään, Jumalasta ja maailmasta oppimiseen liittyviä teemoja oli myöskin molemmissa aiheissa. Päätin sijoittaa oppimiseen liittyvät aiheet merkityksellisyyden käsitekarttaan, koska oppimiseen liittyvät asiat tulivat usein esille siinä, mitä haastateltavat olivat Lähetyseuran toiminnalta saaneet ja miten oppiminen oli pidemmällä tähtäimellä vaikuttanut esimerkiksi maailmankuvaan. Siten tulkitin oppimisen aiheet merkityksellisiksi enkä niinkään toimintaan osallistumista ennakoiviksi, toimintaan motivoiviksi asioiksi. Kysyin haastatteluissa myös lähetystyön merkitystä nuorille aikuisille. Nostin lähetystyön merkityksellisyyden omaksi erilliseksi temaksi, koska se ei varsinaisesti noussut haastateltavien ajatuksista, vaan suorasta kysymyksestä.

Neljäs analyysin vaihe on teemojen määrittäminen ja nimeäminen. Vaihe on jatkuvaa analyysia, jossa tarkennetaan ja sisennetään kutakin teemaa ja sen erityispiirteitä. (Braun & Clarke 2006, 87.) Tiivistin käsitekarttojen asioita ja etsin teemojen asioille yhdistävät nimittäjät. Nuorten aikuisten toimintaan osallistumisen motivaatiota käsittelevän käsitekartan teemoiksi nimesin hyvän tekeminen, yhteisöllisyys sekä kiinnostus ulkomaihin. Toiminnan merkityksellisyttä käsittelevän käsitekartan teemoiksi nimesin yhteisöön kuulumisen, kristittyjen yhteys, uuden oppiminen sekä osallistuminen johonkin suurempaan.

Kaavio 3 Vasemmalla ovat nuorten aikuisten toimintaan osallistumista motivoivat tekijät. Oikealla ovat merkitykselliset tekijät toiminnan taustalla.

Nuorten aikuisten toimintaa, kansainvälistä toimintaa sekä vapaaehtoistoimintaa koskevat käsittekartat sisälsivät jokainen erilaisia aineistosta nousseita teemoja, jotka liittyivät toiminnan käytännön järjestelyihin, haastateltavien odotuksiin ja kokemuksiin toiminnasta sekä varsinaisiin toimintaideoihin. Useat näistä teemoista sisälsivät yhteneviä ja toisilleen limittäisiä asioita. Yhdistin erilaisia toimintamuotoja koskevat käsittekartat yhdeksi nuorten aikuisten toimintaa koskevaksi käsittekartaksi. Kokosin tähän käsittekarttaan kaikki haastateltavien odotukset ja toimintaideat Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaan. Tähän käsittekarttaan lisäsin yhteisöllisen ideapajan aineistosta esille tulleet odotukset toiminnasta sekä toimintaideat nuorten aikuisten toimintaa varten. Ryhmittelin asiat aihepiirien mukaisesti teemoiksi. Nuorten aikuisten toimintaideoista ja odotuksista muodostui seitsemän erilaista teemaa, jotka olivat leirit, projektit, alueellinen toiminta, ulkomaat, musiikki, workshopit sekä media. Näin muodostin jokaiseen opinnäytetyöni päätutkimuskysymykseen liittyvän oman käsittekartan, joista jokaisessa nousi esille aineistosta ilmenneet teemat.

Viimeinen analyysin vaihe on raportointi. Se on valittujen teemojen lopullinen analyysivaihe, jossa vastataan tutkimuskysymykseen ja peilataan tuloksia teoriaan. Tarkoituksena on tuottaa tieteellinen raportti analyysista. (Braun & Clarke 2006, 87.)

6.5 Yhteisöllinen ideointi

Lähetysseuran nuorten aikuisten toiminnan kehittämisessä käytin menetelmänä yhteisöllistä ideointia. Yhteisöllisen ideoinnin tarkoitus on löytää aiheesta parhaat ideat toteutettavaksi. Ideointimenetelmissä on pyrkimyksenä poistaa perinteiset ajattelun rajoitukset, jakaa hyvät ja huonotkin ideat muiden kanssa sekä kehittää muiden ideoita. (Moilanen & Ojasalo & Ritalahti 2015, 160). Yhteisöllinen ideointi oli tarkoitus järjestää Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten leirillä, osana leiriohjelmaa Päiväkummun leirikeskuksessa 7.11.2020. Ideointimenetelmäksi suunnittelin ideäkävely aivoriihimenetelmää, jossa kaikkia ideoita kirjoitetaan lapuille tilaan, jonka jälkeen tilassa kierretään tarkastellen toisten ideoita ja kehitetään niitä edelleen.

Koronatilanteesta johtuen leirimuotoinen toiminta peruttiin lokakuun loppupuolella, ja peruuntuneen leirin tilalle päätettiin järjestää toimintaa verkossa. Nopealla aikataululla tein päätöksen ideointimenetelmäni siirtämisestä verkkoon. Verkossa tapahtuvaksi, etäyhteydellä toteutettavaksi ideointimenetelmäksi valitsin Innotiimin kehittämää OPERA (tuplatiimi) -menetelmän,

jossa yhdistyy systemaattisuus ja luova ongelmanratkaisu (Mantare & Slåen 1996, 13). Ideointityöpaja toteutettiin Zoomissa lauantaina 7.11.2020. Virtuaaliseen työpajaan osallistui kuusi Suomen Lähetysseuran toiminnassa mukana olevaa nuorta aikuista.

Työpajatyöskentely on hyvä aloittaa virittäytymisellä. Se auttaa osallistujia pääsemään asiaan sisälle ja saa luovuuden heräämään. Virittäytymisen voi toteuttaa käymällä läpi nykytilannetta tai luomalla yhteistä näkemystä käsillä olevasta aiheesta. Hyviä tapoja virittäytymiseen ovat visuaaliset kuvat, värit ja muodot. (Marttila 2020.) Vertaisjärjestöjen toiminnan alkukartoituksen sekä tekemieni haastattelujen pohjalta valmistelin aiheeseen virittävän Prezi-esityksen. Esityksen tavoitteena oli virittäytyä tunnelmaan ja antaa välähdyksiä erilaisista toimintamahdollisuuksista. Esitys koostui kuvista ja virittelevistä kysymyksistä. Alustuksen jälkeen aloitimme varsinaisen ideointityöpajan. Opera -ideointimenetelmä on viisi vaiheinen osallistuvan suunnittelun työkalu, joka yhdistää erilaisten ihmisten vahvuudet. Menetelmän avulla osallistujien erilaiset näkemykset heille tärkeästä asiasta kootaan tehokkaasti ja kaikkien aktiivisesti osallistuen yhteiseksi näkemykseksi. (Mantere & Slåen 1996, 16.)

OPERA / TUPLATIIMI

OMAT EHDOTUKSET

PARIN EHDOTUKSET

ESITTELY

RISTIINARVIOIMINEN

AIHEIDEN RYHMITTELY

Ensimmäinen menetelmän vaihe on omien ehdotusten tuottaminen. Tarkoituksena on aktiivoida osallistujat miettimään ja kirjaamaan ajatuksiaan asiasta yksilötyöskentelynä (Mantere & Slåen 1996, 21). Pyysin jokaista osallistujaa kirjoittamaan itsenäisesti viiden minuutin ajan paperille erilaisia ideoita Lähetysseuran nuorten aikuisten toiminnasta. Pyysin osallistujia listaamaan ideoita viidestä kymmeneen. Tässä vaiheessa ideoinnilla ei ollut rajoja, ja kaikenlaiset hupaisatkin ideat olivat tervetulleita. Tämän kaltainen hiljainen työskentely aktivoi introvertteja osallisuuteen ja ideoita syntyy huomattavasti enemmän kuin yhteisessä keskustelussa (Helin 2015). On myöskin helpompaa ja tehokkaampaa aloittaa yhteinen keskustelu, kun omia ajatuksia on saanut ensin kirkastaa itsekseen (mt., 16).

Toinen työskentelyn vaihe on parin ehdotusten tuottaminen. Tämän vaiheen tarkoituksena on jalostaa edellisen vaiheen ideoita aktiivisesti ja tehokkaasti keskustellen (Mantere & Slåen 1996, 24). Tässä vaiheessa jakauduimme Zoomissa pareittain pienryhmiin. Jokainen osallistuja

esitteli parille omat ideansa. Ideoista keskusteltiin, niitä kehitettiin ja muokattiin yhdessä, ja ideoista valittiin viisi yhteistä ideaa, jotka pari kirjasi yksitellen virtuaaliseen Ideabords-valkotauluun. Parityöskentely on tehokas ja aktiivinen työmuoto, sillä vuorotellen osallistujista puolet puhuu ja puolet kuuntelee (mt., 67). Työskentely pienryhmässä rohkaisee hiljaisempiakin jakamaan omia ajatuksia toisten kanssa ja lisää uskallusta ehdottaa rohkeitakin ideoita (Helin 2015).

Kolmas työskentelyn vaihe on ehdotusten esittely. Esittelyvaiheen tarkoituksena on kertoa tasapuolisesti muille osallistujille parityöskentelyssä esille tulleet ideat (Mantere & Slåen 1996, 27). Tässä vaiheessa poistuimme pienryhmistä ja palasimme Zoomin yhteiseen tilaan. Pari kerrallaan esitteli muulle ryhmälle omat yhteiset ideansa ja perustelut valinnoistaan. Tässä vaiheessa en avannut yhteistä keskustelua, vaan annoin kaikkien ehdotusten tulla tasapuolisesti esille ilman kommentointia, vertailua tai kritiikkiä.

Neljäntenä työskentelyvaiheena on ristiinarvioiminen. Ristiinarvioinnin tarkoituksena on valita kaikista ehdotuksista tärkeimmät ja muodostaa yhteinen käsitys siitä, mitä ideoita lähdetään viemään eteenpäin (Mantere & Slåen 1996, 32). Tässä vaiheessa jokainen osallistuja palasi itsenäisesti valkotaululle tutkimaan kaikkia annettuja ideoita. Osallistujat valitsivat mielestään viisi parasta ideaa, ja äänestivät ideoita peukuttamalla niitä valkotaululla. Erilaisista ehdotuksista ja näkemyksistä valikoitui vain oleellisimmat ja nuorille aikuisille mieleisimmät ideat. Tällaisen itsenäisen työskentelyn avulla jokainen osallistuja pääsee osalliseksi parhaiden ideoiden edistämisestä, ja vähemmän ääniä saaneet ideat jäävät pois ilman kritiikkiä (Helin 2015). Menetelmä keskittyy jalostamaan hyviä ideoita, ja sivuuttaa huonojen ideoiden arvostelemisen (Mantere & Slåen 1996, 32.)

Viimeinen työskentely vaihe on aiheiden ryhmittely. Tämän vaiheen tarkoitus on ryhmitellä ehdotukset aisakokonaisuuksiksi, joita on helpompi hahmottaa ja ymmärtää (Mantere & Slåen 1996, 37). Tässä vaiheessa ryhmittelimme ideat äänimäärän mukaan, yhdistelimme samankaltaisia ideoita ja poistimme kannatusta saamattomat ideat. Keskustelimme yhdessä ideoista ja niiden toteuttamisehdotuksista. Pohdimme yhdessä myös, miten ideoita lähdetään kehittämään eteenpäin.

Ideointityöskentelyssä tallennettiin ryhmän yhteinen keskustelu kokonaisuudessaan. Parityöskentelytilanteet jäivät teknisistä syistä parin keskeisiksi. Ideointimenetelmä työskentelyn jälkeen kuuntelin tallennetun ryhmäkeskustelun ja litteroin sen sanatarkasti työskentelyn aiheeseen liittyviltä osin. Koodasin aineistosta eri aiheisiin liittyvät asiat jokaisen omalla värikoodillaan. Ideointityöpajan keskustelut liittyivät nuorten aikuisten odotuksiin toiminnan järjestämisestä ja erilaisiin toimintaideoihin. Monet asiat olivat samoja tai samaan aiheeseen liittyviä kuin haastattelussa esiin tulleet asiat. Jatkoin työstämään ideointityöpajassa ja haastattelussa esiin tulleita asioita yhdessä laajempaa aineistona.

Liitin ideointityöpajassa esiin tulleet asiat yksi kerrallaan haastattelujen nuorten aikuisten toimintaa käsittelevään käsitekarttaan. Kirjasin jokaisen aiheen samaa aihepiiriä käsittelevän teeman alle. Käsitekarttaan muodostui kolme pääteemaa, jotka olivat nuorten aikuisten odotukset toiminnasta, ajatukset vapaaehtoistyöstä sekä varsinaiset toimintaideat. Toimintaideat puolestaan jakautuivat seitsemään eri toiminnan teemaan, joita olivat leirit, musiikki, projektit, alueellinen toiminta, ulkomaan toiminta ja workshopit. Toimintaideoihin liitin lopuksi vertaisjärjestöjen alkukartoituksessa esiin tulleita ideoita siltä osin, kun ne sopivat osallistujien odotuksiin. Haastateltavat olen aineistossa nimennyt H1, H2, H3, H4, H5 ja H6, sekä ideointityöpajaan osallistuneet olen nimennyt T1, T2, T3, T4, T5 ja T6.

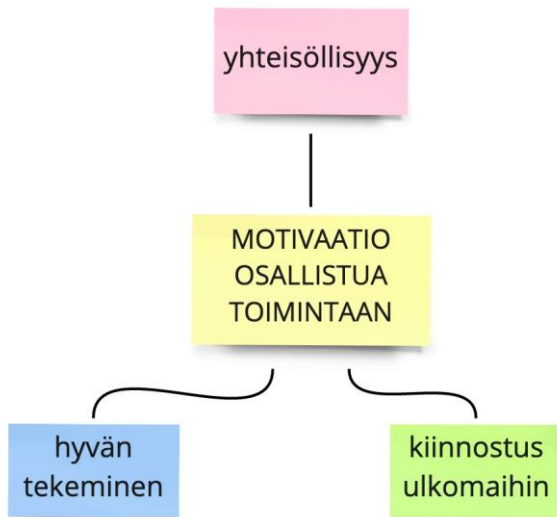
7 TOIMINTAAN OSALLISTUMISEN MOTIVAATIO JA MERKITYKSELLISYYS

Tässä luvussa käsittelen haastattelujen analyysissä esiin tulleita teemoja, jotka selvittivät Suomen Lähetysseuran toimintaan osallistuneiden nuorten aikuisten motivaatiota sekä toiminnan merkityksellisyyttä.

7.1 Motivaatio osallistua Suomen Lähetysseuran toimintaan

Suomen Lähetysseuran toiminnassa mukana olleiden nuorten aikuisten motivaatioon osallistua Lähetysseuran toimintaan vaikuttivat henkilön kokemukset ja elämäntilanne. Jokaisella on erilaisia syitä osallistua toimintaan. Kuitenkin eri koulutustaustaisten ja melko eri ikäisten osallis-

tujien motivaation takaa löytyi paljon yhdistäviä tekijöitä. Temaattisen aineiston analyysin tuloksena nuorten aikuisten motivaatio osallistua Lähetysseuran toimintaan voidaan jakaa kolmeen teemaan, jotka ovat yhteisöllisyys, hyvän tekeminen sekä kiinnostus ulkomaihin.

Kaavio 4 Nuorten aikuisten toimintaan motivoivat tekijät Suomen Lähetysseurassa.

Yhteisöllisyys

Yhteisöllisyys on kaikkein yleisin motiivi Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaan osallistumiselle. Sosiaalisilla suhteilla ja vuorovaikutuksella on perustavanlaatuinen rooli vapaaehtoistoimintaan sitoutumisella ja motivoitumisella (Pessi 2011, 182). Haastateltuja motivoi Suomen Lähetysseuran toiminnassa ihmisten kohtaaminen. Toiminnasta saa uusia ystäviä, ja pääsee tapaamaan samanhenkisiä, samanlaisen arvopohjan ja kiinnostuksen kohteet jakavia ihmisiä. Tutkimuksen mukaan samanmielisyys edistää solidaarisuutta, ja vapaaehtoiset kokevat yhteyttä ihmisiin, jotka ovat samalla tavalla toimintaorientoituneita kuin he itse (mt., 190). Ystävät ja toiminnassa solmitut ihmissuhteet ovat siis yksi merkittävä motiivi toimintaan osallistumiselle. Haastatellut nuoret aikuiset kokevat, että toimintaan on helppo mennä ja he voivat tuntea itsensä tervetuulleeksi. Kaikki haastateltavat kokivat yhteisöllisyyden olevan motiivina Lähetysseuran toimintaan osallistumiselle. Erityisesti leireillä yhteisöllisyys koetaan vahvaksi. Vaikka ihmiset tulevat eri puolelta Suomea, ja vaikei leirin aikana kerkeä tutustumaan kaik-

kiin ihmisiin, oli kävijöillä vahvasti tunne, että kuulutaan samaan porukkaan. Avoin ja tervetullut ilmapiiri lisää myös hyväksynnän tunnetta, mikä motivoi tulemaan toimintaan uudelleen. Haastateltavat kuvailivat yhteisöllisyyttä motiivina seuraavasti:

Ehkä se on just sellanen yhteisöllisyys. Mä en tiedä miten nyt korona-aikana on tehty, mutta kaikki leirit on aina päättynyt siihen, että kaikki vaan ihan hulluna haluaa kaikkia tuntemattomia ihmisiä ja silleen että ” hei hei, nähdään taas” vaikkei välttämättä oo puhunut sanaakaan toiselle siellä leirillä. H3

Mut kyl mä ehkä sanon et sitten se ihmisten kohtaaminen ja se niinkun lähimmäisenrakkaus mikä aina huokuu siellä. H1

Hyvän tekeminen

Monelle Suomen Lähetysseuran toiminnassa mukana olevalle nuorelle halu tehdä hyvää toimi motiivina toimintaan osallistumiselle. Halu auttaa on kaikkein yleisin motiivi osallistua erilaiseen vapaaehtoistoimintaan (Myllyniemi 2012, 21; Grönlund & Pessi 2008, 129). Lähetysseuran nuoret aikuiset halusivat omalta osaltaan auttaa ja palvella muita. Hyvän tekeminen ilmeni apuna niin lähellä kuin kaukana. Yksi haastateltava ajatteli, että oli itse hyvässä asemassa ja oli saanut paljon, joten hän halusi omalla panoksellaan antaa hyvää eteenpäin, ja auttaa niitä, jotka eivät olleet yhtä etuoikeutetussa asemassa. Toinen haastateltava koki itse nuorena saaneensa Lähetysseuran nuorten leiriltä hyviä kokemuksia, joten hän halusi nyt aikuisena mahdollistaa hyviä leirikokemuksia myös nykyisille nuorille leiriläisille. Eräs koki vahvasti kutsua kohdata, palvella ja rohkaista ihmisiä ympärillään, niin leirillä, kuin omassa arkielämässään.

Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaan osallistuvien motiivina näkyi vahvasti myös halu parantaa heikommassa asemassa olevien ihmisten asemaa maailmalla. Haastatellut nuoret aikuiset kokivat Lähetysseuran toimintaan osallistumisen laajentaneen heidän ymmärrystään heikossa asemassa ja sorron alla olevien ihmisten asemasta kehittyvissä maissa. He saivat nähdä ja kuulla lähetystyöntekijöiltä työn tuloksista kohdemaissa, ja Lähetysseuran kautta he itsekin saavat mahdollisuuden osallistua kansainvälisten kohteiden tukemiseen ja siten hyvän tekemiseen. Halu auttaa globaalisti toimi vahvana motiivina toimintaan osallistumiseen, mutta jotkut vielä etsivät omaa tapansa ja keinoja osallistua hyvän tekemiseen. Suurin osa haastatelluista

haaveili pääsevänsä konkreettisesti osallistumaan työalueella tehtävään työhön vapaaehtoistyöjakson tai lähetysmatkan kautta.

Eräs haastateltava kuvaili motiiviaan näin:

Mulla on kauhean semmonen halu tehdä hyvää. Ja sitten itseäni jopa ahdistaa se, miten huonosti asiat joillain ihmisillä on, kun ite jotenkin saa elää niin rauhallisesti ja hyvin. Niin sitten se, että löytää semmoisia tapoja ja keinoja millä tehdä hyvää. Ja millä mahdollisesti parantaa niiden oloja, joilla ei oo asiat niin hyvin kuin mulla. Et ite kun on aina elänyt niin hyvin, niin on jotenkin sellanen olo, et oonko mä oikeutettu elämään näin hyvin. Ja jotenkin mua itseäni ahdistaa enemmän ja enemmän se, miten sitä pitää itsestään selvänä, miten hyvä on olla. Ja sitten ei huomaa sitä, että on se vastuu siitä, että on hyvä olla ja muilla ei oo hyvä olla. Ja enemmän ja enemmän mä ainakin mietin sitä, että mitä mä voin tehdä. Ois jotenkin itelle kauheen tärkeä löytää se tapa tai tavat, jolla voi auttaa. H2

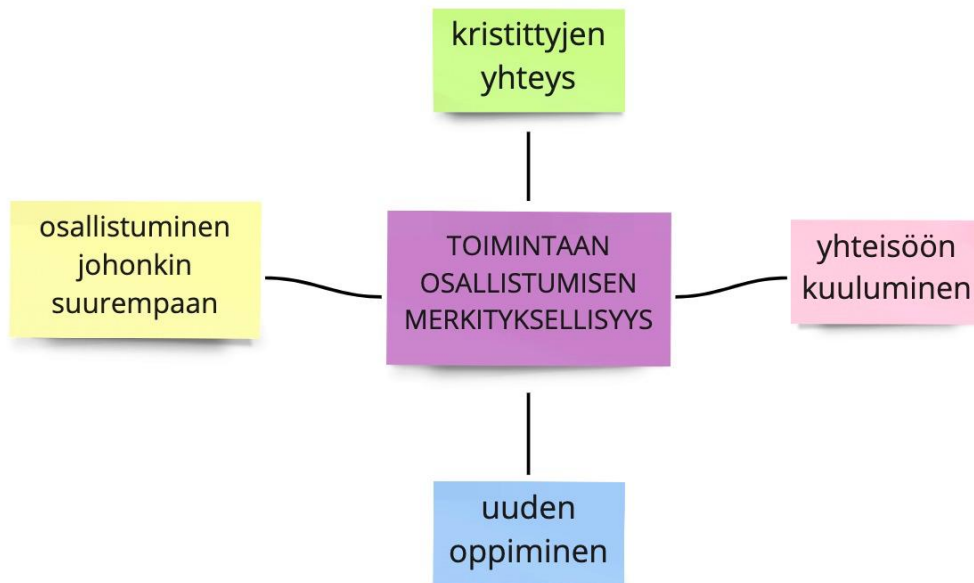
Kiinnostus ulkomaihin

Kolmantena toimintaan osallistumisen motivaatio tekijänä Lähetysseuran nuorten aikuisten toiminnassa mukana olevilla toimii kiinnostus ulkomaihin. Haastatellut nuoret aikuiset ovat kiinnostuneita Lähetysseuran ulkomailla tehtävästä työstä. Moni heistä haaveilee pääsevänsä itse työalueelle näkemään ja kokemaan mitä työ ja arki ulkomailla on. Suurin osa haastatelluista toi esille haluavansa päästä Lähetysseuran kohdemaahan osallistumaan itse kentällä tehtävään työhön. Yhdellä haastateltavalla oli tulevaisuuden urahaaveena lähetystyö ulkomailla. Muutamat miettivät Felm Volunteer -vapaaehtoistehtäviin lähtemistä, ja osalla siitä oli jo aikaisemmin kokemusta. Myös nuorten aikuisten lähetysmatkaa kohdemiin toivottiin. Yksi haastateltava haluaisi opiskelijoiden lähetyskoulutusmatkat (OLK-matkat) takaisin. Mahdollisuus päästä konkreettisesti näkemään mitä työ maailmalla on motivoi suuresti nuoria aikuisia. Heillä oli halu nähdä millaisessa todellisuudessa ihmiset maailmalla elävät ja miten lähetystyöllä saadaan parannettua ihmisten oloja.

Semmoine reissu jonnekin, missä oikeasti näkee konkreettisesti sitä, että miten josain on asiat, niin se ois mun mielestä upeeta nähdä. Koska se niinku avartaa sitä maailmankuvaa hirveesti ja tietyllä tavalla herättää ihan eri tavalla niihin juttuihin. -- Vaikka kuin paljon kuuliski tarinoita, niin se ois mun mielestä hienoa nähdä. Hienoa tavallaan kokea se. Jotenkin konkretisoida se itselle. H2

7.2 Toimintaan osallistumisen merkitys

Suomen Lähetysseuran toimintaan osallistuminen oli kaiken kaikkiaan hyvin merkityksellistä toiminnassa mukana oleville nuorille aikuisille. Toiminnalla on ollut vaikutusta ihmissuhteisiin, identiteettiin ja kristittyinä kasvamiseen. Tutkimusten mukaan erilaiseen vapaaehtoistoimintaan osallistuminen mahdollistaa identiteetin rakentumisen ja merkittävien ihmissuhteiden luomisen (Pessi 2011, 194) sekä hengelliseen toimintaan osallistuminen vaikuttaa nuoren aikuisen minäkuvaan ja identiteettiin (Boberg 2020, 34–35). Haastatteluista nousi aineiston analyysissä esille neljä toimintaan osallistumisen merkityksellisyyden teemaa, jotka olivat yhteisöön kuuluminen, uuden oppiminen, johonkin suurempaan osallistuminen sekä kristittyjen yhteys.

miro

Kaavio 5 Merkitykselliset tekijät Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaan osallistumisen taustalla.

Yhteisöön kuuluminen

Yhteisöllisyys oli nuorten aikuisten yleisin motiivi Suomen Lähetysseuran toimintaan osallistumiselle. Yhteisöllisyys ja yhteisöön kuuluminen koettiin myös erityisen merkitykselliseksi tekijäksi Lähetysseuran toimintaan osallistumisen taustalla. Yhteisöllisyyttä merkityksenä ei

siten voida sivuuttaa, sillä tämä osoittaa, että juuri merkitykselliset asiat Lähetyseuran toiminnassa motivoivat nuoria aikuisia osallistumaan toimintaan.

Merkityksellisyyttä rakentava tekijä on tutkimuksen mukaan yhteys toisiin ihmisiin, joka ilmenee yhteisöön kuulumisen kokemuksena (Lips-Wiedesma & Morris 2009, 501). Haastatellut nuoret aikuiset kokivat hyvin merkityksellisenä sen, että Lähetyseuran toiminnassa he voivat tuntea kuuluvansa yhteisöön ja kokea olevansa osa joukkoa. Lähetyseuran toiminta on myös antanut merkittäviä ihmissuhteita, jotka ovat säilyneet vuosia ja jatkuvat tulevaisuuteen. Yhteisö on opettanut nuorille aikuisille ihmisten kohtaamisesta ja toisten kanssa vuorovaikutuksessa olemisesta. Vapaaehtoistoiminta vahvistaa lähimmäisyyden tuntua, sillä pohjimmiltaan se on juuri kanssaihminen olemista (Pessi 2011, 183). Haastatellut kokivat enimmäkseen, että yhteisössä, erityisesti leiriympäristössä, vallitsi avoin ja hyväksyvä ilmapiiri sekä lähimmäisenrakkaus. Yksi haastateltava näki itsensä etuoikeutettuna, että oli saanut osakseen niin merkittävän yhteisön. Eräs haastateltava oli havainnut leiriyhteisössä aikaisemmin tiettyjen jäsenten suosimista, jolloin jotkut osallistujat olivat jääneet leirillä vaille huomiota. Siitä huolimatta hän koki yhteisön itselleen tärkeäksi.

Eräs haastateltava kuvailee yhteisön ja ihmissuhteiden merkitystä:

Yksi keskeinen on ollut ne ihmissuhteet mitä sinne silloin ihan alkuvaiheessa heti muodostui. Tai se, että on kokenut, että on osa sitä joukkoa tai yhteisöä, niin se on ollut tärkeä. H6

Lähetyseuran nuorten aikuisten yhteisö ja ihmiset tulivat vuosien myötä tutuksi ja läheiseksi, ja järjestöön muodostui pitkä merkityksellinen side. Yhteyden ja kohtaamisen kokemuksen, eräänlaisen me-hengen on todettu olevan ratkaisevassa roolissa vapaaehtoistoimintaan sitoutumisessa (Pessi 2011, 190). Muutamat haastateltavat kokivat Lähetyseuran nuorten aikuisten yhteisön merkitykselliseksi juuri tuttuuden vuoksi. Koska se oli tuttu ja turvallinen ympäristö, sinne oli helppo palata ja tuntea olonsa kotoisaksi. Kun järjestön piirissä olevat ihmiset sekä järjestön toiminta, teologia ja arvot tulivat nuorille aikuisille läheisiksi ja tuntuivat omilta, muodostui järjestöstä merkittävä osa omaa identiteettiä. Suomen Lähetyseura koettiin vahvasti “mun järjestöksi”, jonka ideologiaan ja hengellisyyteen oli helppo sitoutua. Yeungin (2005)

vapaaehtoistyön timanttimallin yksi ulottuvuus on jatkuvuus. Sen mukaan vapaaehtoisia motivoi jatkuvuus sekä asiasisällön ja aihepiirin tuttuus. Positiiviset kokemukset aiemmasta toiminnasta rohkaisevat osallistumaan. (Yeung 2005, 112.)

Se järjestö, johon on ollut monta vuotta sellainen side, niin yks keskeinen osa sitä on tässä vaiheessa jo se, että Lähetyseura on vähän niinku se mun järjestö -- Se että se on myös tavallaan tuttu ja se on tullut mulle tärkeäksi. Mä koen, että mä pystyn allekirjoittamaan sen teologian, spiritualiteetin myös, ja tavan olla kristitty. H6

No Lähetyseura on mulle sellainen tuttu organisaatio, niin se on mulle semmoinen tavallaan helppo. Mun on sitä kautta niinku helppo olla tekemisissä. H4

Uuden oppiminen

Lähes kaikki haastateltavat kuvailivat merkittäväksi sen, että he olivat oppineet jotain uutta Suomen Lähetyseuran toiminnassa. Nuoret aikuiset olivat oppineet uutta itsestään, ihmisten kohtaamisesta ja muiden ihmisten kanssa olemisesta. Erityisesti leiriyhteisöllä ja sen hyväksyvällä ilmapiirillä oli tähän suuri vaikutus. Haastateltavat kertoivat oppineensa Lähetyseuran toiminnan kautta myös enemmän uskonnosta ja Jumalasta. Toiminnassa mukana olemisen nähtiin vaikuttavan kristittynä kasvamiseen ja oman kristillisen identiteetin muovautumiseen. Eräällä haastateltavalla toiminnalla oli merkittävä vaikutus myös ammatillisen kehittymisen kannalta. Vapaaehtoistoiminta on tutkitusti oppimisen kenttä, jossa opitaan monenlaisia taitoja, eettisiä ja moraalialia näkökulmia sekä itsetuntemusta ja itsevarmuutta (Grönlund 2017, 188; Grönlund & Pessi 2019, 120).

Se mitä oppii tavallaan, mitä mä oon oppinut Jumalasta siellä, ja mitä mä oon oppinut yleisesti semmosesta muiden ihmisten kanssa olemisesta ja elämisestä, niin se on ehkä ollut sellainen tärkeä juttu mulle. H2

Sitten oppii uutta itsestään, maailmasta, uskonnosta, kaikesta. Semmoine ihan uusi tieto ja niinku tutkiskelu ja semmoinen. H1

Suomen Lähetyseuran toimintaan osallistumisen merkitys näyttäytyi myös maailman avautumisena. Vapaaehtoistoiminnan on tutkittu laajentavan yksilön maailmankuvaa edistäen sekä tunneperäistä positiivista maailmankuvaa että sosiaalista altruistista maailmankuvaa (Pessi 2011, 204). Toiminnassa mukana oleminen ja Lähetyseuran työstä kuuleminen avarsi nuorten

aikuisten maailmankäsitystä ja antoi ymmärrystä erilaisista kulttuureista sekä siitä todellisuu-
desta, jossa monet ihmiset kehittyvissä maissa elävät. Erityisesti lähetystyöntekijöiden kerto-
mukset työalueilta olivat jääneet vahvasti mieleen, ja osoittaneet konkreettisesti mitä työ maa-
ilmalla pitää sisällään, ja minkälaisia vaikutuksia työn kautta saadaan aikaan.

Just ne kaikki stoorit kaukomailla on avartanut sellaista maailmakäsitystä. Että nä-
kee -- ja sitten ymmärtää erilaisia kulttuureja, sanoisin näin. Vaikken mä oo itse
koskaan käynyt juuri missään -- on vähän niin kuin ois lukenut paljon kirjoja ai-
heesta, vaikei ookaan. H3

Kristittyjen yhteys

Kristittyjen yhteys Lähetysseuran toiminnassa koettiin merkitykselliseksi nuorten aikuisten
keskuudessa. Nuoret aikuiset kokivat erityisesti kurssikeskus Päiväkummun leirien ilmapiirin
hengelliseksi, lämpimäksi ja hyväksyväksi ilmapiiriksi. Haastateltavien mielestä toiminnassa
on hyvä olla, ja he kokivat itsensä tervetulleeksi ja hyväksytyksi porukkaan. Viimeaikaisen
tutkimuksen mukaan (Boberg 2020) seurakuntayhteys vahvistaa nuorten aikuisten hyvinvoin-
tia. Uskonnollinen yhteisö tarjoaa nuorille aikuisille merkityksellisiä ihmissuhteita sekä sosiaa-
lisen verkoston, jossa yksilö voi kokea yhteenkuuluvuuden ja hyväksytyksi tulemisen koke-
muksia. (mt., 51–59.) Lähetysseuran toiminta nähtiin aitona kristittyjen yhteytenä, jossa jokai-
nen saa olla omana itsenään kohtaamassa Jumalaa ja toisia ihmisiä. Raamatun tutkiminen, yh-
teinen rukous ja hengellinen musiikki tukivat seurakuntayhteyttä, ja moni koki leirien hengel-
lisyyden sopivan itselleen. Useammalle Lähetysseuran toiminta oli muodostunut hengelliseksi
kodiksi, jossa on turvallista kasvaa yhdessä kristittyinä. Erityisen tärkeää tämä oli niille, jotka
eivät olleet löytäneet seurakuntayhteyttä omasta kotiseurakunnastaan. Muutamit nuoret aikui-
set olivat kohdanneet elämäntilanteen, jossa kontakteja kotiseurakuntaan ei vielä ollut uuden
työn tai opiskelun vuoksi vieraassa kaupungissa. Silloin Lähetysseura ja sen nuorten aikuisten
yhteisö toimi merkittävänä hengellisenä kasvuyhteisönä. Haastateltavat kuvailevat Lähetysseu-
ran nuortotoiminnan hengellistä ilmapiiriä näin:

Se on sellainen tietynlainen hengellinen koti, niin kuin just Päiväkumpu, ja sitten
Lähetysseuralaiset on tietty sellainen perhe, vähän niin kuin laajennettu perhepiiri,
et siellä on aina, vaikei tulis ihan omia parhaita kavereita paikkoihin, niin siellä on
aina sellainen lämmin ja tervetullut tunnelma. H1

On ollut tosi tärkeitä, ja esim siinä vaiheessa, kun mä muutin pois kotoa niin sen ekan syksyn aikana se oli oikeastaan ainoa kotiseurakunta, kun ei ollut löytynyt uudelta paikkakunnalta sellaista kotiseurakuntaa. H3

Kyllä se on se Pyhän Hengen lämmin ilmapiiri, se on ainakin se ykkösi. Siellä on niinku ihmisen hyvä olla. H 5

Suomen Lähetysseuran toimintaan osallistuminen koettiin myös latautumisaikana. Kolme haastateltavaa kuvaili toimintaan osallistumista erityisesti akkujen lataamisena. Toimintaan voi tulla väsyneenä tai uupuneena, ja hyvässä ilmapiirissä imeä itseensä läheisyyttä ja hengellisyttä. Erityisesti leirien iltariihikset, eli Riihikirkossa pidettävät iltahartaudet, olivat monelle merkityksellisiä.

Tää on semmoinen paikka, Päiväkumpu, jossa kaikki saa olla niin omana ittenään. Omana itsenä kohtaa Jumalaa ja kohtaa toisia ihmisiä. Et se on kyllä huikeen hienoo. Ja se on semmoinen latautumispaikka jollain tavalla. Pääsee niinku Jumalan kaa hengaille ja hyvii ystäviä, ja siel on vielä priimaa musiikkii. Tollaset leirit ja muut, jossa pystyy intensiivisesti viettää aikaa, niin ne on vähän sellaisia uskonelämän karkkipäiviä; hyvää herkkua ja latautumista elämään. Se on parasta, että voidaan yhdessä tutkia Jumalan sanaa, ja ylistää ja rukoilla. H5

Suuremmissa mukana oleminen

Merkityksellisyyskokemus nousee usein jonkun suuremman tarkoituksen seuraamisesta (Aaltonen, Juntunen, Martela, Pessi & Syrjänen 2017, 116–122). Useat Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toiminnassa mukana olevat jakoivat kokemuksen siitä, että toiminnallaan he ovat mukana jossain suuremmissa ja tärkeämmässä tehtävässä. Heille oli merkittävää se, että he voivat omalla panoksellaan edistää jotain tärkeäks kokemaa asiaa, ja tehdä hyvää jonkun asian tai ihmisen hyväksi. Tällaisia asioita ovat esimerkiksi osallistuminen luottamustehtävään, ja sitä kautta asioihin vaikuttaminen, tempauksella rahan kerääminen Lähetysseuran kansainväliseen hankkeeseen tai hyvien kokemusten luominen nuorille leirivapaaehtoisen tehtävässä. Turhanpäiväistä puuhastelua ei koettu merkittäväksi. Esimerkiksi sellaiset tehtävät, joissa ei ollut tavoitteellisuutta tai selkeää päämäärää, tai jonka olisi yhtä hyvin voinut esimerkiksi sunnuntai-iltaa toteuttaa, tuntuivat muutaman haastateltava mielestä merkityksettömiltä. Sen sijaan tärkeäksi koettiin, että tekemisellä on jokin suurempi merkitys, se on oikeasti tärkeää ja se hyödyttää jotakin. Yksi haastateltava kertoi merkittävää olevan myös se, että tehtäviin on pyydetty. Se oli

antanut hänelle tunteen, että hän on kiinnostava, häntä oikeasti tarvitaan ja hänet halutaan tehdä.

Mitä se toiminta merkitsee, se riippuu toki myös paljon siitä mitä se on mitä tekee, mutta kyllä se merkitsee sitä, että ois mukana jossain isommassa ja tärkeämmässä. Ja pystyis jotakin asiaa viemään eteenpäin omalla panoksella. Mutta kyllä se niinku antaa jonkun semmoisen tiedon, että mä oon ollut nyt mukana jossain tärkeässä, että on varmaan joku merkitys mitä mä oon tehnyt. H4

Toisille merkityksellisyys nousee kutsumuksesta, joka on korkeamman voiman seuraamista (Aaltonen ym. 2017, 116–122). Osa haastatelluista koki Lähetysseuran toimintaan osallistumisen vahvasti osallistumisena Jumalan missioon. Lähetysteologiassa kirkon missiolla tarkoitetaan kirkon ulospäin suuntautuvaa olemusta, jossa kirkon olemassaolo perustuu lähetykseen ja lähetettynä olemiseen. Kirkko kutsuu, varustaa ja lähettää ihmisiä toimimaan, ja siten osallistuu maailmanlaajan kirkon lähetykseen. (Ahonen 2014, 75; Ahonen 200, 167–169.) Lähetystyön taustalla on ajatus missionaarisesta kirkosta, jossa sen jäsenet on kutsuttu osallistumaan Jumalan toimintaan maailmassa, palvellen lähimmäisiä ja kertoen Jeesuksesta. Toiminta Lähetysseurassa nähtiin omana panoksena tai osallistumisena Jumalan missioon. Eräs haastateltu kuvasi sitä, mitä Lähetysseuran toiminta on hänelle antanut:

Varmaan myös antanut semmoisen kokemuksen siitä, että mä teen jotain tärkeätä. Niinku varsinkin niissä ekoissa vapaaehtoishommissa se oli tärkeä --- alkuvaiheessa painottui se mitä sai, että tää on tärkeätä ja mä oon osa nyt rakentamassa Jumalan valtakuntaa. H6

Opinnäytetyössä selvitin myös, mitä lähetystyö merkitsee toiminnassa mukana oleville nuorille aikuisille. Kaikki haastateltavat kokivat lähetystyön tärkeäksi asiaksi. Haastateltavien tieto lähetystyöstä erosi suurestikin. Muutama haastateltava kertoi, ettei täysin vielä ymmärtänyt lähetystyön luonnetta. Osalla oli syvempää ymmärrystä lähetysten teologiasta. Ajatuksia lähetystyön luonteesta olivat, että lähetystyö on lähimmäisen auttamista, Jeesuksesta kertomista ja kutsun seuraamista. Yhdelle haastateltavalle lähetystyö merkitsi lähimmäisenrakkautta ja oikeudenmukaisuutta. Toiselle haastateltavalle lähetystyö merkitsi tekoja omassa arjessaan, ja Jumalan kunniaksi toimimista. Eräälle lähetystyö puolestaan merkitsi sydämen avoimuutta ja asen-

netta ihmisiä kohtaan, sekä mahdollisuutta kertoa ympärillä oleville ihmisille, mitä Jeesus itselle merkitsee. Yhdellä haastateltavalle lähetystyö merkitsi omaa kutsua toimimaan ja kertomaan Jeesuksesta. Eräs haastateltava puolestaan kuvaili lähetystyön merkitystä keskeisenä osana kirkkoa ja kristittyinä olemista. Hän kuvaili lähetystyötä Jumalan valtakunnan tekemisenä todelliseksi tavoitellen hyvää, mikä tekee ihmisten elämästä parempaa. Näin nuoret aikuiset vastasivat kysyttäessä, mitä lähetystyö heille merkitsee:

Se on niinkun jotain semmoista jännittävää, mitä ei ehkä täysin vieläkään ymmärrä. Mutta se on tosi tärkeitä. Ei tarvi lähteä sinne kaukomaille, vaikka monet varmaan sinnekin lähtee, ja itekin kiinnostais käydä vaikka afrikassa ja muilla kaukomailla. Se ei oo se, mitä tarttee tehdä, vaan voi tehdä omassa arjessaan. Se riittää, että tekee ne omat vastuunsa, ja niinku tekis Jumalalle, ja siinä samalla saattaa tulla tehneeksi ympärillään oleville ihmisille lähetystyötä. H3

Se on mulle jollain lailla semmoinen avoimuus ihmisiä kohtaan, ja semmoinen sydämen asenne siinä, että voi kertoa mitä Jeesus itselle merkitsee, jos tilanne sen sallii. Myöskin se on sitten sellaista, ei pelkästään sitä sanallista, vaan se voi olla myös sitä semmoista materiaa tai jonkun aineellisen kautta auttamista. Mutta se merkitsee jotenkin sellaista hyvää, niin kuin semmoista Jeesuksen rakkauden jakamista. H4

Must se on mitä jokainen kristitty saadaan tehdä täällä, mitä Jeesus on myös kutsunut meidät tekemään. Et kerrotaan kaikille Jeesuksesta ja siitä, mitä Jumala on tehnyt meidän puolesta. Et kerrotaan siitä kaikille, on se sitten arjessa tälleen Suomessa koulussa, tai lähetyskentälle lähtemistä. Sellaista oman kutsun seuraamista. H5

Mä ajattelen, että se on keskeinen osa sitä, mitä on olla kirkko, tai mitä on olla kristitty. Se muodostaa ison osan siitä mitä kristinusko ylipäänsä on ja lähetystyö, nimenomaan hahmotettuna sillai kun se Lähetysseuralla on, että siihen kuuluu sekä se julistuksellinen että sosiaalisen oikeudenmukaisuuden puoli, tai tavallaan konkreettinen puoli yhtä vahvasti. Semmoisella kristillisellä kielellä voisi sanoa, että tehdään Jumalan valtakuntaa todelliseksi. Nimenomaan siinä tavoitellaan semmoista mikä on hyvää, ja mikä tekee ihmisten elämästä parempaa, ja maailmasta parempaa. H6

Yhteistä haastatelluille nuorille aikuisille lähetystyön merkityksellisyydessä oli ajatus lähetystyön kokonaisvaltaisuudesta. Heille oli tärkeää Lähetysseuran ajatus siitä, ettei julistusta ja tekoja eroteta toisistaan. Lähetystyössä ihminen kohdataan kokonaisvaltaisesti: auttaen konkreettisesti siinä, missä on puute, sekä samaan aikaan julistaen Jumalan rakkaudesta tekojen kautta.

Suomen Lähetysseuran teologisen perustan mukaan kokonaisvaltainen lähetystyö näkee ihmisen kokonaisuutena ja osana luomakuntaa. Se ottaa huomioon niin ihmisen ruumiillisuuden, henkisyyden kuin hengellisyydenkin. Kokonaisvaltainen lähetystyö ei erottele rakkauden tekoja ja hyvän sanoman julistamista, vaan liittää ne toisiinsa. Uskon sanat ja ihmisen teot kuuluvat yhteen, kuten uskon esikuvan, Jeesuksen toiminta, kun hän itsekin opetti, julisti, paransi ja ruokki nälkäisiä. (Suomen Lähetysseura 2015, 10–11.)

On hyvä, että on se humanitaarinen apu, mutta myös hengen ravinto. Niin se on todella tärkeää, että on molempia, eikä vaan silleen, että tässä on Raamattu, tai että tässä on ruokaa. Vaan että on kaikkea. H3

(Tarkoitan) sitä kokonaisvaltaisen lähetymisen hahmottamista. Se on todella oivaltavaa, että se on relevanttia oikeasti tän maailman kannalta. Se ottaa tosissaan sen kristinuskon julistuksellisen puolen, se on niinku täysin tosissaan, ja se jättää tilaa myös karismaattisuudelle ja rukoukselle ja semmoiselle. Ja samalla ottaa täysin tosissaan sen sosiaalisen puolen, et se ei oo semmosta, niinku evankelioidaan kaikki, vaan siinä on ne molemmat. H6

8 ODOTUKSIA LÄHETYSSEURAN TOIMINNASTA JA VAPAAEHTOISTYÖSTÄ

Opinnäytetyön haastatteluaineiston analyysistä sekä ideointityöpajan aineistosta ilmenee kolme teemaa liittyen nuorten aikuisten toimintaan. Teemat ovat nuorten aikuisten odotukset toiminnasta, ajatukset vapaaehtoistyöstä sekä varsinaiset toimintaideat. Tässä luvussa perehdyn opinnäytetyön haastattelujen ja ideointityöpajan osallistujien odotuksiin nuorten aikuisten toiminnasta leirien lisäksi järjestettävän toiminnan osalta sekä ajatuksiin vapaaehtoistyöstä Lähetysseurassa.

8.1 Nuorten aikuisten odotuksia toiminnan järjestämisestä

Lähetysseuran toiminnassa on luotu monia merkittäviä ihmissuhteita, ja toiminta on antanut rikkaita kokemuksia nuorille aikuisille. Moni haastateltava toivoi näkevänsä Lähetysseuran ystäviä useammin. Jos esimerkiksi ei päässyt mukaan nuorten aikuisten leirille, saattoi väli toimintaan osallistumiseen venyä vuodella tai kahdella. Haastateltavat ja ideointityöpajaan osallistuneet toivoivat, että Lähetysseuralla olisi leirien lisäksi myös muuta toimintaa nuorille ai-

kuisille, jotta yhteisöllisyys säilyisi tiiviinä. Leiriohjaajana ja talkootoiminnassa on mahdollisuus olla mukana kaiken ikäisten kanssa, mutta se ei korvaa yhdessäoloa ja jakamista juuri oman ikäisten nuorten aikuisten kesken.

Suomen Lähetysseuran toiminnassa mukana olevat nuoret aikuiset ovat kiinnostuneita globaaleista kysymyksistä. Kaikista eniten heitä puhuttelevat oikeudenmukaisuuden teemat ja eri ihmisryhmien ihmisoikeudet. Ihmisoikeudet toimivat yleisestikin suomalaisnuorten tärkeänä motiivina järjestövaikuttamisen taustalla (Myllyniemi 2014, 59–61). Haastateltavat halusivat toimia heikoimmassa asemassa olevien ihmisryhmien puolesta. Heille on tärkeää, ettei ketään syrjitä tai sorreta asemansa vuoksi. Suomen Lähetysseuran työssä heitä puhutteli se, että työtä maailmalla tehdään juuri niiden kansojen ja ihmisryhmien parissa, jotka ovat yhteiskunnassa syrjityssä asemassa. Haastateltavat nostivat tärkeäksi teemaksi erityisesti naisten ja lasten oikeudet. Haastateltavat halusivat tukea naisten asemaa maailmalla sekä lasten koulutusmahdollisuuksia. Näin haastateltavat kuvailevat itseään kiinnostavia teemoja, joiden puolesta he halusivat vaikuttaa:

Tällä hetkellä erityisesti ihmisten välinen tasa-arvo on semmonen, se on paljon ollut myöskin esillä, yleisesti mediassa ja muualla, erityisesti just se, että kaikilla olis sama mahdollisuus tehdä ihan mitä vaan, on tärkeä. H2

Koulutus on yks aika ensiarvoisen tärkeä. Et jokainen lapsi tai nuori pääsisi koulutautumaan ja sitä kautta saamaan mahdollisuuksia elämään. H5

Tottakai mua kiinnostaa ulkomailla tehtävä työ. Tai jotenkin se, miten sitä tehdään muualla kuin Suomessa. Siellä erityisesti, tottakai niinku tyttöjen ja naisten oikeudet, ja oikeudenmukaisuuden teemat. Oikeudenmukaisuus on sellainen mikä sitten kiinnostaa, jotenkin kaikki sellainen, että ei syrjimistä ylipäätään. H4

Mä pidän hirveän merkittävänä sitä Lähetysseuran ajatusta, että etsitään ne, jotka on kaikista eniten marginaalissa. Niiden puolesta toimimista. Mua itteä puhuttelee semmonen, siitä vois puhua semmoisen taloudellisen oikeudenmukaisuuden, ylipäänsä semmonen et etitään sitä, et kaikilla ihmisillä ja ihmisryhmillä ois kohtuulliset mahdollisuudet elämään. Tai nostetaan ihmisiä semmoisesta äärimmäisestä köyhyydestä ja syrjinnästä. Siis siihen liittyy niinku paljon muutakin kuin talous, mutta ite hahmotan sitä semmoisen toimeentulon kautta, että siinä monilla asioilla pyritään lopulta siihen, että ois mahdollisuus hankkia itselleen kohtuullinen toimeentulo. Niin se on niinku semmonen, mikä mua sytyttää. H6

Osa kehityshankkeeseen osallistuneista oli kiinnostunut erityisesti ympäristökysymyksistä. Heitä puhutteli ihmisten vastuu luonnosta ja ilmastonmuutoksen pysäyttämisestä. Kaksi haastateltavaa koki ilmastonmuutoksen pysäyttämisen tärkeäksi itselleen ja halusi edistää sitä Lähetysseuran työssä. Ilmastokysymykset tulivat esiin myös ideointityöpajassa vastuullisen matkustamisen kautta. Toiminnassa ja kohdemaihin matkustamisessa haluttiin pohtia myös lentomatkojen vastuullisuutta ja kestäväää matkustamista.

Mulle on ehkä sillai se ympäristöpuoli. Jos mä vaikka ajattelen et mä edustan Lähetysseuraa, niin mä koen, että se on yks asia missä mä edustan Lähetysseuraa, niin mä painotan ympäristöpuolta, että meillä on niinku vastuu. Vastuu ilmastonmuutoksen pysäyttämisestä. Se on itselle se mikä on tosi keskeinen. H6

Jotain vastuullisuus workshoppia liittyen siihen, et jos ollaan lähössä matkalle, niin miten otetaan huomioon se, että matkustetaan vastuullisesi. Mitä Lähetysseuran työntekijätkin kiinnittää huomiota omissa työ matkoissaan siihen, et miten kompensoidaan vaikka lentomatkoja tai tämmöstä. Niin musta se vois olla ihan mielenkiintoista ihan niinku sen matkallelähdön näkökulmasta ottaa huomioon se, että miten jotenkin tuetaan semmoista kestäväää matkustamista. T4

Suomen Lähetysseuran vision mukaisesti sanoma Jumalan rakkaudesta toteutuu maailmassa ilona, rauhana ja oikeudenmukaisuutena. Lähetysseura toteuttaa visiota työssään todistamalla Jumalan rajoja ylittävästä rakkaudesta, puolustamalla syrjittyjä ja ihmisarvoa sekä rakentamalla rauhaa ja oikeudenmukaisuutta. (Suomen Lähetysseura 2017.) Nuorten aikuisten haastattelussa nousi esille myös tämä kokonaisvaltaisen lähetystyön näkemys. Haastateltavat kokivat tärkeänä, että humanitaarisen avun rinnalla annetaan myös toivoa ja kerrotaan Jeesuksesta. Nuorten aikuisten toimintaan osallistuneet pitivät tärkeänä, että niin työssä maailmalla, kuin toiminnassa kotimaassa, on taustalla kristillinen arvopohja. Muutamat haastateltavat pitivät ensiarvoisen tärkeänä sitä, että Jeesus pysyisi toiminnan keskiössä sekä toiminnassa syvennyttäisiin Jumalan sanaan ja siihen syventymiseen.

Ehkä siinä se ensiarvoisen tärkeä on just Jumalan sana ja siihen syventyminen et pysyis just ykkösenä. Et aika monessa luterilaisessa seurakunnassa näkyy se, et miten vaan koitetaan tehdä jotain hauskaa. Niin sit siitä se vetonaula jopa häviää. Et Jeesus vaan pysyis ykkösenä. H5

Mutta ehkä, toki semmoinen kristitty arvopohja. Kyllä se Jeesus siellä hyvä olis olla kuitenkin työssä jollakin lailla. Ja lähimmäisen rakkaus. H4

Tutkimuksen mukaan toiminnan mielekkyydellä on suuri painoarvo vapaaehtoistoimintaan sitoutumiselle (Pessi 2011, 196). Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toiminnan toivotaan myös olevan mukavaa ja rentouttavaa. Haastateltavat painottivat, että vapaa-ajan toiminnan tulisi olla kivaa, ja ohjelman sellaista, jossa viihtyy ja jossa on hyvä olla. Erään haastateltavan sanoin toiminnalta odotetaan sitä, että tilaisuuteen on mukava mennä, siellä voi tuntea olonsa tervetulleeksi ja toiminnassa olisi hyvä olla. Ystävät ja yhteisö houkuttelevat lähtemään mukaan toimintaan, ja olennaista haastateltaville oli, että toiminnassa on mukana ihmisiä, joiden kanssa viihtyy.

Eka asia on ehkä se, että se ois semmosta niinku kivaa, tai se on kuitenkin niinku vapaa-ajalla tehtävää asiaa, et siellä on ihmisiä, joiden seurassa mä viihdyn. Silloin jos se on pelkästään niinku toimintaa, kuten nuorten aikuisten leiri, sitten mä ajattelen, että se ohjelma on kivaa ja se hengellisyys sopii mulle ja se on niinku semmosta täysvapaa-aikaa H6.

Toiminnan haasteena järjestökentällä koetaan olevan se, ettei vapaaehtoistoimijat sitoudu yhteen teemaan pitkäksi aikaa. Ihmisten ajasta kilpaillaan entistä enemmän. (Pessi 2011, 186.) Suurin osa haastatelluista Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaan osallistuneista ei toivonut Lähetysseuralta tiheää säännöllistä toimintaa, joka tapahtuisi viikoittain tai kuukausittain. Haastatteluista kävi ilmi, että vaikka toimintaan osallistuvat nuoret aikuiset mielellään järjestävät toimintaa ja ottavat vastuuta, heidän elämäntilanteessaan ei ole rahkeita usein tapahtuvaan toimintaan. Viikoittainen toiminta vaatii osallistujilta panostusta ja aikaa, mihin nuorilla aikuisilla ei ollut halukkuutta. Leirien lisäksi toivottiin Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten tapahtumia keskimäärin muutaman kerran vuodessa. Nuoret aikuiset elävät usein elämäntilanteessa, jossa työ, opiskelu, perhe ja ystävät vievät paljon aikaa, ja moni on useassa toiminnassa mukana. Monella kalenteri tuntui olevan täysi, eikä aikaa matkustamiseen tai vastuunkantamiseen viikoittain ole. Opiskelu- ja työasiat asettavat monenlaisia paineita, jolloin sitoutuminen vapaa-ajan toimintaan ei myöskään saa olla liian sitovaa tai kuormittavaa. Tämä on linjassa useisiin vapaaehtoistyötä käsitteleviin tutkimuksiin, joiden mukaan nuorten aikuisten tekemä vapaaehtoistyö on aikuisväestöä lyhytkestoisempaa sekä satunnaisempaa projektitoimintaa (Kansalaisareena 2018).

Se riippuu hyvin pitkälti elämäntilanteesta, että missä menee. Tai vaikka kun nyt tätä syksyä katoo niin on vähän silleen, et huh, ei oo kyllä rahkeita mihinkään ylimääräiseen, mut et jos on enemmän aikaa ja muuta niin sit yhdessä järkkäilykin on tosi kivaa. H5

No ehkä viikoittainen voi olla tosi vaikea toteuttaa. Ja sitten käytännössä, ainakin mulla on tää seuraava viikonloppu kotiviikonloppu, mutta se on ensimmäinen sellainen varmaan kuukauteen. Niin tavallaan sitä aikaa ei oo ihan hirveesti uhrata, niin kuin johonkin matkustamiseen, ja sit jos joku juttu on liian usein, niin sinne ei jaksu mennä, koska se on siellä sitten myöhemminkin. Mut jos joku juttu on vaan joskus, niin sitten sille ottaa niinku aikaa, jos ei oo liian usein. -- Se onkin ollut semmoinen, että nyt on pitänyt tätä vuotta aatellen karsia kaikkia juttuja, ettei oo ollut liikaa matkustamista paikkakunnalta toiseen. H3.

Ideointityöpajaan osallistuneet nuoret aikuiset puolestaan kaipasivat enemmän säännöllistä toimintaa. Ideointityöpajassa ehdotettiin kerran kuukaudessa järjestettävää nuorten aikuisten iltaa, joka saikin eniten kannatusta, kun toimintaideoita äänestettiin. Ideointityöpajaan osallistunut kuvaili ajatuksiaan näin:

Me mietittiin ensiksikin, että ois toimintaa, kun nyt on ollut yleensä nää kaks leirii vuodessa, et ois kivaa et ois jotenkin useammin ehkä säännöllisestikin toimintaa. Et ainakin ite oon kokenut silleen, et välillä kun ei oo päässyt jollekin leirille, niin sit on ollut ihan hukassa, et mitä täällä tapahtuu ja ketä nää ihmiset on ja silleen niin. Et ois kiva siis tyyliin joku säännöllinen nuorten aikuisten ilta tyylinen juttu kerran kuussa tai vastaavaa. T5

Yksi haastateltava kaipasi tiivistä jumalanpalvelusyhteyttä Lähetysseuralaisten kesken. Hän ikävöi vanhan Lähetyskirkon Lähismessuja, ja niiden yhteisöllistä tunnelmaa. Useimmat haastateltavat nuoret aikuiset olivat kuitenkin löytäneet säännöllisen hengellisen toiminnan jo omasta kotiseurakunnastaan. He osallistuivat oman seurakunnan messu- ja pienryhmätoimintaan, eivätkä kaivanneet sellaista Lähetysseuralta. Lähetysseuran tilaisuudessa he toivoivat pääsevänsä ennemminkin leiritunnelmaan tai suuremman projektin kautta silloin tällöin tekemään jotain merkittävää ja tärkeää. Tärkeää oli myös aika ajoin tavata ihmisiä aivan eri puolelta Suomea, ja toimia yhteisesti tärkeiksi koettujen asioiden hyväksi.

Musta ne keskitetyt hommat on myös ihania, ja ehkä se on se ykkös juttu itelle, koska paikallisia kavereita voi milloin vaan nähdä. Mut sit kun kaikkialta Suomesta tullaan yhteen niin se on silleen niinku parasta. H5

Pääosa sekä haastatteluihin että ideointityöpajaan osallistuneista nuorista aikuisista toivoi toiminnan järjestämisen vastuun olevan järjestäjätaholla. Muutamat toivoivat ehdottomasti, että vastuun kantaisi Lähetysseuran tai paikallisen seurakunnan työntekijä. Jotkut kaipasivat sillä hetkellä paikkaa, johon voisivat vaan tulla osallistumaan ja viihtymään. Muutama toivoi voivansa osallistua toiminnan suunnitteluun, mutta toivoi silti, että nimetty työntekijä, tai muu asiasta kiinnostunut ja sitoutunut vastuuhenkilö koordinoisi toimintaa. Eräs näki koordinoimisen kuuluvan toimintaan osallistuville, ja ehdottikin vapaaehtoisen aktiivitoimijoiden joukon organisoivan toimintaa.

Toiminnan organisoimisesta ja koordinoimisesta ajateltiin nuorten aikuisten keskuudessa hyvin eri tavalla. Tämä puolestaan mahdollistaa erilaisia tapoja organisoitua ja toimia. Toiset ryhmät voivat toimia hyvinkin itseohjautuvasti, kun toiset toivovat tiiviimpää yhteydenpitoa Lähetysseuran puolesta. Toiminnassa olisi tärkeää antaa halukkaille mahdollisuuksia osallistua toiminnan organisoimiseen ja myös mahdollisuuksia vain tulla ja olla. Yhteisiä toiveita olivat kuitenkin se, ettei vastuu toiminnan organisoimisesta olisi liian kuormittavaa tai paineita aiheuttavaa, eikä kukaan vapaaehtoinen jäisi yksin suuren vastuun alle. Hyvän tekeminen ja maailman parantaminen ei saisi tapahtua kenenkään oman jaksamisen kustannuksella, vaan tekeminen olisi mukavaa ja yhteishenkeä rakentavaa.

Osallistujat pohtivat järjestämisvastuun haasteita:

Se ois kiva, että se ois työntekijälähtöinen. Toki mä mielelläni olisin sitä rakentamassa myös itse. Mutta tavallaan se, että aina se oma jaksaminen ei riitä siihen, että on joka viikko tavallaan vastuussa siitä, vaikka mielellään oon vastuussa asioista, ja se on niinku se mistä mä nautin, että pääsee järjestämään ja tekemään. Mutta tavallaan se, että olis myös joku paikka minne voi vaan tulla. Niin se olis mun mielestä kauheen kiva. H2

Ehkä se ois silleen ihan kiva, että siinä ois joku työntekijä, joka sitä koordinoisi. Ainakin kaikille tulis sellanen olo et voi mennä sinne. Et jos se on vaan joku yks tyyppi, siis joku nuori aikuinen, joka sitä koordinoi, niin siinä voi olla ehkä semmoinen riski, että sen ympärille tulee vaan ne ihmiset, jotka tuntee sen henkilön. Ja jotkut kokee, et ei ehkä uskalla lähteä siihen mukaan. Mä veikkaan et näin vois käydä. T5

Se vaan, että kuka sen järjestää, niin sehän näissä yleensä on. Jos siinä ois oikeasti joku, joka on innostunut siitä, tai ottaa sen asiakseen, jolla olis vähän niin kuin päävastuu, niin silloinhan se yleensä menee eteenpäin. Jos sellaista ihmistä ei oo, niin silloin sen on helppo jäädä sellaiseksi, että lilluu vähän missä sattuu se tekeminen tai kokemus ylipäätään. Ei pelkästään Lähetysseurasta vaan niinku vapaaehtois-hommista ylipäätään. Ja toki jos sellaisia tyypejä löytyy, niin ois tosiaan sairaan hyvä. -- Että tässähän tulee tää taas, että jos mä en oo itekään valmis tekemään sitä, niin miksi kukaan muukaan ois valmis tekemään tai lähtemään sellaiseen vastuuseen. H4

Mut sitten tuli kans semmonen idea, että eiköhän tommoseen vois periaatteessa hyödyntää niinku vähän leiritiimiläistyypisistä jotain sellaista aktiiviporukkaa, koska se on kuitenkin Lähetysseuralta iso panos laittaa yhden työntekijän vastuulle se. Entä jos sitä jakais niinkun kirjavalle joukolle vapaaehtoisia, ja siinä ois joku semmoinen linkki tietysti Lähetysseuraan, et se ois myöskin aika itseohjautuvaa. T3

Yhteisöllisessä ideointityöpajassa nousi esille ajatus yhdenvertaisesta toimintaan osallistumisesta. Keskustelussa ilmeni, että toiminnassa tulisi kiinnittää huomiota siihen, ettei se jää vain yhden kaveriporukan tekemiseksi, vaan olisi läpinäkyvää ja avointa kaikille mukaan haluaville. Kaikilla tulisi olla mahdollisuus löytää toiminnasta informaatiota, ilmoittautua ja osallistua toimintaan. Nuorilla aikuisilla tulisi olla mahdollisuuksia olla mukana Suomen Lähetysseuran toiminnassa riippumatta esimerkiksi koulutuksesta, varallisuudesta tai taidoista. Kaikkien ei tarvitsekaan osata kaikkea, vaan jokaiselle tulisi löytyä paikka ja tapa toimia omien kykyjen ja mielenkiinnon mukaan. Työpajassa ehdotettiin toimintaan ilmoittautumista nettisivujen kautta. Silloin kaikilla olisi mahdollisuus löytää tietoa ja ilmoittautua tasavertaisesti mukaan toimintaan. Kokoamis- ja viestintävastuuta voi jakaa työntekijöiden ja osallistujien kesken, jotta kutsulla tavoitetaan suurempi joukko ihmisiä. Jos kutsu ja ilmoittautuminen toimintaan tapahtuu järjestön puolesta, ikään kuin viralliselta taholta, voi osallistuja kuitenkin helpommin tuntea, että jokainen on tervetullut mukaan toimintaan. Ideointityöpajaan osallistunut ideoi toimintaan ilmoittautumista näin:

Ainakin tossa bändijutussa ois kiva, että se ilmoittautuminen vois tapahtua nettisivujen kautta, että se ois semmonen selkee. Semmonen, että kaikki löytäisi sinne ja kaikki pystyy ilmoittautuu, et se ei oo vaan yhden porukan, joka lähtee kokoo ihmisiä, joita tuntee ympäriltä. Vaan silleen että nekin, jotka ei välttämättä oo vielä tehneet jotain musajuttuja tai lähetysseuran juttuja, niin sitten pystyy silleen yhtävertaisesti osallistumaan, tai hakemaan. T3

Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toiminnassa mukana olevat veisivät mielellään eteenpäin tietoa Lähetysseurasta. Haastateltavat haluaisivat mahdollisuuksia esitellä Lähetysseuran tekemää työtä ja toimintaa erilaisissa kanavissa muille nuorille aikuisille. Lähetysseuran työstä voisi kertoa esimerkiksi erilaisten festarien ja tapahtumien kojuilla tai vierailuilla kouluissa tai seurakunnissa. Myös erilaiset median viestintäkanavat kiinnostavat nuoria aikuisia. Muutamalla haastateltavalla oli kiinnostusta median sisällön tuottamiseen. He voisivat mielellään tuoda Lähetysseuran työtä ja työn tuloksia esille sosiaalisessa mediassa. Myös verkostoitumista paikallisseurakuntien kanssa pidettiin mielekkäänä väylänä kutsua uusia ihmisiä mukaan toimintaan ja seurakuntayhteyteen. Vaikka Lähetysseuran nuorten aikuisten yhteisö näyttäytyikin ulospäin tiiviinä kuplana, näkyy osallistujilla halu kertoa toiminnassa muille ja kutsua enemmän uusia ihmisiä mukaan toimintaan.

Haastateltavat olivat pitäneet niitä Lähetysseuran tapahtumia, joissa he olivat olleet mukana, pääasiassa hyvin järjestettyinä. Haastateltavat näkivät toiminnassa myös haasteita ja ongelmakohtia. Moni haastateltu nuori aikuinen oli halukas osallistumaan myös itse toiminnan järjestämiseen. Osa kuitenkin koki, että esimerkiksi tapahtuman järjestäminen jäi paljolti omalle vastuulle ja tapahtuman organisoiminen yksin oli kuormittavaa. Vastuu kasaantui siis yhdelle innokkaalle vapaaehtoiselle. Toisinaan toiminnan kustannukset voivat olla esteenä toimintaan osallistumiselle. Leirimaksu ja matkakulut voivat olla opiskelijabudjetille toisinaan liian suuria. Erityisesti ulkomaille järjestettävät matkat ovat kustannuksiltaan suuria. Ymmärrettävästi ne voivat jäädä tekemättä nuorella aikuisella sen takia, ettei hänellä ole varaa matkustaa. Suuri into auttamiseen voi tyssääntyä siihen, ettei ole varaa lähteä matkaan. Osa haastateltavista toi esille viestinnällisistä ongelmista. Erilaisista toimintamuodoista tai mahdollisuuksista ei ole ollut tietoa, vaikka he olisivat olleet siitä kiinnostuneita.

8.2 Nuorten aikuisten ajatuksia vapaaehtoistyöstä

Suomen Lähetysseuran toiminnassa mukana olevat nuoret aikuiset ovat kiinnostuneita tekemään Lähetysseurassa vapaaehtoistyötä. Haastateltavat kokivat, että erityisesti Lähetysseuran nuorisotyön toiminnassa olevat vapaaehtoistehtävät, kuten leiritiimin tehtävät ja Päiväkummun talkootoiminta, olivat selkeitä sekä hyvin johdettuja ja organisoituja. He kokivat, että nuorisotyön vapaaehtoistehtävät olivat mielekkäitä, hyödyllisiä ja hyvin ohjeistettuja. Niistä vapaaehtoistehtävistä, jotka olivat nuorisotoiminnan ulkopuolella, ei haastatelluilla ollut paljoakaan

tuntemusta. Useampi haastateltu mainitse, ettei tiedä mitä kaikkea yhdistyksessä voisi tehdä. Eräs haastateltu uskoo, että tehtäviä olisi riittävästi, mutta tiedonkulku eri mahdollisuuksista ei ole riittävä.

Kysyttäessä minkälaista vapaaehtoistyötä haastateltavat Lähetysseurassa haluavat tehdä, olivat vastaajat hyvin avoimia. Puolet haastatelluista olivat halukkaita lähtemään mihin vaan vapaaehtoistehtävään, johon heitä pyydetään. Yksi haastateltava koki, että hän haluaa toimia siellä, missä hänen panostaan tarvitaan. Toinen haluaisi kokeilla erilaisia tehtäviä, ja siten löytää itselleen sopivan vapaaehtoistehtävän. Kiinnostusta ja halukkuutta vapaaehtoistehtäviin löytyi paljon, joten potentiaalia vapaaehtoistyölle riittäisi, jos vaan tarve ja kiinnostus kohdennetaan oikein. Näin haastateltavat pohtivat, minkälaiseen vapaaehtoistyöhön he haluaisivat osallistua:

Melkein missä vaan. Mä en hirveesti tiedä, mitä niitä on. Niin mä en myöskään osaa sanoa missä mä voisin olla. Mä osaan sanoa sellaisia missä mä en vielä haluaisi olla. Mut sitten muuten aika lailla oon valmis tekee ja kokeileen mitä vaan ja löytämään sen itelle sopivimman tai sopivimmat. H2

Erilaisiin musajuttuihin, sit tapahtumien järjestämistä, voluilua se on myös vapaaehtoista, se on aivan ihanaa, sit messun tekemiseen voisin osallistua mielelläni. Oikeastaan siis melkein mihin vaan. En keksi oikeastaan mitään vapaaehtoistyötä mitä mä en tekis. H1

En mä osaa oikein sanoo tälleen. Yleensä jos joku sanoo että ”on tällöinen vapaaehtoistehtävä, lähetkö”, niin sit mä oon silleen ”joo”. Jos ei se sodi aikatauluja vastaan. -- Mut varmaan aika lailla mihin vaan mihin taidot riittää ja mihin kykenee. Ja miten voimat ja aikataulut antaa periksi. H3

Suurin osa haastatelluista nuorista aikuisista oli avoimesti kiinnostunut monenlaisista vapaaehtoistehtävistä. Mielekkäiksi vapaaehtoistehtäviksi he mainitsivat esimerkiksi leirien ohjaamisen, musiikkitehtävät, konsertin järjestämisen, tapahtumien ja projektien järjestämisen, pienryhmän ohjaamisen, messun avustamisen, esirukoustehtävät, käytännön järjestelytyöt, Lähetysseurasta kertomisen sekä erilaiset median sisällön tuottamisen tehtävät. Lähes kaikki toiminta, johon nuoret aikuiset Lähetysseurassa osallistuvat, ovat vapaaehtoistoimintaa. Siten on hyvin vaikea, tai kenties tarpeetonkin, vetää rajaa siitä, mikä on nuorten aikuisten toimintaa ja mikä erityisesti vapaaehtoistoimintaa.

Pidempään mukana nuorten aikuisten toiminnassa olleet haastatellut toivoivat Lähetyseuran vapaaehtoistehtäviltä enemmän tavoitteellisuutta ja tuloksellisuutta. He toivoivat tehtävien olevan merkityksellisiä ja oikeasti tarpeellisia tehtäviä, joiden avulla pääsee vaikuttamaan johonkin asiaan, ja toiminnalla olisi nähtävissä selkeä vaikutus. Nuorten järjestötoiminnassa yksi suurimmista toimintaan osallistumisen motiiveista on juuri halu edistää itselle tärkeää asiaa tai yhteistä hyvää (Myllyniemi 2014, 22–23). Yksi haastateltava toivoi pelkän puuhastelun sijaan vapaaehtoistehtäviä, joissa pääsisi itse alusta alkaen suunnittelemaan ja johtamaan kokonaisuuksia.

Osa haastatelluista oli ollut mukana vapaaehtoistoiminnassa, jonka organisoimisessa koki olevan puutteita. Eräs haastateltu osallistui tilaisuuteen, jonne oli etsitty vapaaehtoisia. Yhteydenpitoa vapaaehtoiseen ei ollut, eikä häntä oltu informoitu tehtävistä, aikataulusta, paikasta, kyydeistä tai kustannuksista. Myöskään tilaisuuden työntekijöillä ei ollut tietoa vapaaehtoisen tehtävästä tilaisuudessa. Haastateltu koki vapaaehtoisten ohjaamisen ja informoinnin epäonnistuneen. Toinen haastateltava kertoi erään projektin tehtäväkuvauksen ja tehtävän todellisuuden eronneen toisistaan. Tehtävä aiheutti pettymystä, sillä se ei vastannutkaan sitä, mitä hän oli kuvitellut.

Vapaaehtoistyön suunnitelmallisuus on keskeisessä osassa toiminnan onnistumisessa. Tutkimuksen mukaan järjestöissä, joissa oli laadittu vapaaehtoistyön suunnitelma ja strategia, toiminnan tavoitteet toteutuivat huomattavasti paremmin, kuin niissä järjestöissä, joissa suunnitelmia ei oltu tehty. (Pessi 2011, 192.) Opinnäytetyön haastatelluista nousi esille toive, että Lähetyseuran vapaaehtoistehtävillä olisi selkeä tavoite ja vapaaehtoistyölle olisi selkeä tarve. Haastateltavat haluavat osallistua sellaiseen toimintaan, jossa he tietävät, että heitä tarvitaan ja mitä heidän odotetaan tekevän. Vapaaehtoisten on tärkeää saada kokea, että heidän panostaan tarvitaan ja heidän työllänsä on jokin tarkoitus. Toisinaan haastatelluille vapaaehtoisille oli tullut tunne, ettei heidän panoksellaan ole merkitystä, vaan heitä on pyydetty mukaan vain saadakseen vapaaehtoisia. Eräs haastateltava kuvailee toiveitaan vapaaehtoistyöstä näin:

Jos puhutaan sellaisesta vapaaehtoistoiminnasta, niin sitten se, et sillä on oikeasti jotain merkitystä. Ja sit tavallaan se, että mä oon niinku oikeesti siihen tarpeellinen, eikä sillai että on luotu tällaisia tehtäviä, että me saadaan vapaaehtoisia, mutta oikeasti työntekijä ois voinut tehdä tän ihan yhtä hyvin. Niin se on mulle tärkeätä. H6

Haastatellut Lähetysseuran toiminnassa mukana olevat nuoret aikuiset toivovat erilaisia mahdollisuuksia tehdä vapaaehtoistyötä. Osa haluaa vastuuta, selkeämpiä tavoitteita ja tuloksia. Osa kaipaa tarkempia tehtävänkuvauksia ja valmiita malleja vapaaehtoistoiminnalle. Osa toivoo enemmän tukea ja jaettua vastuuta, jottei toiminta ole itselle liian kuormittavaa. Haastateltavien toiveet ja tarpeet vapaaehtoistyölle olivat hyvin yksilöllisiä. Lähetysseuran toiminnassa mukana olevat nuoret aikuiset ovat halukkaita osallistumaan uusiin vapaaehtoistehtäviin, joten potentiaalia on enemmän kuin Lähetysseuran toiminnassa hyödynnetään. Haastateltavat kuvailevat toiveitaan vapaaehtoistyöstä näin:

Mun mielestä vapaaehtoistyö ei saa olla liian kuormittavaa tai silleen, että ois liikaa vastuuta, tai niinku liikaa paineita. Sen takii se ois hyvä, varmasti moni ottais vastuuta paljon, mäkin ottais paljon, mut ei haluais olla mitenkään yksin vastuussa kaikesta. Sit se on kuitenkin vapaaehtoistyötä, niin se pitää olla niinku H 1

Mä mietin, et Lähetysseuran pitää myös ehkä olla selkeämpi, et mihin niitä vapaaehtoisia halutaan, et se on yksittäisissä jutuissa, nuorisotyössä se on selvää, ne on niinku tarpeellisia. Sit Lähde liikkeelle - kokonaisuus ja se harjoittelu on sellainen selkee kokonaisuus. Mut sit osa siitä mitä mainostetaan ja mihin yritetään saada juttuja, niin mulle tulee sellainen olo, et tässä yritetään saada enemmän vapaaehtoisia sen takia että ois vapaaehtoisia, kuin että meille ois joku oikee tarve. Ja mun mielestä tavallaan täytyy ensin tietää mitä haluaa tehdä, ja tarvitaanko siihen oikeasti vapaaehtoisia, tai se on mun mielestä hassu tavoite et niinku et kehittää vapaaehtoistyötä sen vapaaehtoistyön vuoksi, kun Lähetysseuran toiminnan tarkoitus on kuitenkin edistää oikeudenmukaisuutta ja rauhaa ja muuta maailmalla, eikä edistää sitä että meidän toiminnassa pyöris mahdollisimman monta vapaaehtoista, jolla ei oo mitään tarkoitusta. H6

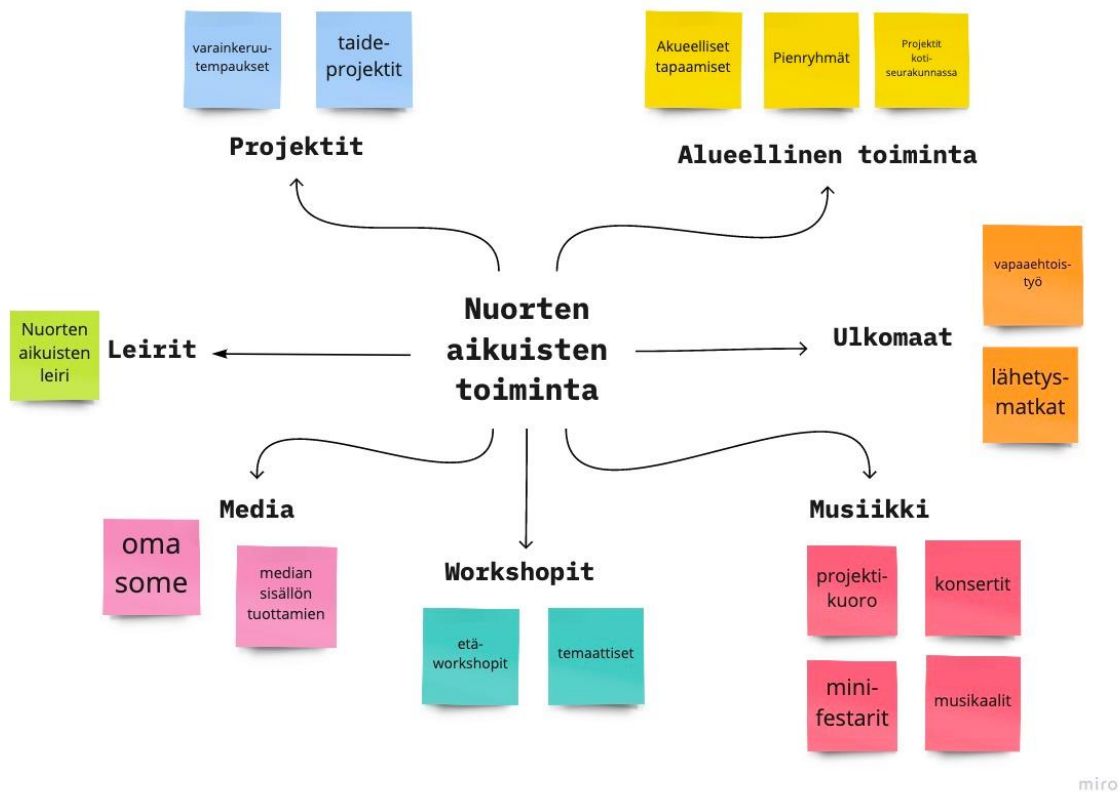
9 TOIMINTAIDEOITA JA KEHITTÄMISEHDOTUKSIA

Opinnäytetyön haastattelujen aineiston analyysin sekä yhteisöllisen ideointipajan ideoiden pohjalta syntyi toimintaideoita Suomen Lähetysseuran toimintaan. Näitä toimintaideoita olen jatkokehittänyt muulla opinnäytetyön aineistolla. Näiden toimintaideoiden sekä luvun 7 esitettyjen tulosten perusteella olen laatinut Suomen Lähetysseuralle kehittämisehdotuksia nuorten aikuisten toimintaan. Toimintamuotoihin ja vapaaehtoistyöhön liittyvät ideat sekä kehittämisehdotukset ovat sovellettavissa myös laajemmin nuoriso- ja järjestötoiminnan ammattikentillä.

Tässä luvussa esittelen toimintaideat ja kehittämisehdotukset sekä lopuksi pohdin opinnäytetyön eettisyyttä ja tulosten jalkauttamista.

9.1 Toimintaideoita Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaan

Suomen Lähetysseuran toiminnassa mukana olevat nuoret aikuiset kaipaavat lisää toimintaa jo olemassa olevien toimintamuotojen lisäksi. Selkeitä suunnitelmia tai täysin valmiita ideoita haastatelluilla ja ideointityöpajaan osallistuneilla nuorilla aikuisilla ei ollut. Haastatteluaineistosta sekä yhteisöllisen ideointityöpajan aineistosta nousi nuorten aikuisten toimintaideoista seitsemän teemaa, jotka ovat leirit, projektit, media, ulkomaat, musiikki, workshopit sekä alueellinen toiminta. Nämä olivat tähän kehittämishankkeeseen osallistuvia nuoria aikuisia kiinnostavia ja innostavia teemoja ja toimintoja. Näitä teemoja olen täydentänyt ja jatkokehittänyt lähetysjärjestöjen, kehitysjärjestöjen ja kristillisten järjestöjen nuorten aikuisten toiminnan alkukartoituksen ideoilla siltä osin, kun ne haastateltavien ja ideointityöpajaan osallistuneiden nuorten aikuisten toiveisiin täsmäävät.

Kaavio 6 Suomen Lähetysseuran toimintaan osallistuvien nuorten aikuisten ideoimat toimintamuodot.

Leirit

Leirit ovat tärkeässä osassa nuorten aikuisten toimintaa Suomen Lähetysseurassa. Leirit ovat vuosien saatossa antaneet monia rikkaita kokemuksia sekä luoneet yhteisöllisyyttä ja merkittäviä ihmissuhteita nuorille aikuisille. Haastatellut nuoret aikuiset pitävät leirejä tärkeänä toimintamuotoja, jossa he saavat tavata samanhenkisiä ihmisiä, viettää aikaa ystävien kanssa, nauttia hyvää musiikkia sekä kokea rukous- ja seurakuntayhteyttä. Nuorten aikuisten leirit ovat asia, joka halutaan ehdottomasti säilyttää Suomen Lähetysseuran toiminnassa. Yksi haastateltava toivoi leirejä järjestettävän useammin kuin kaksi kertaa vuodessa. Suurin osa oli tyytyväinen kahteen nuorten aikuisten leiriin vuodessa, mutta toivoi enemmän muuta säännöllistä nuorten aikuisten toimintaa leirien lisäksi.

Siis mä ite fiilistelen hulluna leirejä. Mä tiedän myös moni muukin joka vieläkin fiilistelee leirejä. Siinä on sellaista omaa meininkiä. Ja sellainen tietynlainen irti-ototto. Niin ne on kyl tosi hyvii nyt tossa toiminnassa. H5

Jotenkin mä oon sellainen leirifiilistelijä kyllä, ihan sillai kunnolla. Kyllä mua niinku tavallaan (kiinnostaa) semmoinen leiri, ja niitähän on niitä nuorten aikuisten leirejä toki. H4

Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten leirejä pidettiin laadukkaasti tehtynä ja hyvin organisoituna. Haastateltavat nauttivat leirien ilmapiiristä ja spiritualiteetista, ja erityisesti he pitivät lähetystyöntekijöiden vierailuista ja kertomuksista. Yksi haastateltava kaipasi leiriltä sitä, että saa vai tulla, nauttia ja ikään kuin ladata akkuja. Toinen toivoi puolestaan enemmän mahdollisuuksia osallistua leirin tekemiseen. Tärkeäksi koettiin kuitenkin se, että jokainen voisi löytää itselleen sopivia tapoja palvella ja tapoja syventyä Jumalan sanaan. Ensiarvoisen tärkeänä pidettiin sitä, että Jumalan sana ja siihen syventyminen sekä itse Jeesus pysyisi leireillä keskeisenä.

Yksi haastateltava toivoi leireille uusia aiheita ja tietynlaista eteenpäin menemistä. Koska leireillä on mukana Lähde Liikkeelle –koulutus, hän koki leirin aiheiden usein toistavan samoja asioita. Vaikka leirin tutuista aiheista saakin uudenlaisia näkökulmia, toivoi hän kuitenkin saavansa leiriltä enemmän jotakin uutta.

Projektit

Kaikista yleisin toive Lähetyseuran nuorten aikuisten toiminnaksi leirien lisäksi oli erilaiset projektit. Vapaaehtoistoiminta nuorten keskuudessa on yhä useammin satunnaisia projekteja ja tempauksia sekä lyhytkestoista toimintaa (Kansalaisareena 2018). Nuorten aikuisten aktiivisen ja kiireisen elämäntilanteen vuoksi usein tapahtuvaa toimintaa ei Lähetyseurassa niinkään toivottu järjestettävän. Haastatteluihin sekä ideointityöpajaan osallistuneet nuoret aikuiset toivoivat Lähetyseuran toiminnalta tempauksia tai projekteja, joihin voisi sitoutua tietyksi aikaa. Toiveena olisi, että projektilla olisi selkeä alku ja selkeä loppu, jotta tietäisi miten ja kuinka pitkäksi aikaa toimintaan sitoutuu. Kukaan ei toivonut organisoimisvastuuta kokonaan itselleen, vaan projekteja halutaan tehdä yhdessä ryhmänä, vastuuta jakaen. Lyhytkestoisten projektien organisoimiseen nuoret aikuiset ovat valmiita sitoutumaan paremmin kuin säännölliseen toimintaan. Organisoimis- ja järjestelyvastuuta on helpompi kantaa, kun toiminnalla on selkeä tavoite ja lopputulos. Erään haastateltavan sanoin projektiin voi laittaa “all in”, jolloin toimintaan voi paneutua kunnolla ja pääsee nauttimaan myös työn tuloksista. Lyhyempien projektien uskotaan myös tavoittavan uusia, eri ihmisiä mukaan toimintaan.

Projekteilta nuoret aikuiset toivovat itseään kiinnostavia ja Lähetyseuran työn kannalta merkittäviä aiheita. Projektien avulla nuoret aikuiset haluavat vaikuttaa globaaleihin kysymyksiin ja saada toiminnallaan aikaan tuloksia. Projektien toivotaan oikeasti auttavan Lähetyseuran kohteita, esimerkiksi siten, että toiminnalla kerätään huomattava määrä rahaa Lähetyseuran työn kohteelle, sen avulla pystytään valistamaan ihmisiä esimerkiksi ilmastonmuutoksen ja oikeudenmukaisuuden teemoista, tai sen avulla tavoitetaan suuri joukko ihmisiä ja pystytään vaikuttamaan heidän valintoihinsa tai ajatuksiin. Projektin teeman tulisi siis olla tärkeä ja toiminnan tuloksellista. Haastateltavat kuvailevat projekteihin osallistumista näin:

Ehkä siis tavallaan se, että sillä vois jotenkin vaikuttaa, sillä vois tehdä jotain hyvää, ehkä just näihin globaaleihin kysymyksiin liittyen jollain lailla. Että sinne vietäis jotain, tai kerättäis rahaa johonkin tiettyyn tapahtumaan tai tiettyyn paikkaan. Tavallaan ihmisillä on niin hirveästi kaikkea aina kalenterissa, niin jos mä lähtisin mukaan, niin sen täytyis jotenkin olla jotain millä sais aikaan jotain hyvää. Ja että siitä itekin sais jotain, tai näkis että jotain muutosta tapahtuu. H4

Semmoinen, missä saadaan oikeasti aikaan, niin se on. Teoriassa joku kampanja tai joku juttu, missä niinku oikeesti merkittävällä tavalla vaikutetaan, eikä jotain semmoista puuhastelua, vaan että siinä kerätään merkittävä määrä rahaa jollekin asialle tai sitten vaihtoehtoisesti oikeesti tavoitetaan laaja joukko ihmisiä ja vaikutetaan niiden ajatteluun. H6

Mut sit myöskin ihan se, kaikki projektit, kaikki vaan missä voi olla mukana, missä voi oikeesti auttaa, niin voi olla mulle sellaisia tärkeitä juttuja. H2

Siitä mitä projektit pitäisivät sisällään, ei haastateltavilla ollut selkeää näkemystä. Erään haastateltavan mukaan projektiin lähteminen on helpompaa, jos mukana on tuttuja ystäviä Lähetysseuran toiminnasta, eikä se mitä projektissa tehdään, ole silloin niin tärkeää. Jos projektin tekijöitä ei tunne etukäteen, tulisi idean hänen mielestään olla todella hyvä ja tärkeä. Projektin sisällöiltä haastatellut nuoret aikuiset toivovat mielenkiintoista teemaa, ihmisten tapaamista ja yhdessä jonkun asian eteen toimimista. Projektit voisivat olla esimerkiksi Global Action varainkeruutempauksia, joissa kerätään varoja Lähetysseuran kohteeseen erilaisin keinoin. Tapahtuman sisältönä voisi olla vaihdellen musiikkia, ruokaa, tanssia ja asiantuntijoiden puheenvuoroja. Haastateltavat ja ideointityöpajaan osallistuneet ideoivat tempauksia, joita voisi olla esimerkiksi hyväntekeväisyyskonsertti, festarit, musikaali, tanssiesitys, esiintyvä projekti-kuoro, bändi tai varainkeruutempaus, jossa kävellään, juostaan tai vaikka vaelletaan sovittu matka. Vertaisjärjestöjen alkukartoituksessa tuli ilmi myös erityyppisiä nuorten aikuisten projekteja. Näitä olivat esimerkiksi kahvilat ja ruoanlaitto. Tämänlaiset pop up ravintolapäivät tai kahvilat voisivat myös toimia Lähetysseuran nuorten varainkeruuprojekteissa.

Ideointityöpajassa tuli ilmi myös se, että Global action tempauksia on jo suunniteltu useissa nuorten aikuisten leireissä. Kuitenkaan ideat eivät ole päässeet toteutukseen asti. Eräs työpajaan osallistunut oli kokenut aikaisemmin Lähetysseuralle järjestämänsä hyväntekeväisyystapahtuman työlääksi, mutta kuitenkin palkitsevaksi. Koska valmista formaattia tai mallia tapahtuman järjestämiseen ei Lähetysseuralla ole, voi projektin järjestäminen olla työlästä ja kuormittavaa, jos vastuu jää yhden henkilön kannettavaksi. Tapahtuman järjestämiseen toivotaan selkeämpää mallia, kuinka tapahtuman voi järjestää. Projektin tekemiseen osallistuvilta odotetaan myös sitoutumista ja intensiivistä osallistumista. Jos kaikki asiasta kiinnostuneet nuoret aikuiset sitou-

tuvat projektin suunnitteluun ja toteutukseen yhdessä, sekä jakavat käytännön järjestelyvastuuta, voi erilaisia projekteja tai varainkeruutempauksia järjestää säännöllisemmin vuosittain tai puolivuositain.

Musiikki

Sekä haastatteluissa että ideointityöpajassa musiikkitoiminta nousi merkittävästi esille nuorten aikuisten toiminnan ideoinnissa. Musiikkitoiminta on myös tärkeä painotus Suomen Lähetysseuran nuorten toiminnassa. Useat haastatteluun tai ideointityöpajaan osallistuneet nuoret aikuiset toivovatkin projektiluontoista musiikkitoimintaa, jossa voisi olla intensiivinen harjoittelujakso, joka huipentuisi konserttiin tai kiertueeseen. Musiikkitapahtumina ideoitiin minifestareita ja hyväntekeväisyyskonsertteja. Tapahtumilla voidaan kerätä varoja Lähetysseuran kohteeseen tai teemaan, ja pitää esillä nuorille aikuisille tärkeitä asioita, kuten ilmastonmuutoksen pysäyttämistä tai ihmisoikeuksia. Tapahtumat voisivat tuoda tuulahduksia Lähetysseuran kohdemaista, ja niissä voisi olla asiantuntijoita ja lähetystyöntekijöitä puhumassa sekä niissä voitaisiin esittää maailman musiikkia.

Muutamit kehittämishankkeeseen osallistuneet nuoret aikuiset kaipaivat saman tyylistä projektiryhmää kuin nuorille tarkoitettu Cumina, joka on Lähetysseuran vuosittain koottava nuorten soittajien ja laulajien musiikkiryhmä, joka tekee kesällä kiertueen esiintyen seurakunnissa ja seurakunnan tapahtumissa. Ideointityöpajassa nousi esille myös idea musikaalista tai kuoro-työstä. Projektikuoro tai yhtye voisi harjoitella ja esittää esimerkiksi Pekka Simojoen tai Jaakko Löytyn vanhoja musikaaleja. Haastattelussa sekä ideointityöpajassa ideoitiin musiikkitoimintaa näin:

Välillä on kiva järkkää jotain tollasta nuorten aikuisten festariviikonloppu, missä sitten saa ilmoittautua vapaaehtoiseksi, ja siellä voi olla musiikkia tai tanssia tai ruokaa tai ihan mitä vaan, puheenvuoroja ja kaikkee. Joku tällöinen tapahtuma projektiluonteinen ois tosi kiva. Tai silleen, kun on ollut toi Cumina esimerkiksi, niin sellaisella formaatilla, että vanhoja cuminalaisia joku kerää ja tekee konsertin, ja sit siitä menee niinkun Lähetysseuran hyväksi. Ja sit siellä voi olla joku puhuja. Se vois olla hyvä tapa vaikuttaa. Ja jos siihen ottaa mukaan lähetystyöntekijöitä, ketkä on kotimaanjaksolla, siihen saa tuotua helposti niitä globaaleja teemoja. Mä koen, et mun on vaikea vaikuttaa globaalin oikeudenmukaisuuden asioihin, Suomessa, Lähetysseuran sisällä yksin. H1

Ja sitten me mietittiin tota bändi/musatoimintaa. Oikeastaan toi oli hyvä toi cumina nuorille aikuisille. Se oli ainakin mulla siinä se idea. Koska tuntuu, että on vähän vanha menee cuminaan, niin sitten joku semmoinen projektilähtöinen, et niinku kuukausi treenejä, ja sit joku keikka ja tälleen. T5

Alueellinen toiminta

Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toiminnassa on mukana ihmisiä eri puolelta Suomea. Sekä haastatteluissa että ideointityöpajassa tuli esille ajatus alueellisesta toiminnasta. Osallistujat ideoivat pienempiä tapahtumia tai tempauksia eri paikkakunnilla. Aineistosta ilmenee myös toive siitä, ettei Lähetysseuran nuorten aikuisten toiminta jää ainoastaan Helsinkiin, jossa yhdistyksen toimisto sijaitsee ja jumalanpalvelukset järjestetään. Niin pääkaupunkiseudulla kuin muuallakin Suomessa asuvat ehdottivat tapahtumia esimerkiksi suurissa kaupungeissa. Toiveena olisi saada sellaista toimintaa, jonne voisi helposti matkustaa päivässä lähialueilta, ja toiminta olisi siten lyhyen matkan päässä. Toimintaa voisi osallistujien mielestä olla muutaman kerran vuodessa esimerkiksi lauantaina tai sunnuntaina, tai toiminta voisi olla satunnainen suurempi projekti. Lähes kaikki haastateltavat pitivät mahdollisena ajatusta, että tapahtuma järjestettäisiin yhteistyössä oman kotiseurakunnan kanssa. Yhteistyössä olisi mahdollista löytää myös tapahtumalle tilat sekä markkinointiväylä.

Sehän ois tosi siistiä, jos se olis paikallisseurakunnassa tapahtuvaa. -- kyllä mä toki toivoisin että se vapaaehtoistyö ei jäisi vaan pääkaupunkiseudulle vaan se panos, minkä Lähetysseura tässä mahdollisesti, kun sulla on tässä tämmöinen kehitysprojekti, et mitä se tuottaa, niin se ois tosi tärkeätä että se ei ois pelkästään Helsingissä. H4

Me lisättiin toi paikallistason toimintaa eri kaupungeissa, koska nuoria aikuisia on, tässäkin huomaa, että moni on kuitenkin eri kaupungeista. Mutta sitten vois olla ihan mielenkiintosta just jos olis toimintaa just alueellisesti, paikallisesti pääsis näkemään niinku kasvokkain. T1

Osa kehittämishankkeeseen osallistuneista nuorista aikuisista toivoi alueelliselta toiminnalta nimenomaan säännöllistä yhteen tulemistä ja ihmisten kohtaamista. Haastatteluissa tuli esille idea alueellisista nuorten aikuisten teemallisista tapahtumista, ja ideointityöpajassa toivottiin säännöllisiä nuorten aikuisten iltoja. Tapahtumien sisältönä ehdotettiin puhujia, kuten lähetystyöntekijöitä tai muita asiantuntijoita, mielenkiintoisen teeman käsittelyä, tarjoilua, musiikkia,

ihmisten kohtaamista ja hartautta. Nämä illat toimisivat latautumispaikkoina ja ystävien kohtaamisen keskuksina. Illat olisivat myös mahdollisuus kutsua alueen muita nuoria aikuisia seurakuntayhteyteen ja mukaan Lähetysseuran toimintaan.

Jotain pienempiä tapahtumia eri paikkakunnilla, et kaikki ei keskittyis Helsinkiin. Kun siellä on se messu ja siellä on pöhinää. Jotain vois olla vaikka Tampereella, Jyväskylässä, Oulussa pari kertaa vuodessa niitten nyt olevien juttujen lisäksi myös. Vaikka jonain tiettyinä lauantaina jossain, tai lauantaista sunnuntaihin. No majoitus tekee kaikista jutuista aina kalliimpaa, mutta että vaikka lauantaina, niin sitten sinne viittii matkustaakin lähialueilta. -- Jotain tarjottavaa, ja sit joku mielenkiintoinen juttu. Sit sellaista ihmisten tapaamisaikaa. H3

Ois kivaa, et ois jotenkin useammin ehkä säännöllisestikin toimintaa. -- Et ois kiva siis tyyliin joku säännöllinen nuorten aikuisten ilta tyylinen juttu kerran kuussa tai vastaavaa. Ja just mietittiin, et on mielenkiintoista kuulla just lähetystyöntekijöiltä mitä se heidän työ on, ja myöskin silleen ulkomailta tulevilta lähetystyöntekijöiltä, tai kohdemaiden edustajilta. T5

Osa kehittämishankkeessa mukana olleista nuorista aikuisista puolestaan kaipasi alueelliselta toiminnalta enemmän tavoitteellisuutta ja tuloksellisuutta. Heidän mielestään tapahtuma voisi olla seurakunnan ja Lähetysseuran yhteinen projekti, jonka tavoitteena olisi esimerkiksi tukea lähetystyön hankkeita maailmalla, herättää ihmisiä vastuuseen ympäristöstään ja lähimmäisistään, tai tehdä näkyväksi Lähetysseuran työtä ja tuloksia. Alueelliset projektit voisivat olla aikaisemmin kuvattuja varainkeräysprojekteja, konsertteja tai muita tilaisuuksia. Yhteistyö seurakunnan kanssa voisi siten olla esimerkiksi Lähetysseuran nuorten aikuisten järjestämä varainkeruukonsertti tai kahvila, jossa seurakunnan oma nimikkolähetti kertoisi omasta työstään.

Täl hetkellä varmaan vois olla yks sellanen motivoiva tekijä, et ois A niinku lähellä ja B et jos Lähetysseura järjestäis jonkun ison projektin kotiseurakunnan kanssa ja siinä ois joku tapahtuma, niin mua vois kiinnostaa se tavallaan siks, et tää on mun vieressä ja tää on (oma) seurakunta, ja mun mielestä vois olla mielekästä tehdä siellä jotain, ja sit vielä tää Lähetysseura, niin se kombo vois olla mulle kiinnostava. H6

Yksi ideointityöpajan osallistuja ehdotti myös toiminnaksi alueellista nuorten aikuisten ryhmää, jossa tutustutaan Lähetysseuran ulkomaantyöhön ja kohteisiin, kerätään kohteille erilaisilla

tempauksilla varoja, käydään vierailuilla ja tehdään paikallistason ekumeniaa edistävää yhteistyötä. Ryhmät voivat toteuttaa myös tutustumismatkoja Lähetysseuran kohteisiin ja kerätä yhdessä varoja matkaa varten esimerkiksi kirkkokahvituksilla ja muilla tempauksilla. Tämän tyyppisiä ryhmiä voisi toimia laajemminkin eri kaupungeissa. Hän kuvailee oman kotikaupungin nuorten aikuisten toimintaa näin:

Mä oon siis ollut mukana tässä Global action -toiminnassa. Me aloitettiin muutama vuosi sitten, ja me silloin pienellä porukalla aloitettiin ja meillä kyllä kävi silleen, että osa porukasta muutti vähän muualle päin asumaan, et meillä on vähän pienentynyt porukka. Me ollaan kerätty varoja Lähetysseuran projektille erilaisilla tempauksilla, et ollaan tehty kirkkokahvituksia ja ihan kokoonnuttu, tutustuttu Lähetysseuran työhön, on ollut vierailijoita ja muutenkin myöskin käyty mahdollisuuksien mukaan itse vierailulla eri paikoissa tutustumassa, vaikka eri kirkkoihin. Tämmöistä että tutustutaan erilaisiin paikkoihin ja kansainväliseen työhön ja sillai varainkeruuta. Se ois mun mielestä yksi hyvä semmonen. T2

Ulkomaat

Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaan osallistuneet ovat hyvin kiinnostuneita Lähetysseuran ulkomaantyöstä ja mahdollisuuksista osallistua siihen. Haastatellut nuoret aikuiset tunnistavat globaalien oikeudenmukaisuuden haasteita maailmalla ja ovat halukkaita auttamaan ja vaikuttamaan omalta osaltaan. Monet haluavatkin konkreettisesti päästä näkemään, mitä työ työalueella on. Osallistujat olivat kiinnostuneita lähetysmatkoista, joissa he pääsisivät ryhmänä matkustamaan Lähetysseuran kohteisiin, tutustumaan työhön ja konkreettisesti näkemään työn vaikutuksia paikallisessa yhteisössä. Yksi nuorista aikuisista koki erityisesti halua auttaa ja itse osallistua heikommassa asemassa olevien ihmisten olojen parantamiseen. Eräs nuori aikuinen halusi seurata Jumalan kutsua ja toimia siellä missä Jumala kutsuu häntä auttamaan, palvelemaan, rohkaisemaan ja kertomaan Jumalan rakkaudesta.

Useimmat haastateltavat olivat harkinneet Felm Volunteer -vapaaehtoistyöhön lähtemistä, ja yhdellä heistä siitä oli jo kokemusta. Yksi haastateltava haaveili myös lähetystyöhön lähtemisestä. Näitä nuoria aikuisia kiinnosti siis pidempiaikainen vapaaehtoistyö ja oleskelu ulkomailla. Vapaaehtoistyöstä kiinnostuneille nuorille voisi siihen avautua mahdollisuus Felm Volunteer -vapaaehtoistyön kautta.

Ehkä erityinen tapa ois se, että pääsis sinne. Tai pääsis ulkomaille. Mä en uskalla sanoa mitään maata sen takia, että mä tiedän niin huonosti, mutta tavallaan jonnekin missä asiat on niin eri tavalla kuin täällä. Konkreettisesti auttaa ja tehdä. Ja nähdä että pystyy auttaa. Koska se tuntuu jotenkin, kuulee hirveesti, että autetaan täällä ja autetaan tuolla, mut jotenkin kun sitä ei nää, et asiat paranee. Et vois löytää sen toivon siihen, että asiat voi parantua. H2

Sellainen yhteinen varainkeruukin vois olla hyvä myös siihen matkavalmisteluun liittyen. Että ois se porukka, kerätään yhdessä varoja ja sitten ois se matka. Ainakin itestä tuntuu, että ilman tämmöistä yhteistä varainkeruuta voi olla haastavaa lähteä tommoiselle reissulle. Että ei välttämättä oo varaa lähteä, niin se ois helppo tai hyvä semmoinen, että ois yhdessä tommosita talkoilua ja muuta. Sitten ois tämmöinen matka, missä tutustuttais Lähetysseuran työhön siellä maailmalla. T2

Koska kehityshankkeeseen osallistujilla oli tahtoa ilmastonmuutoksen pysäyttämiseen ja vastuulliseen matkustamiseen, voisi ideana olla myös vastuullinen matka lähetyskohteeseen. Matka voitaisiin toteuttaa maata pitkin matkana johonkin lähikohteeseen, kuten Viro, Ranska tai Venäjä. Vertaisjärjestöjen alkukartoituksessa mainittiin toimintamuotona talkooleirit. Talkooleireillä usein valmistellaan ja järjestellään yhdessä talkoolaisten kanssa jokin tapahtuma, tai esimerkiksi kunnostetaan jokin paikka yhdessä. Haastateltavilla nuorilla aikuisilla oli suuri halu saavuttaa toiminnallaan tuloksia ja tehdä jotakin hyödyllistä. Toimintaideana myös Lähetysseuralla voisi olla talkootyönä toteutettu projekti, kuten festivaali, lähetysjuhlat, leiri tai vaikka tilan kunnostus jossakin Lähetysseuran sopimuskohteessa.

Workshopit

Haastatteluihin ja ideointityöpajaan osallistuneet ideoivat nuorten aikuisten toimintaan vuorovaikutuksellisia tapaamisia, jotka voitaisiin järjestää etäyhteyksillä. Korona-aika on lisännyt etätyöskentelyä ja toimimista erilaisilla verkkoalustoilla. Myös yhdistykset ovat siirtäneet toimintaansa verkkoon ja ovat etsineet uudenlaisia osallistumisen tapoja. Lähetysseuran toimintaan osallistuvat nuoret aikuiset asuvat eri puolella Suomea. Monella on myös kiireinen aika-taulu, ja oma jaksaminen matkustaa on vapaa-ajalla usein vähäistä. Työskentely etäyhteydellä antaisi mahdollisuuden osallistua toimintaan eri puolella Suomea omalta kotisohvaltaan.

Seurakunnat ja kristilliset järjestöt tarjoavat jo monenlaisia etähartauksia, joita voi kuunnella kotonaan omalla ajalla. Haastateltavat ja ideointityöpajaan osallistuneet kaipaivat toimintaan kuitenkin vuorovaikutuksellista kontaktia. Haastatteluissa tuli esille idea nuorten aikuisten illoista zoomissa ja ideointityöpajassa ajatus etänä toteutettavista workshopeista. Etäworkshopeilta toivotaan kiinnostavia ja ajankohtaisia aiheita sekä mahdollisuutta keskusteluun ja jakamiseen. Keskustelussa esiin tulleita aiheita olivat kestävään kehitykseen, sukupuoleen, naisten ja lasten oikeuksiin sekä taloudelliseen oikeudenmukaisuuteen liittyvät teemat. Aiheet voivat liittyä myös Lähetysseuran kansainvälisiin hankkeisiin, jolloin ne voisivat palvella myös mahdollisten lähetysmatkojen valmistautumista.

Ja nyt korona aikaan vois olla jotain sellaista etäilyä, missä pääsisi silleen keskustele ihmisten kanssa ja oleen vuorovaikutuksessa. Et kuitenkin netistä löytää kaikkia etähartauksia ja sellaisia, ja mitä voi vaan kattoo, mut jotain sellaisia missä pääsis niinku oleen kontaktissa muihin ihmisiin. T 5

Workshopeja voi hyödyntää myös seurakuntien omaan toimintaan. Etäyhteydet ovat tuoneet seurakuntien nimikkolähetit lähelle, ja heihin voidaan olla välimatkasta riippumatta yhteydessä. Tämä mahdollistaa teemallisen workshopin järjestämisen ja samalla nimikkotyön tunnetuksi tekemisen esimerkiksi seurakunnan nuorten aikuisten toiminnassa. Korona-ajan jälkeen teemallisia workshopeja voi järjestää myös kokoontuen yhteen ajankohtaisen aiheen, keskustelun ja yhdessäolon merkeissä.

Media

Perinteinen vapaaehtoistyö tulee tulevaisuudessa muuttamaan muotoaan erityisesti netissä tapahtuvan toiminnan lisääntymisenä (Puumalainen & Rissanen 2016, 6). Media ja sen sisällön tuottaminen kiinnostaa Suomen Lähetysseuran toiminnassa olevia nuoria aikuisia. Ideointityöpajassa tuli esille ajatus nuorten aikuisten omasta sosiaalisen median kanavasta. Sen kautta olisi mahdollista tiedottaa nuorten aikuisten toiminnasta ja vaihtaa kuulumisia. Oma some-kanava kuitenkin vaatii sisältöä ja toimintaa tulisi olla runsaasti. Nuoret aikuiset voivat myös keskittyä tuottamaan sisältöä Lähetysseuran muiden kanavien mediaan. Haastatelluilla nuorilla aikuisilla oli kiinnostusta valokuvauksesta, videoiden tekemisestä sekä haastattelujen ja podcastien tekemisestä. Heitä kiinnostaisi tuoda Lähetysseuran työtä ja toimintaa esille muille nuorille aikuisille sosiaalisen median kanavissa. Eräs haastateltava ideoi mediatehtäviä näin:

Mun mielestä esim leiritiimiä vois hyödyntää kätevämmiin myös leirien ulkopuolella. Tai sit silleen, et just esimerkiksi niinku median sisällön tuottamisessa. Mun mielestä sitä vois kehittää niin, että nuoret pääsis jotenkin laajemmin levittämään muille nuorille aikuisille. Ihan vaikka niinku Youtube channel, minkä kautta pysyis aina ottaa teeman tai jonkun jutun, jonkun haastattelun tai podcastin tai ihan mitä vaan. Niin joku tällöinen niinku, koska nykyään ollaan niin mediapainottuneita, niin joku tällöinen vois olla mielenkiintoista tehdä. H1

Mediapainotteista vapaaehtoistoimintaa oli havaittavissa myös alkukartoituksen muissa järjestöissä. Vapaaehtoiset osallistuivat ohjelmien striimaukseen, tekstitykseen ja käsikirjoittamiseen. Someaktiivit jakoivat tietoa järjestöstä ja sen tapahtumista eri sosiaalisen median kanavissa. Lähetysseuran kertominen sosiaalisessa mediassa kuvastaisi hyvin koronajana maailmaa ja lähetystyötä. Nämä tehtävät voisivat palvella myös mediasta kiinnostuneita Suomen Lähetysseuran nuoria aikuisia.

Seuraavassa taulukossa on koottu tämän opinnäytetyön prosessin eri vaiheissa esiin tulleita toimintaideoita tai vapaaehtoistyön muotoja nuorille aikuisille Suomen Lähetysseurassa.

Leirit	Jumalanpalvelus	Järjestely
Nuorten aikuisten leirit Leirien ohjaaminen Esirukous tehtävät Talkootyöt leirillä	Lähetysseuran messu Messuavustus Esirukous tehtävät Musiikkitehtävät	Tapahtumien järjestelyapu Siivousapu Volutoiminta
Musiikki	Workshopit	Lähetysseuran esittely
Hyväntekeväisyys konsertti Festarit Projektikuoro/bändi Musikaali	Etäworkshopit Teemalliset workshopit Kohdekohtaiset workshopit Kirjapiiri Zoom nuorten aikuisten ilta	Esittely festareilla ja kojuilla Seurakuntavierailut Kouluvierailut Muut tilaisuudet Sosiaalinen media
Ulkomaantoiminta	Projektit	Media
Lähetysmatkat Vapaaehtoistyö Vastuulliset matkat Talkoo-leirit	Global action tempaus Teema/ asiantuntija tapahtuma Järjestöjen yhteisprojekti Varainkeruutempaukset Kävely/ juoksu / vaellustempaus	Oma some You tube-kanava Valokuvaus Videot Haastattelut Podcastit Sisällön jakaminen somessa

	Tanssitapahtuma Paikallisseurakunnan projekti Nenäpäivä/ Tasaus keräystempaus Kahvila/ ravintola Projektin ohjaaminen	
Säännöllinen toiminta	Muut	
Alueelliset tapahtumat Alueelliset Global action ryhmät Matkaryhmät Nuorten aikuisten illat Pienryhmän ohjaaminen	Luottamustehtävät Jalkapalloilta	

9.2 Kehittämisehdotukset

Haastatelluille nuorille aikuisille yhteisö ja yhteisöllisyys olivat toiminnassa hyvin merkityksellisiä ja toimintaan motivoivia asioita. Nuoret aikuiset siis pysyvät toiminnassa mukana ja motivoituvat tulemaan yhä uudelleen sen kokemuksen turvin, että ovat osa yhteisöä. Suomen Lähetysseuran tulisi panostaa yhteisöllisyyteen toiminnassa, ja ylläpitää sellaisia toimintamuotoja, joissa nuori aikuinen voi kokea olevansa tervetullut, hyväksytyt ja osa yhteistä joukkoa. Suomen Lähetysseuran toiminnassa mukana olevat nuoret aikuiset pitivät seurakuntayhteyttä ja hengellistä syventymistä toiminnassa merkittävänä. Lähetysseuran tulisi vaalia ja vahvistaa kristittyjen yhteyttä toiminnassa sekä tukea nuoria aikuisia toteuttamaan lähetystehtävää ympärillään arjessa.

Nuorten aikuisten leirit ovat haastateltujen mielestä onnistunut ja tärkeä osa Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaa. Kehittämishaasteena leireille nousi aineistosta sisältöjen uusiutuminen. Koska leireillä on mukana Lähde Liikkeelle-koulutus, jonka osallistujat ovat lähes aina uusia, toistuvat leireillä usein saman tyyppiset teemat. Pitkään toiminnassa mukana olleita palvelisi paremmin leirien sisällöissä eteenpäin meneminen ja uusien aiheiden ja näkökulmien kehittäminen. Suurin osa haastatelluista ja ideointityöpajaan osallistuneista nuorista aikuisista toivoi toimintaa nuorille aikuisille useammin kuin leirit kaksi kertaa vuodessa. Lähetysseura voisi järjestää leirien lisäksi nuorten aikuisten tilaisuuksia muutaman kerran vuodessa.

Tutkimusten mukaan (Kansalaisareena 2018) nuoret aikuiset ovat säännöllistä toimintaa yleisemmin kiinnostuneita projektiluonteisista tapahtumista ja vapaaehtoistehtävistä. Tämä näkyi vahvasti myös haastateltujen ja ideointityöpajaan osallistuneiden toiveissa. Lähetysseuran kannattaisi kehittää projektiluonteisia tapahtumia ja mahdollistaa nuorten aikuisten osallistuminen niihin. Haastatteluihin ja ideointityöpajaan osallistuneet olivat myös kiinnostuneita alueellisesta toiminnasta. He toivoivat toimintaa esimerkiksi suurissa kaupungeissa ja oman kotiseurakunnan yhteydessä. Lähetysseura voisi kehittää yhteistyötä ja toimintamalleja Ev.lut seurakuntien kanssa enemmän myös nuorten aikuisten toiminnan osalta.

Osa haastatelluista nuorista aikuista koki tapahtuman järjestämisen työlääksi ilman valmista mallia tai toimintatapaa. Lähetysseura voisi kehittää projektien tai tapahtumien järjestämisen mallin tai polun, jonka avulla vapaaehtoisten olisi helpompi lähteä projektia järjestämään. Toisinaan projektien järjestelystä kasaantuva vastuu voi olla kuormittava innokkaalle vapaaehtoiselle. Nuoret aikuiset tarvitsevat myös tukea ja ohjausta vapaaehtoistehtäviin, sekä vastuun jakoa tasapuolisemmin osapuolten kesken.

Kiinnostus ulkomaita kohtaan näkyi nuorten aikuisten motiiveissa osallistua toimintaan. Moni haastateltu haaveili ulkomailla tehtävästä vapaaehtoistyöstä. Suomen Lähetysseuralla on Lähde liikkeelle –koulutus, jossa tutustutaan kokonaisvaltaiseen lähetystyöhön ja kirkon kansainväliseen työhön sekä pohditaan omaa kutsumusta. Koulutuksen jälkeen on mahdollista lähteä Felm Volunteer -vapaaehtoistehtäviin Lähetysseuran työalueille eri puolella maailmaa. Koska kansainvälinen vapaaehtoistyö kiinnostaa toiminnassa mukana olevia nuoria aikuisia, ja Lähetysseuralla on jo olemassa laadukas koulutus ja yhteistyöverkosto vapaaehtoistyön tekemiseen, kannattaa Lähde liikkeelle –koulutuksen kehittämiseen ja markkinointiin erityisesti panostaa, jotta nuoret aikuiset löytäisivät mahdollisuuden toimia kansainvälisesti tämän koulutuksen kautta. Tämän lisäksi Lähetysseura voi kehittää erilaisia lyhytaikaisia mahdollisuuksia nuorille aikuisille nähdä ja kokea lähetystyön arkea työalueella esimerkiksi lähetysmatkojen tai talkoiden kautta.

Useampi haastatelluista ei oikein tiennyt, minkälaista vapaaehtoistoimintaa Lähetysseuralla voi toteuttaa. Joku kertoi saaneensa viestiä vapaaehtoistyöstä tietyn toiminnan sähköpostilistalta. Kaikki haastateltavat olivat halukkaita osallistumaan vapaaehtoistehtäviin Lähetysseurassa, ja suurin osa oli halukkaita osallistumaan kaikenlaisiin tehtäviin. Lähetysseuran tulisi kehittää

viestintää, jotta mahdollisemman monella olisi mahdollisuus löytää informaatiota vapaaehtois-
mahdollisuuksista. Nuoret aikuiset nostivat ideointityöpajassa esille toimintaan osallistumisen
yhdenvertaisuuden. He toivoivat, että informaatio ja kutsu toimintaan tulisi kaikille avoimessa
foorumissa. Suomen Lähetysseuran tulisi panostaa toiminnan yhdenvertaisuuteen. Jokaisella
tulisi olla mahdollisuus löytää informaatiota toiminnasta ja osallistua toimintaan ilman, että
toiminta vaatisi erityisosaamista, olisi vain tietyn kaveriporukan piirissä, tai kutsu tulisi vain
tietyille henkilöille.

Merkittävä syy suomalaisten nuorten vapaaehtoistyöhön osallistumattomuuteen on se, ettei
heitä ole pyydetty mukaan (Grönlund & Yeung 2005, 118). Opinnäytetyön haastattelussa tuli
myös esille, että eräälle vapaaehtoiselle oli merkittävää se, että häntä oli pyydetty vapaaehtois-
tehtäviin mukaan. Lähetysseura voisi rohkeasti kannustaa ja pyytää toimintaan osallistuvia nuo-
ria aikuisia mukaan myös muun toiminnan vapaaehtoistehtäviin. Kutsuminen vahvistaa tun-
netta siitä, että toimintaan kutsuttua halutaan mukaan ja häntä arvostetaan.

Vapaaehtoistyötä tarkastelevassa tutkimuksessa vapaaehtoisten itsensä mielestä kaikkein tär-
keintä vapaaehtoisten tukemisessa ovat myönteinen viesti, palaute ja kiitos. Järjestöjen yleisim-
min käyttämät keinot vapaaehtoisten tukemiseen ovat virkistystilaisuudet, opastukset ja vapaa-
ehtoisten koulutus (Pessi 2011, 197.) Muutama opinnäytetyön haastateltu oli kohdannut haas-
teita vapaaehtoistoiminnan ohjauksessa ja koordinoimisessa. Viestintä työntekijöiltä vapaaeh-
toisille sekä myöskin työntekijöiltä toisille työntekijöille oli takkuillut. Kehittämistarpeena Lä-
hetysseuralla olisi vapaaehtoisten ohjaaminen ja informoiminen vapaaehtoistehtävistä sekä va-
paaehtoistehtävien tavoitteiden ja tarkempien tehtävänkuvausten laatiminen. Jotta vapaaehtoi-
set eivät tunne oloaan tarpeettomiksi, toiminnan järjestäjien tulisi tarkemmin miettiä, tarvi-
taanko tehtävään vapaaehtoista, mihin asioihin tai tehtäviin vapaaehtoista tarvitaan, mitkä ovat
hänen työtehtävänsä ja mitä häneltä tehtävässä odotetaan.

Nuorilla aikuisilla on hyvin erilaisia toiveita vapaaehtoistehtävistä ja toimintaan osallistumisen
roolistaan. Toiset haluavat osallistua toiminnan suunnitteluun, koordinoimiseen ja toteuttami-
seen kokonaisvaltaisesti, toiset haluavat olla mukana yhdessä toteuttamassa ja toiset haluavat
vain tulla mukaan nauttimaan valmiista toiminnasta. Lähetysseuran tulisi tarjota erilaisia mah-
dollisuuksia toimintaan osallistumiseen ja toteuttamiseen. Tehtäviä niille, jotka haluavat ottaa
vastuuta, johtaa ja kehittää projekteja, sekä niille, jotka haluavat valmistella toimintaa ryhmänä

sekä niille, jotka haluavat olla osallistujina. On tärkeää nähdä vapaaehtoistyön monimuotoisuus, laajakirjoisuus, monivärisuus ja moniäänisyys (Pessi 2011, 181). Projektien sisällä järjestäjien tulisi myös kanavoida vapaaehtoisten osaamista, mielenkiinnon kohteita ja taitoja paremmin. Toisilla on musikaalisia taitoja, toisilla teknillisiä ja toiset ovat taitavia sosiaalisesti. Vapaaehtoisia motivoi enemmän, kun toiminta on heitä itseään erityisesti kiinnostavaa (Vesalampi 2017, 42.) ja he pääsevät toteuttamaan itseään (Aaltonen & Juntunen & Martela & Pessi & Syrjänen 2017, 112–113.).

9.3 Eettisyys ja tulosten jalkauttaminen

Opinnäytetyössäni olen noudattanut ammattikorkeakoulun opinnäytetöiden Eettisiä suosituksia sekä Tutkimuseettisen neuvottelukunnan hyvän tieteellisen käytännön ohjetta. Tutkimuksessa keskeiset eettiset periaatteet ovat tutkittavan itsemääräämisoikeuden kunnioittaminen, vahingoittamisen välttäminen sekä yksityisyyden suoja ja tietosuoja (Kuula 2011, 60). Tämä opinnäytetyö on perustunut tutkittavien vapaaehtoisuuteen, ja kaikki osallistujat ovat itse ilmoittautuneet mukaan tähän kehittämishankkeeseen. Haastatteluihin osallistuneita on informoitu ja kutsuttu mukaan sähköpostilla ja Facebook-päivityksellä, jossa on informoitu opinnäytetyön aiheesta, tavoitteesta, aikataulusta, kerättävien tietojen käytöstä ja hävittämisestä sekä opinnäytetyön anonymiteetistä. Tämä saatekirje on opinnäytetyön liitteenä. Kävimme samat asiat läpi myös haastattelun alussa, ja osallistujat antoivat suostumuksensa opinnäytetyöhön osallistumiseen.

Laadimme opinnäytetyön tekemisestä minun, tilaajatahon ja ohjaavan opettajan kanssa opinnäytetyösopimuksen, jossa sovimme opinnäytetyön tavoitteista, toteutuksesta, menetelmistä, aikatauluista, ohjauksesta ja kustannuksista. Opinnäytetyössä olen kiinnittänyt huomiota osallistujien yksityisyyden suojaan, tietosuojaan sekä aineiston anonymisointiin. Tutkittavien anonymiteetin säilyttäminen on keskeinen tutkimuseettinen normi, joka perustuu tietosuojalainsäädäntöön, jonka lähtökohtana on suojata ihmisten yksityisyyttä (Kuula 2011, 75). Olen poistanut aineistosta kaikki tiedot, jotka viittaavat osallistujien ikään, paikkakuntaan, ammattiin tai muuhun, josta osallistujat voitaisiin tunnistaa. Sen takia olen poistanut myös joistakin suorista lainauksista sanoja tai lauseita. Opinnäytetyöhöni osallistui kuusi haastateltavaa ja kuusi ideointityöpajaan osallistunutta nuorta aikuista. Osallistujien määrä on melko vähäinen. Tämän opinnäytetyön lähestymistapana on tapaustutkimus, joten sen tarkoituksena on ymmärtää ja kuvailla

syvällisesti ja yksityiskohtaisesti tutkittavaa ilmiötä. Opinnäytetyön tulokset eivät siis ole yleistettävissä. Opinnäytetyössä laadittuja toimintaideoita ja kehittämissuhteita voidaan kuitenkin hyödyntää muiden järjestöjen ja seurakuntien toiminnassa.

Tämän kehittämishankkeen sisällöt ovat asioita, joita pohditaan monessa muussakin yhdistyksessä ja seurakunnassa. Kuinka tavoittaa nuoria aikuisia? Kuinka saada lähetystyön toimintaan nuoria aikuisia, kun lähetystyön tukijat seurakunnissa ikääntyvät, ja nuoret aikuiset erkaantuvat seurakunnista? Näiden kysymysten kanssa painii moni muukin kristillinen järjestö ja seurakunta. Tämä kehittämishanke valottaa lähetystoiminnan merkityksellisyyttä nuorille aikuisille ja kertoo minkälaiset asiat motivoivat nuoria aikuisia osallistumaan lähetysjärjestön toimintaan. Kehittämishanke tarjoaa erilaisia toimintaideoita, joita voi soveltaa oman seurakunnan tai järjestön toimintaan.

Kehittämishankkeessa tuli ilmi, että Suomen Lähetysseuran toiminnassa mukana olevat nuoret aikuiset ovat kiinnostuneita Lähetysseuran ja kotiseurakunnan yhteistyöstä. Moni halusi toimintaa alueellisesti sekä projekteja kotiseurakunnassa. Suomen Lähetysseuran yhteistyökumppaneina on 93 % Suomen evankelis-luterilaisen kirkon seurakunnista (Suomen Lähetysseura 2020c, 32). Vapaaehtoistyötä tehdään juuri seurakuntien kautta, ja siksi olisi äärimmäisen tärkeää viestiä kehittämishankkeen toimintaideoista myös seurakuntiin ja niiden lähetystyöstä vastaaville työntekijöille.

Suomen Lähetysseura järjestää seurakuntien lähetystyöstä vastaaville työntekijöille Aamukahvit –tilaisuuksia, joissa keskustellaan työalan asioista ja jaetaan kokemuksia. Esittelen omia kehittämistehtävän tuloksiani Aamukahveilla alkusyksystä 2021. Jaan nuorten aikuisten toimintaideoita sekä toiminnan kehittämissuhteita muiden lähetystyöstä vastaavien työntekijöiden käyttöön.

10 YHTEENVETO

Opinnäytetyö Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten toiminnasta, motiiveista ja toiminnan merkityksellisyydestä on ollut monimenetelmällinen, luova, opettava ja ennen kaikkea syvemmälle katsova matka. Se on avannut todellisuutta yhdestä joukosta, Suomen Lähetysseuran nuorista aikuisista. Ja kuitenkin se on vain raapaissut pintaa. Opinnäytetyön tekeminen on avannut hitusien siitä, mitä on olla Lähetysseuralainen. Lähetysseuralaisuus näyttäytyy yhteisönä, merkityksellisenä tekemisenä, hengellisenä levähdyspaikkana, suureen Jumalan missioon osallistumisena ja ennen kaikkea pitkäaikaisena ystävytenä.

Mikä on salaisuus siihen, että nuoret aikuiset haluavat vuodesta toiseen palata Päiväkumpuun ja nuorten aikuisten toimintaan? Mikä motivoi Lähetysseuran nuoria aikuisia osallistumaan toimintaan? Tämä opinnäytetyö antoi vastauksia siihen kysymykseen. Lähetysseuran nuoria aikuisia vetää puoleensa yhteisöllisyys sekä ihmisten kohtaaminen ja ystävät. Toiminnassa voi kokea kuuluvansa joukkoon ja viettää aikaa saman arvopohjan jakavien ihmisten kanssa. Monessa tutkimuksessa on havaittu juuri ystävien, ihmisten tapaamisen ja yhdessä olemisen motivoivan nuoria järjestö- ja vapaaehtoistoimintaan (mm. Myllyniemi 2014, 21; Young 2002, 14.)

Kenties suurimpana motiivina nuorten vapaaehtoistyöhön osallistumiseen Suomessa on halu auttaa (Grönlund & Pessi 2008, 129; Myllyniemi 2014, 21. ym.). Myös Lähetysseuran nuorten aikuisten motiivina osallistua toimintaan on halu auttaa ja tehdä hyvää. Nuoret aikuiset haluavat auttaa, palvella ja rohkaista muita. Erityispiirteenä juuri Suomen Lähetysseuran toimintaan motivoivana tekijänä nuorilla aikuisilla on halua auttaa globaalisti. Opinnäytetyöhön osallistuneet haluavat toiminnallaan auttaa heikoimmassa asemassa olevia maailmalla. Se erottaa heidät moneen muun järjestöaktiivin motiiveista, ja kertoo Suomen Lähetysseuran olemuksesta humanitaarisen avun järjestönä.

Kolmas opinnäytetyön esille tuoma motivaatiotekijä liittyy juuri Suomen Lähetysseuran tehtävään kirkon kansainvälisen työn toimijana. Kiinnostus ulkomaihin motivoi nuoria aikuisia osallistumaan toimintaan. Haastatellut nuoret aikuiset haaveilevat kansainvälisestä vapaaehtoistyöstä tai matkustamisesta lähetystyön kohdemiin. He ovat hyvin kiinnostuneita lähetystyöntekijöistä ja heidän tarinoistaan maailmalla. Kiinnostus ulkomaihin luo erityispiirteen juuri Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten motiiveihin.

Opinnäytetyössä havaitsin, että toisinaan on vaikea erottaa motivaatiota ja merkityksellisyyttä toisistaan. Käsitteet ovat limittäisiä ja toisinaan myös päällekkäisiä. Monet merkitykselliset asiat olivat juuri niitä asioita, jotka motivoivat nuoria aikuisia toimintaan. Yhteisöllisyys koettiin Lähetysseuran toiminnassa sekä motivoivaksi asiaksi että merkitykselliseksi asiaksi. Merkityksellistä nuorille aikuisille oli erityisesti kuuluminen yhteisöön, kokemus hyväksytyksi tulemisesta ja merkittävien ihmissuhteiden löytyminen. Nämä ilmiöt ovat yleisesti tunnettuja merkitystekijöitä. Yhteisö, yhteenkuuluvuus ja yhteys toisiin ihmisiin näyttyy merkitystä luovana tekijänä myös muissa tutkimuksissa (Aaltonen, Juntunen, Martela, Pessi & Syrjänen 2017, 116–122; Dekas, Rosso & Wrzesniewsk 2010, 113–116; Boberg 2020, 51–64. ym).

Lähetysseuran nuoret aikuiset kokivat merkitykselliseksi myös uuden oppimisen itsestään, toisistaan, maailmasta ja Jumalasta. He oppivat uusia asioita itsestään, toisten kanssa yhteydessä olemisesta, pyhän läsnäolosta sekä erilaisista kulttuureista. Uuden oppiminen ja maailman avartuminen ovat yleisesti suuria motivaation ja merkityksellisyyden lähteitä nuorille erilaisessa järjestö- ja vapaaehtoistoiminnassa (Myllyniemi 2014, 22–23; Grönlund 2017, 108.) Se mikä eroaa merkityksellisyyden kokemuksessa Suomen Lähetysseuran nuorten aikuisten ja monien muiden järjestötoimijoiden kesken on se, että Lähetysseuran nuorille aikuisille hengellisyys ja kristittyjen yhteys korostuivat merkityksellisenä asiana. Lähetysseuran toiminta koetaan hengelliseksi kodiksi, jossa nuoret aikuiset saavat kohdata yhdessä Jumalaa, kasvaa kristittynä ja kokea seurakuntayhteyttä. Tämä kertoo myös siitä, että kyseessä on kristillisen arvopohjan jalkava järjestö.

Mielestäni koko opinnäytetyön halki kulki kantava ajatus tärkeästä ja merkityksellisestä toiminnasta, suuremmassa tehtävässä mukana olemisesta. Nuoret aikuiset halusivat toiminnallaan tehdä jotain tärkeää, jolla on tarkoitus ja joka hyödyttää jotain. Monessa merkityksellisyyttä käsittelevässä tutkimuksessa on havaittu halun toimia suurempaa tarkoitusta tai päämäärää varten olevan suuri merkityksellisyyden lähde (Aaltonen ym. 2017, 116–122; Dekas ym. 2010, 113–115.) Omaleimaista Lähetysseuran toiminnassa on tarkoituksen missionäärinen olemus. Toiminnalla halutaan osallistua suureen Jumalan suunnitelmaan, Jumalan lähetykseen, toimimalla Jumalan käsinä ja jalkoina maailmassa rukoillen, palvelen toisia ja kertoen Jeesuksesta.

Opinnäytetyön tulokset osoittavat, että Lähetysseuran nuorille aikuisille hengellisyys on tärkeää ja he osallistuvat uskonnolliseen toimintaan. Lähetysseuran nuoret aikuiset kuuluvat siis

siihen viidesosaan nuorista aikuisista, jotka pitävät uskoa tärkeänä, ja osallistuvat uskonnolliseen toimintaan. Jenni Hyvösen (2006) nuorten aikuisten spirituaalisen elämän jaottelun mukaan Lähetysseuran toiminnassa olevat nuoret aikuiset liittyvät kaikista vahvimmin herätyskristillisen spiritualiteetin määritelmään. Haastatellut nuoret aikuiset olivat sitoutuneita uskonnolliseen yhteisöön, ilmensivät uskoa toiminnan taustalla ja heillä oli aktiivinen hengellisen elämän harjoittaminen. Osittain haastatellut toivat esiin myös ideologisia tulkintoja kristinuskosta esimerkiksi luonnonsuojelun merkityksen kautta. Lähetysseuran nuoret aikuiset voivat siten omaksua myös ideologisen spiritualiteetin.

Opinnäytetyön tulokset osoittavat, että Suomen Lähetysseuran toiminnassa olevat nuoret aikuiset toivovat muutakin toimintaa nuorten aikuisten leirien lisäksi. Kaikkein eniten nuoria aikuisia kiinnostavat globaalin oikeudenmukaisuuden ja tasa-arvon sekä ilmaston ja ympäristönsuojelun kysymykset. Myös aikaisemman tutkimuksen mukaan nuoria aikuisia huolestuttavia tai järjestössä vaikuttamisen taustalla olevia syitä ovat ilmastonmuutos sekä ihmisoikeudet (Mehänen ym. 2017, 64–65; Myllyniemi 2014, 59–61). Lähetysseuran nuoria aikuisia kiinnostavat myös hengelliset kysymykset, ja heidän toiveenaan on, että toiminnan keskiössä pysyisivät kristilliset sisällöt.

Haastatelluille nuorille aikuisille oli tärkeää Lähetysseuran ajatus kokonaisvaltaisesta lähetystyöstä. Heille oli tärkeää, että Lähetysseura tekee samalla sekä humanitaarista avustamista että Jeesuksesta julistamista. Lähetysseuran kansainvälisessä työssä ihminen kohdataan kokonaisvaltaisesti niin ruumiillisena, henkisenä kuin hengellisenäkin. Kokonaisvaltaisen lähetysnäyn mukaisesti ihminen on yksi kokonaisuus, jossa yhdistyvät fyysinen ja hengellinen sekä yksityinen ja yhteisöllinen, joten ihmistä autettaessa otetaan huomioon niin hänen materiaaliset kuin hengelliset tarpeetkin (Ahonen 2000, 101). Lähetystyössä ei siis erotella rakkauden tekoja ja hyvän sanoman julistamista, vaan ne kuuluvat yhteen.

Opinnäytetyö vahvisti monissa tutkimuksissa esiin tulleen seikan (Kansalaisareena 2018), että nuoret aikuiset toivovat säännöllistä toimintaa useammin juuri projektiluontoisia ja lyhytaikaisia tapahtumia. Nuorten aikuisten elämässä opiskelut, työ, harrastukset, ystävät ja vapaa-aika täyttävät kalenterin, eikä mahdollisuutta tai halukkuutta säännölliselle sitoutumiselle juurikaan ole. Nuorten aikuisten toiminnan tulee haastateltavien mielestä olla myös mielekästä ja muka-

vaa. Tärkeää on yhdessäolo samanhenkisten ihmisten kanssa. Toiminnalta Lähetysseuran nuoret aikuiset toivovat erityisesti merkityksellistä tekemistä, ja sitä, että he voivat toiminnallaan edistää itselleen tärkeitä asioita. Toisaalta näen nuorten aikuisten toiveissa myös ristiriitaisuuden. Useat haastateltavat toivovat merkityksellistä, tärkeää sekä tuloksellista toimintaa ja vapaaehtoistyötä. Toisaalta monen asian onnistuminen vaatii tylsiä käytännön tehtäviä onnistuakseen, kuten siivoista, järjestelyä, tiskausta, mainostamista ja niin edelleen. Olisi tärkeää myös painottaa näiden tehtävien tärkeyttä.

Pääasiassa haastatellut nuoret aikuiset ovat hyvin avoimia monenlaiseen vapaaehtoistyöhön Suomen Lähetysseurassa, ja useampi osa oli halukas osallistumaan mihin vaan vapaaehtoistehtävään. Nuorilla aikuisilla oli kuitenkin melko vähän tietoa, minkälaisia vapaaehtoistehtäviä on tarjolla. Tutkimusten mukaan kolminkertainen määrä nykyisten aktiivien joukkoon verrattuna olisi kiinnostunut aktiivisesta osallistumisesta uskonnolliseen toimintaan (Niemelä 2006, 52–53), ja merkittävä vapaaehtoistyöhön osallistumattomuuden syy on se, ettei toimintaan ole pyydetty (Grönlund & Young 2005, 188; Myllyniemi 2014, 23–24). Lähetysseuran toiminnassa mukana olevissa nuorissa aikuisissa on siis nykyistä enemmän potentiaalia toimimaan Lähetysseuran vapaaehtoistoiminnassa. Suomen Lähetysseuran tulisi rohkeammin ja tasapuolisesti kutsua nuoria aikuisia vapaaehtoistehtäviin. Kehittämisehdotuksena Lähetysseuran tulisi vahvistaa vapaaehtoisten ohjaamista ja koordinoimista, viestintää sekä tehtävien tavoitteellisuutta ja tehtävänkuvausten määrittelyä. Lähetysseuran tulisi myös mahdollistaa nuorten aikuisten osallistuminen erilaisiin tehtäviin, sillä nuorten aikuisten tarpeet ja toiveet tehtävistä ja niiden vastuullisuudesta vaihtelivat.

Haastatteluihin sekä ideointityöpajaan osallistuneet nuoret aikuiset toivovat lähetysseuran toiminnalta projekti- ja tempausluonteisia tapahtumia, musiikkitoimintaa, nuorten aikuisten leirejä, ulkomaan toimintaa, median sisällän tuottamista, alueellista toimintaa sekä teemallisia workshoppeja. Nuorten aikuisten toiveet toiminnan organisoivasta tahosta vaihtelevat suuresti. Toiset toivovat juuri Lähetysseuran tai paikallisseurakunnan työntekijän kantavan organisointivastuun, ja toiset puolestaan haluavat itse organisoida ja suunnitella toimintaa. Tässä olisi mielestäni järkevää arvioida työntekijöiden panoksen kannattavuutta. Kuinka paljon kannattaa käyttää työntekijöiden aikaa ja resursseja toiminnan aktiiviseen ohjaamiseen sen sijaan, että koordinoisi ja tukisi itseohjautuvia vapaaehtoisia organisoimaan toimintaa?

Ulkomaantyö on keskiössä Lähetysseuran toiminnassa. Nuoret aikuiset toivovat pääsevänsä tutustumaan ja osallistumaan työalueella tehtävään työhön. Felm Volunteer- vapaaehtoistyö tarjoaa oivan mahdollisuuden tähän kokemukseen. Nuorten aikuisten lähetysmatkat sen sijaan vaativat suuren työpanoksen ja järjestelyn niin Suomessa kuin kohdemaassa. Varsinaisen auttamistyön toteutuminen lyhyellä ryhmämatkalla on vähäistä. Ja jotta matka hyydyttäisi paikallisia yhteisöjä, tulisi matkan hinnan olla melko korkea. Mielestäni ryhmämatkoja järjestettäessä on tärkeää pohtia työntekijöiden työpanoksen ja matkan kustannuksen suhdetta matkalta saatun hyötyyn. On toki selvää, että matka lähetystyön kohdemaahan kasvattaa ja hyödyttää suuresti matkalle lähtijää, sillä matkan tuomaa kokemusta ei voida arvottaa tai laskea millään tavalla. Opinnäytetyöhön osallistuneet nuoret aikuiset olivat myös hyvin kiinnostuneita ympäristökysymyksistä. On tärkeää myös pohtia matkojen vastuullisuutta. Lentomatka maailman toiselle puolelle tuottaa suuren hiilijalanjäljen.

Nuoret aikuiset ovat hyvin sitoutuneita ja aktiivisia osallistumaan Suomen Lähetysseuran toimintaan. He ovat myös kiinnostuneita kertomaan Lähetysseurasta ja sen toiminnasta muille, ja saamaan paikallisseurakunnan nuoria aikuisia mukaan toimintaan. Lähetystyö ei kuitenkaan ole laajasti tunnettua nuorten seurakuntalaisten keskuudessa. Yhä useampi nuori aikuinen etäännyy ja luopuu uskostaan (Kirkon tutkimuskeskus 2019, 2), sekä eroaa kirkosta herkimmin (Ketola & Sohlberg 2020, 57-58, 65). Haasteena on se, miten saada nuoria aikuisia kiinnostumaan Suomen Lähetysseuran toiminnasta ja lähetystyöstä ylipäänsä, kun evankelis-luterilaisten seurakuntien on itsessään vaikea tavoittaa toimintaansa nuoria aikuisia.

Haasteena tässä opinnäytetyöprosessissa oli opintojen ajalle puhjennut koronaviruspandemia. Pandemia esti koko vuodelta leirien ja kontaktillisten tapaamisten järjestämisen. Suunnitelmasani oli toteuttaa ideointityöpaja nuorten aikuisten leirillä toiminnallisena ideointimenetelmänä. Valitettavasti leiriä ei voitu koronatilanteen johdosta järjestää syksyllä eikä keväällä. Vaikka virtuaalinen ideointityöpaja olikin onnistunut, idearikas ja mielenkiintoinen, jäi sen osallistujamäärä huomattavasti alhaisemmaksi kuin leirille oli alun perin ilmoittautunut osallistujia. Aineiston laajuus oli siten itselleni ehkä hieman pettymys, mutta onnistuin mielestäni hyvin löytämään aineistosta nuoria aikuisia puhuttelevia teemoja. Vaikka olin valmistellut ideointityöpajan huolellisesti, olisi yhteistä keskustelua voitu viedä syvemmälle. Jotta ideointityöpajan tuloksista olisi saatu vieläkin enemmän irti, olisin voinut tarttua osallistujien ideoihin tarkemmin lisäkysymyksillä. Haastattelut onnistuivat mielestäni hyvin, ja sain niistä opinnäytetyön

kannalta erittäin oleellista tietoa. Opinnäytetyöni oli hyvin laaja. Tutkimuskysymyksiä oli paljon, ja siten prosessi sisälsi monen asian hallitsemista ja moneen asiaan perehtymistä. Kehittämistyötä olisi voinut rajata enemmän, tutkimuskysymyksiä kaventaa, jolloin yhteen suurempaan kokonaisuuteen olisi voinut syventyä vielä enemmän.

Tämä opinnäytetyö antoi tietoa Suomen Lähetysseuran toimintaan osallistuvien nuorten aikuisten odotuksista toimintaa kohtaan, motiiveista sekä merkitystekijöistä toiminnan taustalla. Opinnäytetyö antoi toimintaideoita ja kehittämissuhteita. Seuraava askel tämän opinnäytetyön jälkeen on lähteä valitsemaan, kehittämään ja toteuttamaan nuorten aikuisten toimintaideoita. Tämän opinnäytetyön pohjalta jatkokehittämissuhteena on mallin tai polun kehittäminen projektin järjestämiseen, vapaaehtoisten organisoimiseen tai esimerkiksi seurakuntien kanssa yhteistyössä toteutettavan tapahtuman järjestämiseen. Yksi jatkokehittämissuhteena voisi olla projektin järjestämisen mallintaminen, jotta vapaaehtoisen olisi helppo järjestää tapahtumaa, ja löytää tarvittava tieto ja tuki sen toteuttamiseen. Toinen kehittämissuhteena voisi olla vapaaehtoisen polun laatiminen, jonka avulla huomioitaisiin vapaaehtoismatka mukaan kutsumisesta kiittämiseen asti. Kolmas jatkokehittämissuhteena tälle opinnäytetyölle on nuorten aikuisten tapahtuman tai tilaisuuden tuotteistaminen. Tehokas ja puoleensavetävä nuorten aikuisten toimintamuoto olisi helppo levittää eri seurakuntiin.

Tutustuttuani Lähetysseuran nuoriin aikuisiin ja nuorten aikuisten toimintaa ajattelen, että toiminnan ydin on kohtaaminen; Jumalan kohtaaminen ja toisten ihmisten kohtaaminen. Kysyttäessä mitä toivoo Lähetysseuran nuorten aikuisten toiminnalta, eräs haastateltava vastasi: “Et jokainen vois löytää tapoja palvella, ja tapoja syventyä.” Sanoisin, että siinä on perustava ajatus Lähetysseuran nuorten aikuisten toimintaa kehitettäessä. Tarjota nuorille aikuisille erilaisia mahdollisuuksia auttaa ja palvella ihmisiä niin ympärillä kuin toisella puolella maailmaa. Samalla antaa nuorille aikuisille mahdollisuuksia syventyä Jumalan sanaan ja kohdata yhdessä Jumalaa rukouksessa.

LÄHTEET

Aaltonen, Tapio & Ahonen, Pirjo & Sahimaa, Jaakko 2020. Johda merkitystä. (e-kirja). Helsinki: Alma Talent.

Aaltonen, Tapio & Ahonen, Pirjo & Pajunen, Heikki 2015. Merkityksen kokemus. Näkemyksiä ja kysymyksiä. Helsinki: Kustannusosakeyhtiö Auditorium.

Aaltonen, Tapio & Juntunen, Elina & Martela, Frank & Pessi, Anne Birgitta & Syrjänen, Tii 2017. Myötätunto ja merkityksellisyys työssä. Teoksessa Anne Birgitta Pessi, Frank Martela & Miia Paakkanen (toim), Myötätunnon mullistava voima. Jyväskylä: PS-kustannus. 109–127.

Ahonen, Risto. A 2000. Lähetys uudella vuosituhanella. Maailmanlähetyksen teologiset perusteet. Helsinki: Suomen Lähetysseura.

Ahonen, Risto 2014, Tulevaisuuden kirkko. Helsinki: Suomen Lähetysseura.

Arnett, Jeffrey Jensen 2000. Emerging adulthood. A theory of development from the late teens through the twenties. *American Psychologist* 5/200, 469–480.

Arnett, Jeffrey Jensen 2015. Emerging adulthood. The Winding Road from the Late Teens Through the Twenties. Second Edition. Oxford University.

Boberg, Saga 2020. ”Yhtä tärkeä kuin syöminen tai liikunta.” Hengellisyyden merkitys nuoren aikuisen henkiselle hyvinvoinnille. Pro gradu -tutkielma. Itä-Suomen yliopisto, teologian osasto, Läntinen teologia.

Braun, Virginia & Clarke, Victoria 2006. Using thematic analysis in psychology, *Qualitative Research in Psychology*, 3:2, 77-101.

Cnaan, Ram. A & Grönlund, Henrietta & Hu, Ming & Knorre, Boris & Kumar, Pradeep & Kinoti, Meme. D & Pessi, Anne Birgitta & Smith, David H. & Zrinščak, Sinisa (2016). Volunteering in Religious Congregations and Faith-Based Associations. Teoksessa. H. Smith, R. A. Stebbins, & J. Grotz (toim.), *Palgrave Handbook of Volunteering, Civic Participation, and Non-profit Associations* .472-494. Palgrave Macmillan. Viitattu 19.4.2021 <https://publications.hse.ru/mirror/pubs/share/folder/2u0vs7lvvi/direct/204052866.pdf>

Dekas, Kathryn H. & Rosso, Brent D. & Wrzesniewski, Amy 2010. On the meaning of work: A theoretical integration and review. *Research in Organizational Behavior*. 30, 91-127.

- Dunderfelt, Tony (toim.) 2004. Elämänkaari psykologia. Porvoo: WSOY
- Eskola, Jari & Suoranta, Juha 1998. Johdatus laadulliseen tutkimukseen. (e-kirja). Tampere: Vastapaino.
- Grönlund, Henrietta 2013. Arvot nuorten aikuisten vapaaehtoistoiminnassa. Aikuiskasvatus (1), 28–37.
- Grönlund, Henrietta 2017. Nuoret vapaaehtoisina kirkossa ja yhteiskunnassa. – Tehdään ihmeitä! Osallisuus, vapaaehtoisuus, jäsenyys ja hengellisyys isostoiminnassa. Teoksessa: Kokkonen, Jarmo (toim.) TEHDÄÄN IHMEITÄ! Osallisuus, vapaaehtoisuus, jäsenyys ja hengellisyys isostoiminnassa. Helsinki: Diakonia-ammattikorkeakoulu, 107–124.
- Grönlund, Henrietta & Pessi, Anne Birgitta 2008. Osallisuuden asenteet ja teot – Nuoret ikäryhmät vapaaehtoistoiminnassa. Teoksessa Autio, Minna & Eräranta, Kirsi & Myllyniemi, Sami (toim.) POLARISOITUVA NUORUUS. Nuorten elinolot – vuosikirja 2008. Nuorisotutkimusverkosto. Nuorisoasiainneuvottelukunta. Sosiaali- ja terveystieteiden tutkimuskeskus (STAKES). 127–137.
- Grönlund, Henrietta & Pessi, Anne Birgitta 2012. Vapaaehtoistoiminnan itseisarvo. Teoksessa Sini Hirvonen & Satu Puolitaival (toim.). Vapaaehtoistoiminnan arvo. Kansalaisareenan julkaisu 2/2019. 116–123.
- Hakanen, Tiina & Myllyniemi, Sami & Salasuo, Mikko (toim.) 2019. Oikeus liikkua. Lasten ja nuorten vapaa-aikatutkimus 2018. Opetus- ja kulttuuriministeriö. Valtion liikuntaneuvosto. Valtion nuorisoneuvosto. Nuorisotutkimusverkosto. Viitattu 6.10.2020. <https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2019/02/Lasten-ja-nuorten-vapaa-aikatutkimus-Oikeus-liikkua.-Verkkojulkaisu.pdf>
- Hauta-aho, Henna & Tornivaara, Sanna-Maaria 2009. Kirkosta kiinni! Suomen evankelis-luterilaisen kirkon Kirkkohallitus ja Kirkkopalvelut ry. Helsinki: Kirjapaja.
- Heiskanen, Tuula & Leinonen, Minna & Otonkorpi-Lehtoranta, Katri 2017. Kyselyhaastattelu. Teoksessa Matti Hyvärinen, Pirjo Nikander ja Johanna Ruusuvuori (toim.) Tutkimushaastattelun käsikirja. Tampere: vastapaino. 67–87.
- Helin, Kari 2015. Hiljaiset esiin. Blogi 9.12.2015. Luontaiset taipumukset™. Viitattu 1.11.2020. <https://luontaisettaipumukset.fi/2015/12/09/hiljaiset-esiin/>

Hyvönen, Jenni 2006. Urbaanin kristityn nuoren aikuisen spiritualiteetti. Teoksessa Mikkola, Teija & Niemelä, Kati & Pettersson, Juha (toim.). URBAANI USKO. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 96. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus. 84–103.

Hytönen, Maarit & Ketola, Kimmo & Salminen, Veli-Matti. Arjen uskonnolliset käytännöt. Teoksessa Hanna Salomäki & Maarit Hytönen & Kimmo Ketola & Veli-Matti Salminen & Jussi Sohlberg (toim.). Uskonto arjessa ja juhlassa. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2016–2019. Kirkon tutkimuskeskus. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 134. 147–180.

Jarenko, Karoliina & Martela, Frank 2015. Draivi. Voiko sisäistä motivaatiota johtaa? Helsinki: Talentum Media Oy

Järvenoja, Hanna & Järvelä, Sanna & Kurki, Kristiina 2018. Motivoidutaan yhdessä. Teoksessa Salmela-Aro, Katariina (toim.) Motivaatio ja oppiminen. Jyväskylä: PS-kustannus. 141–160.

Kansalaisareena 2020. Vapaaehtois- ja vertaistoiminnan määritelmät. Vapaaehtoisuus ja vapaaehtoistoiminta. Viitattu 7.5.2020. <http://www.kansalaisareena.fi/aineistoa/vapaaehtois-ja-vertaistoiminnan-maaritelmat/>

Kansalaisareena 2018. Nuoret Vapaaehtoistyössä 2018. Jeesaan – Nuori vapaaehtoistoiminnassa -tutkimus. Kansalaisareena, Kirkkohallitus & Opetuskeskus Sivis. Viitattu 20.4.2020 http://www.kansalaisareena.fi/ka2016/wp-content/uploads/2019/01/Kyselyn-tuloksia-nuorten-n%C3%A4k%C3%B6kulmasta_10012019.pdf

Ketola, Kimmo 2020. Uskonto ja kulttuurin muutos. Teoksessa Hanna Salomäki & Maarit Hytönen & Kimmo Ketola & Veli-Matti Salminen & Jussi Sohlberg (toim.). Uskonto arjessa ja juhlassa. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2016–2019. Kirkon tutkimuskeskus. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 134. 12–44.

Ketola, Kimmo 2020 a. Uskonnolliset identiteetit ja uskomusmaailma moninaistuvat. Teoksessa Hanna Salomäki & Maarit Hytönen & Kimmo Ketola & Veli-Matti Salminen & Jussi Sohlberg (toim.). Uskonto arjessa ja juhlassa. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2016–2019. Kirkon tutkimuskeskus. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 134. 67–89.

Ketola, Kimmo & Sohlberg, Jussi 2020. Uskonnolliset yhteisöt Suomessa. Teoksessa Hanna Salomäki & Maarit Hytönen & Kimmo Ketola & Veli-Matti Salminen & Jussi Sohlberg (toim.). Uskonto arjessa ja juhlassa. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2016–2019. Kirkon tutkimuskeskus. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 134. 45–66.

- Kirkon tiedotus 2020. Rippikoulu on hyvässä myötätuulessa. Kirkon tiedotarkisto 4.2.2020. Viitattu 9.10.2020 <https://evl.fi/uutishuone/tiedotarkisto/-/items/item/30302/Rippikoulu+on+hyvassa+myotatuulessa>
- Kirkon tutkimuskeskus 2019. Raportti ISSP 2018 kyselystä. Viitattu 10.11.2020. https://evl.fi/documents/1327140/49652598/issp2018_raportti.pdf
- Kirkon tutkimuskeskus 2015. Kirkkoon kuulumisen syyt. Viitattu 19.4.2021. <https://public.tableau.com/profile/kirkon.tutkimuskeskus#!/vizhome/Kirkonjsenyys2015/Kirkonjsenyys2015>
- Kiuru, Noora 2018. Kaveriverkostot ja oppimismotivaatio. Teoksessa Salmela-Aro, Katariina (toim.) Motivaatio ja oppiminen. Jyväskylä: PS-kustannus. 123–140.
- Komulainen, Jyri 2020. Kristinuskon kartasto muuttuu vauhdilla. Artikkel. Poliitikasta-lehti. 22.2.2020
- Kuula, Arja 2011. Tutkimusetiikka. Aineistojen hankinta, käyttö ja säilytys. Toinen painos. Jyväskylä: Bookwell Oy.
- Kuula-Luumi, Arja & Ranta, Juha 2017. Haastattelun keruun ja käsittelyn ABC. Teoksessa Matti Hyvärinen, Pirjo Nikander ja Johanna Ruusuvuori (toim.) Tutkimushaastattelun käsikirja. Tampere: vastapaino. 257–366.
- Laitinen, Hanna & Taavetti, Riikka 2016. Valtakunnalliset nuorisojärjestöt ja nuorten osallistumismahdollisuudet. *Yhtiskuntapolitiikka*, 81 (1). 55–68. Viitattu 11.3.2021: <http://urn.fi/URN:NBN:fi-fe2016060613325>
- Lips-Wiederma, Marjolein & Morris, Lani 2009. Discriminating Between Meaningful Work and the Management of Meaning. *Journal of Business Ethics* (2009) 88, 491–511.
- Mantere, Veikko & Slåen, Torfinn 1996. Tuplatiimi. Opas tehokkaampiin palaverihin. Innotiimi Oy.
- Martela, Frank 2017. Hyväntekeminen inhimillisenä perustarpeena. Teoksessa Anne Birgitta Pessi, Frank Martela & Miia Paakkanen (toim.), Myötätunnon mullistava voima. Jyväskylä: PS-kustannus. 79–104.
- Martela, Frank & Mäkikallio Iida & Virkkunen, Villiam 2017. Itsemääräämisteoria ja psykologiset perustarpeet työssä. Teoksessa Katariina Salmela-Aro & Jari-Erik Nurmi (toim.) Mikä meitä liikuttaa. Motivaatiopsykologian perusteet. Jyväskylä: Ps-kustannus. 3. painos, 80–94.

Marttila, Sari 2020. Blogikirjoitus 05.05.2020. Etänä yhdessä: Näin järjestät ideariihen verkossa. Innokylä. Viitattu 2.11.2020. <https://innokyla.fi/fi/ajankohtaista/etana-yhdessa-nain-jarjestat-ideariihen-verkossa>

Mehtänen, Jouko & Niilo-Rämä Mikko & Nissanen, Virva 2017. Nuorten yhteiskunnalliset tiedot, osallistuminen ja asenteet. Kansainvälisen ICCS 2016 –tutkimuksen päätulokset. ICCS, IEA, Opetus ja kulttuuriministeriö ja Jyväskylän Yliopisto, koulutuksen tutkimuslaitos. Viitattu 20.4.2021.

Moilanen, Teemu & Ojasalo, Katri & Ritalahti, Jarmo 2015. Kehittämistyön menetelmät. Uudenlaista osaamista liiketoimintaan. 3.–4.painos. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Myllyniemi, Sami & Pekkarinen, Elina (toim.) 2019. Vaikutusvaltaa Euroopan laidalla. Nuorisobarometri 2018. Valtion nuorisoneuvosto, Nuorisotutkimusseura, Nuorisotutkimusverkosto, Opetus- ja kulttuuriministeriö. Viitattu 5.5.2020. https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2019/03/NB_2018_web.pdf

Myllyniemi, Sami (toim.) 2012. MONIPOLVINEN HYVINVOINTI Nuorisobarometri 2012. Opetus- ja kulttuuriministeriö, Nuorisotutkimusverkosto/Nuorisotutkimusseura, julkaisuja 127, verkkojulkaisuja 53 Hybridit Nuorisoasiain neuvottelukunta, julkaisuja 46. Helsinki. Viitattu 3.5.2020 https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2013/05/Nuorisobarometri_2012_Verkkojulkaisu.pdf

Myllyniemi, Sami 2014. Vaikuttava osa. Nuorisobarometri 2013. Opetus- ja kulttuuriministeriö. Nuorisoasiain neuvottelukunta. Nuorisotutkimusverkosto. Viitattu 13.10.2010. https://tietoanuorista.fi/wp-content/uploads/2014/02/Nuorisobarometri_2013_lowres1.pdf

Niemelä, Kati 2006. Nuorten aikuisten suhde kirkkoon. Teoksessa Mikkola, Teija & Niemelä, Kati & Pettersson Juha (toim.). Urbaani usko. Nuoret aikuiset, usko ja kirkko. Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja 96. Tampere: Kirkon tutkimuskeskus. 43–65.

Nikander, Pirjo & Ruusuvuori, Johanna 2017. Haastatteluaineiston litterointi. Teoksessa Matti Hyvärinen, Pirjo Nikander ja Johanna Ruusuvuori (toim.) Tutkimushaastattelun käsikirja. Tampere: vastapaino. 367–378.

Pessi, Anne Birgitta 2011. Vapaaehtoistoiminta – Unelmia ja uhkakuvia systeemiällyn näkökulmasta. Kansalaisyhteiskunta 2 (2011), 174–214.

Puumalainen, Jouni & Rissanen, Päivi 2016. Kokemuksen kautta osaamiseen: vapaaehtoisuus, vertaisuus ja kokemusasiantuntijuus. *Kuntoutus* 39 (1), 52–58.

Ruusuvuori, Johanna & Tiittula, Liisa 2017. Tutkimushaastattelu ja vuorovaikutus. Teoksessa Matti Hyvärinen, Pirjo Nikander ja Johanna Ruusuvuori (toim.) *Tutkimushaastattelun käsikirja*. Tampere: vastapaino. 39–65.

Sahimaa, Jaakko 2017. Psykologiset perustarpeet ja työn merkityksellisyys työtyytyväisyyden, työpaikkaan sitoutumisen, työtehokkuuden ja työpaikalla tapahtuvan vapaaehtoisuuden selittäjinä? Helsingin yliopisto. Lääketieteellinen tiedekunta. *Psykologia*. Pro Gradu -tutkielma. Viitattu 5.9.2020 https://helda.helsinki.fi/bitstream/handle/10138/227969/PROGRADU_JAAK-KOSAHIMAA.pdf?sequence=2

Salmela-Aro, Katariina (toim.) *Motivaatio ja oppiminen*. Jyväskylä: PS-kustannus.

Salomäki, Hanna 2020. Jumalanpalvelus, kirkolliset toimitukset ja kristilliset juhlapyhät. Teoksessa Hanna Salomäki & Maarit Hytönen & Kimmo Ketola & Veli-Matti Salminen & Jussi Sohlberg (toim.). *Uskonto arjessa ja juhlassa*. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2016–2019. Kirkon tutkimuskeskus. *Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja* 134. 90–132.

Salminen, Veli-Matti 2020. Kirkon paikka ja yhteiskunnallinen rooli. Teoksessa Hanna Salomäki & Maarit Hytönen & Kimmo Ketola & Veli-Matti Salminen & Jussi Sohlberg (toim.). *Uskonto arjessa ja juhlassa*. Suomen evankelis-luterilainen kirkko vuosina 2016–2019. Kirkon tutkimuskeskus. *Kirkon tutkimuskeskuksen julkaisuja* 134. 219–252.

Seppänen-Järvelä, Riitta. 2005. Vertaisuuteen perustuvat kehittämis- ja arviointimenetelmät: innovatiivisia ratkaisuja. Teoksessa: Seppänen-Järvelä (toim.) *Vertaismenetelmät kehittävän arvioinnin välineinä*. Hyvät käytännöt. Menetelmäkäsikirja. Helsinki: STAKES sosiaali- ja terveysalan tutkimus- ja kehittämiskeskus. 11–16. Viitattu 20.7.2020

Silverman, David 2011. *Interpreting qualitative data. A guide to the Principles of Qualitative Research*. Singapore: Sage Publications.

Sinokki, Marjo 2016. *Työmotivaatio*. Innostusta, laatua ja tuottavuutta. Helsinki: Tietosanoma.

Sipola, Merja 2019. *Vapaaehtoistoimintaan osallistuminen suomalaisessa yhteiskunnassa*. Pro gradu tutkielma. Helsingin yliopisto.

Suomen evankelis-luterilainen kirkko 2020. Pieni lähetyssanasto. Viitattu 2.5.2020. <https://evl.fi/documents/1327140/38205829/Pieni+l%C3%A4hetyssanasto.pdf/fb19a9c5-df39-294b-2a2d-d1164f18889c?t=1558428797000>

Suomen Lähetysseura 2017. Strategia ja linjaukset. Suomen Lähetysseuran strategia vuosille 2017–2022. Viitattu 20.4.2020. <https://felm.suomenlahetykseura.fi/suomenlahetykseura/kuinka-toimimme/strategia-ja-linjaukset/>

Suomen Lähetysseura 2019. Suomen Lähetysseuran talous ja toiminta 2019 vuosiraporttiliite. Viitattu 23.4.2021: https://felm.suomenlahetykseura.fi/wp-content/uploads/2020/06/suomenlahetykseuran-vuosiraportti-2019_liite.pdf

Suomen Lähetysseura 2020. Keitä olemme. Viitattu 15.5.2020 <https://felm.suomenlahetykseura.fi/suomen-lahetykseura/>

Suomen Lähetysseura 2020a. Vapaaehtoistyö kotimaassa. Viitattu 20.5.2020. <https://felm.suomenlahetykseura.fi/osallistu/vapaaehtoiseksi-kotimaassa/>

Suomen Lähetysseura 2020b. Lähetysseuran nuoret. Viitattu 20.5.2020. <https://felm.suomenlahetykseura.fi/osallistu/nuoret/>

Suomen Lähetysseura 2020c. Suomen Lähetysseuran toimintakertomus ja tilinpäätös 2019. Hallitus 4.6.2020. Viitattu 20.4.2021. https://felm.suomenlahetykseura.fi/wp-content/uploads/2020/06/suomen-lahetykseuran-toimintakertomus-ja-tilinpaatos-2019_web.pdf

Tuomi, Jouni & Sarajärvi, Anneli 2018. Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi. Uudistettu laitos. Kustannusosakeyhtiö Tammi.

United Nation 2018. World Youth Report. YOUTH AND THE 2030 AGENDA FOR SUSTAINABLE DEVELOPMENT. United Nations Publication. United States of America. Viitattu 5.5.2020 <https://www.un.org/development/desa/youth/wp-content/uploads/sites/21/2018/12/WorldYouthReport-2030Agenda.pdf>

Vasalampi, Kati 2017. Itsemääräämisteoria. Teoksessa Katariina Salmela-Aro & Jari-Erik Nurmi (toim.). Mikä meitä liikuttaa. Motivaatiopsykologian perusteet. Jyväskylä: PS-kustannus. 3. painos. 42–51.

Yeung, Anne Birgitta & Henrietta Grönlund 2005. Nuorten aikuisten arvot, asenteet ja osallisuus. Teoksessa Marianne Nylund & Anne Birgitta Yeung (toim.) 2005. Vapaaehtoistoiminta anti, arvot ja osallisuus. Tampere: Vastapaino, 167–191.

Yeung, Anne Birgitta 2005. Vapaaehtoistoiminnan timantti. Miten mallintaa motivaatiota? Teoksessa marianne Nylund & Anne Birgitta Yeung (toim.). Vapaaehtoistoiminta. Anti, arvot ja osallisuus. Tampere: Vastapaino. 104–125.

Yeung, Anne Birgitta 2002. Vapaaehtoistoiminta osana kansalaisyhteiskuntaa – ihanteita vai todellisuutta? Tutkimus suomalaisten asennoitumisesta ja osallistumisesta vapaaehtoistoimintaan. Helsinki: YTY ry.

LIITTEET

Liite 1. Saatekirje

Nuori aikuinen!

Haluatko vaikuttaa globaalien oikeudenmukaisuuden puolesta Suomen Lähetysseuran kautta?

Haluatko olla mukana kehittämässä nuorten aikuisten toimintaa Suomen Lähetysseurassa?

Osallistu haastatteluun!

Olen Humanistisen ammattikorkeakoulun yhteisöpedagogi yamk-opiskelija. Teen opinnäytetyönä tutkimuksellista kehittämistyötä nuorten aikuisten vaikuttamismahdollisuuksista, motiiveista ja merkityksistä Suomen Lähetysseuran toiminnassa. Opinnäytetyössä selvitetään, millaiseen toimintaan nuoret aikuiset haluavat osallistua ja miten he haluavat vaikuttaa ja tehdä vapaaehtoistyötä Lähetysseurassa. Tavoitteena on kehittää ja luoda toimintaideoita nuorten aikuisten toimintaan. Työn tilaajana toimii Suomen Lähetysseura.

Etsin aikaisemmin Suomen Lähetysseuran nuorten toiminnassa mukana olleita tai muuten asiasta kiinnostuneita 20–29-vuotiata haastateltavaksi opinnäytetyötäni varten. Noin puolen tunnin haastattelut toteutetaan syys-lokakuu aikana verkossa Zoom-ohjelman kautta. Haastatteluaineistoa käsitellään luottamuksellisesti ainoastaan tekijän ja ohjaajan toimesta, sekä tutkimusaineisto hävitetään työn julkaisun jälkeen. Opinnäytetyö julkaistaan toukokuussa 2021 opinnäytetyöseminaarissa ja Theseus-tietokannassa. Haastateltavat pysyvät julkaisussa anonyymeina.

Kiinnostuitko?

Ota rohkeasti yhteyttä:

Mari Chaulagai

(yhteystiedot)

Liite 2. Haastattelurunko

HAASTATTELURUNKO

1. Kerro itsestäsi ja yhteydestäsi Suomen Lähetysseuraan.
 - Minkälaisessa toiminnassa olet ollut mukana?

2. Mikä motivoi sinua osallistumaan SLS:n toimintaan?
 - Miksi haluat osallistua SLS:n toimintaan/ miksi et?
 - Mikä saisi sinut osallistumaan toimintaan (paremmin)?
 - Mitkä asiat ja teemat saavat sinut kiinnostumaan SLS:n toiminnasta?
 - Mitä toiminta sinulle antaa/ mitä toivoisit toiminnan sinulle antavan?

3. Mikä on sinulle merkityksellistä SLS:n toimintaan osallistumisessa?
 - Mitä lähetystyö sinulle merkitsee?
 - Mitä SLS:n toimintaan osallistuminen sinulle merkitsee?
 - Mitä pidät toiminnassa tärkeänä?
 - Minkälaiset arvot ohjaavat sinua toimimaan SLS:ssa?

4. Miten haluaisit vaikuttaa globaalin oikeudenmukaisuuden puolesta SLS:n kautta?
 - Minkälaiset globaalit teemat kiinnostavat sinua?
 - Minkä asian maailmassa haluaisit muuttaa/ minkä asioiden puolesta haluaisit vaikuttaa ja toimia?
 - Minkälaisin toimin olisit valmis tukemaan SLS:n kansainvälisiä hankkeita?
 - Mikä olisi itsellesi sopivin tapa tehdä hyvää?

5. Minkälaista nuorten aikuisten toimintaa toivoisit SLS:lla olevan?
 - Minkälaiseen toimintaan haluaisit osallistua?
 - Missä toivoisit toiminnan tapahtuvan/ toivoisitko toimintaa SLS:n toimistolla/Päiväkummussa vai paikallisseurakunnassa?
 - Toivoisitko mieluummin säännöllistä toimintaa vai projektiluontoista?
 - minkälaiset vapaaehtoistehtävät sinua kiinnostavat SLS:lla?